

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halkın Günlüğü

VİD: 3 SAYI: 38 1-15 MART 1999 FİYAT: 250.000 (KDV DAHİL)

Devrimci ulusal hareket

emperyalist komplolarla teslim alınamaz!

Düşmanın A. Öcalan şahsında boyutlandığı şeytani saldırı

EZİLEN HALKLAR VE DEVRİM CEPHESİNERİ: KARŞI KOYALIM!

Abdullah Öcalan'ın emperyalist bir komplo sonucu yakalanıp Türkiye'ye getirilmesiyle birlikte, faşist Türk devleti zafer naraları eşliğinde devrim cephesine saldırılarını iyice ivmelendirdi.

Bu saldırı ve şovenist dalga geliştirilerek yapılırken, esas alınan şudur: Gerek ulusal sosyal kurtuluş mücadelesini, gerekse halk muhalefeti kapsamlı bir karşı-devrimci şiddetle bastırma zeminini yaratmakla birlikte, geniş halk yığınlarının bilinçlerini bulanıklaştırarak devrimci, yurtsever ve komünistlere karşı bir güvensizlik geliştirmek, kitlelerin bilincine devrimci mücadeleye katkısının baş, beyhude bir çaba olduğunu, devletin yıkılmaz bir kudrete sahip bulunduğunu zikretmek. Bunun böyle olduğunu yaşanan gelişmeler göstermektedir. Dikkat edilirse, Abdullah Öcalan'ın tutuk edilmesini protesto etmek ve yaşamını korumak amacıyla gösterilen her tepkiyi düşman şiddetle bastırmaya çalışırken, aynı zamanda kapsamlı bir ideolojik-psikolojik bombardımanla içiçe geçirerek yapmaktadır bunu.

Karşı-devrimin ideologları, gazete ve TV'lerde meselenin ideolojik-psikolojik boyutunu dikkatli işlemeye çalışıyorlar. Haluk Şahin adlı satılık kalemeşör, Radikal Gazetesi'ndeki köşesinde: "...Artık asıl cephe Hakkari dağlarında, Diyarbakır mezralarında değil, televizyon ekranlarında, gazete ve dergi sayfalarında, dünya kamuoyundadır" demesi ve günlerdir karşı-devrim medyasında işlenenler, başbakanından tutun burjuva parti liderlerine, emniyet, MİT, Genel Kurmayından Cumhurbaşkanına, sistemin sahipleri komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarından efendileri emperyalistlerine kadar bütün açıklama, çağrı ve naralar, hep şunun üzerine kurulu: **"Terörü yendik, geri kalanlar teslim olsun... devlet güçlüdür..."**

A. Öcalan'ın emperyalist bir komplo sonucu yakalanmış olmasından yararlanan düşman, psikolojik üstünlüğü tamamen ele geçirip, ideolojik ve fiziki saldırılarla önünü tamamen düzleme amacındadır. Bunu aşamalı ve dikkatli yapma çabasıdadır. Saldırının ön basamağı olarak

ideolojik-psikolojik boyutu hayli yoğun ve şeytanca sürdürdü/sürdürüyor. A. Öcalan'ın bayılmış haldeki ve ayıldığı ilk anlardaki görüntülerini ve seçmece bir kaç kelimeleri sık sık ekranlarda göstermekle, A. Öcalan şahsında devrimci önderlere ve devrime karşı kitlelere güvensizlik aşılamayı ve devletin yenilmez bir güçte olduğu imajı yaratmayı hedefliyor. Hemen bunun ardından, bizzat Başbakan denilen faşistin gerillaya devletin şevkatli(!) kollarına teslim olması çağrısı yapması, herkese, A. Öcalan'ın yakalanmasıyla birlikte PKK kadrolarının birbirlerine girdikleri, liderlik yarışında olduklarını, çeşitli gruplara bölünerek güçten düşüp dağılma aşamasına geldiklerini, geriye kalanların temizlenmesi için ordunun geniş çaplı operasyonlara giriştiğini vs. işleyip durmaktadır karşı-devrim.

Faşist Türk devletinin bütün sahte zafer naraları ve şişmelerine karşın gerçekler kendisini konuşturmakta ve hükümünü vermektedir. **"Terörü bilirdik... dağıldılar"** demelerine karşın, savaş uçakları eşliğinde onbinlerce askere Irak ve Türkiye Kürdistanı'nın birçok bölgesine sefer düzenlemeleri yalanlarının ispatıdır.

Onlar, **"Türk devletinin kolu uzundur, güçlüdür. Dünyanın hangi köşesinde olursa olsun alıp getirir"** diye şişnedursunlar, bizler biliyoruz ki, Türk devleti emperyalistlerden habersiz bırak Kenya'da operasyon yapmayı öksüremez dahi. Buna ne gücü, ne de teknik olanakları yeter. Gerçek şudur ki, Roma süreciyle Öcalan'ın etrafında zaten bir emperyalist kuşatma, denetleme ağı oluşmuştu. Ve bir süre sonra çıkarları gereği emperyalistler, A. Öcalan'ı komployla Türk devletine teslim etmişlerdir. Burada Türk devletinin ne bir operasyonu vardır, ne de medyada şişirdikleri "bordo bere"lerin bir mahareti. Hiçbiri yoktur. Yunan gizli servisi elemanlarından birinin: **"Türkler uçağın içindeydi. Operasyonda hiç yer almadılar"** açıklaması da belirttiğimiz durumu doğrular niteliktedir. Eger emperyalistlerin kontrolüne girme zaafiyeti gösterilmeseydi, tutsak düşülmeyecekti. Yani ortada, bu zaafiyet olmasaydı, göklere çıkarılan tekniğin hiçbir hükümü de

olmayacaktı. Bu bakımdan, düşman, bu gelişmeyi fırsat bilerek gizemli bir durum yaratıp tekniğini alabildiğine abartarak halklar cephesinde panik ortamı sağlamaya çalışmaktadır. Böyle teknik olanaklarına sahip olan devlet(ler)in yenilmez olduğu kehanetini geliştirip güçlendirmek ve devrim cephesinde kendine güvensizlik yaratmak istediklerini iyi görmeli ve onların bu şeytani çabalarını deşifre etmeliyiz.

Faşist Türk devletinin ele geçirdiği bu fırsattan yararlanarak, önünü düzlemek için canhıraş bir çaba içerisinde olduğu, olacağı iyi bilinmelidir.

Gerek ALHM'in aldığı kararla uluslararası alanda, gerekse devrimci tutsakların boykot kampanyası ile birlikte Türkiye kamuoyunda teshir olmuş DGM'lerin, biçimsel bazı değişikliklerle adaletsiz kurumlar olma imajını gidermeye girişecektir. Bir yandan bu biçimsel değişikliklerle "yargıda demokratik reform" yaptığı imajını yaratmaya çalışırken, öte yandan idam cezasının infaz edilmeleri gerektiğini telaffuz ederek, göstermelik **"yargı reformu"**nu olası idam ve ağır cezalarını perdellemek için kullanmayı amaçlamaktadır.

Bülent Ecevit'in, gazetecilerin A. Öcalan'ın idam edilep edilmeyeceği sorusunu, **"idam için teminat veremeyiz. 17-18 yıldır idam cezası uygulanmıyor. Bundan sonra ne olur birşey söyleyemem"** şeklinde yanıtlaması, ANAP'ın **"idam cezasının kaldırılmasını tartışmak caninin affedilmesi anlamına gelir"** demesi, Genel Kurmayın **"kanunlar ne ise o uygulanmalı"** açıklaması, hakim sınıfların ileriye yönelik hesaplarının ne olduğunu göstermektedir. Böylelikle devrimci tutsakları dize getirmenin hesaplarını yapıyorlar, genelgeyle çıkartılan "pişmanlık yasası" ile ihaneli dayatmacıları, F tipi cezaevleri ile hücreleri devreye sokmaya çalışacakları, tecrit, idam ve ağırlaştırılmış cezalar, baskı ve katliamlarla teslimiyeti sağlamayı amaçladıkları görülmektedir. Ve bu süreçle yönelmek için uygun fırsatı yaratmaya çalıştıkları da artık ayan beyan ortadadır.

Yine Başbakan Ecevit'in, **"pişmanlık yasasından faydalanan, silahları bırakıp devletin şevkatine**

ne sığınır" söylemleriyle gerillaya "teslim ol" çağrısında bulunması hesapsız, amaçsız, boş bir hamle değildir. Bununla devrim saflarında ikircilik yaratmaya çalışmaktadır. Gerillaya karşı yer yer kimyasal silahları da devreye sokup, yoğun askeri hareketlerle ikircilik içine düşebileceklerin teslim olmasını, geriye kalanlarda imhasını amaçlamaktadır. Bundan sonuç alamayacağı ise kesin. Çünkü, düşmanın, şimaliye kadar gerillaya karşı başvurmadığı vahşet, sınıllık kalmadı. Buna rağmen gerillayı bitirme hayali bir yana, gelişip güçlenmesini dahi engellememiştir. Devrimci savaşta ısrar, kafada berraklık, hedefte netlik olduktan sonra, bundan böyle de başaramayacağı ortadadır.

Yine, kentlerdeki devrimci muhalefete gözdağı verip sindirmek için **"gösteri yapanlar ayağından vurulacak"** tehditleriyle sokağı da teslim almayı hedeflemektedir. Tehditle kalmayıp katliamlara girişeceği de bir gerçekliktir. Kısaca düşman, dağı, sokağı ve zindanı teslim alma hedefiyle topyekûn bir saldırıya girişmiş bulunmaktadır.

Düşmanın hesapları, dağı, sokağı ve zindanı teslim alarak, Kürt-Türk ve çeşitli milliyetlerden emekçi halklarımız üzerindeki tahakkümünü ebedi kılma amaçlıdır. Bu düşmanın hesabı ve onun için cezbedici tatlı bir hülyadır. Bu uğurda vahşetini daha da ağırlaştıracaktır. Bu sınıf karakteri gereği onun görevidir.

Bizim görevimiz ise ona karşı **DİRENMEK, SAVAŞMAK ve KAZANMAKTIR**. Gerillanın dağıdaki vuruşlarıyla, savaş esirlerinin zindandaki direnişleriyle, sokağın militan duruşuyla ve uzak cephe gerisinin ateşlemesiyle olan da budur. Bu militan hatı koruyup güçlendirerek, karşı-devrimin, devrimi bastırıp kitleleri sindirmek amacıyla başlattığı topyekûn saldırıyı göğüsleyip yenilgiye uğratmak için, her zamankinden daha fazla sorumluluk bilinciyle görevlerimize sıkı sıkıya sarılıp daha fazla fedakarlık, daha fazla çaba, daha fazla kararlılıkla ileri...! ●

Bir Halkın Günlüğü okuru
ANKARA

Devrimci ulusal hareket

emperyalist komplolarla teslim alınamaz!

PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın 9 Ekim '98'de Suriye'den ayrılmasından itibaren aylarca ısrarla vurguladığı uluslararası komplo; CIA ve MOSSAD'ın Kürt ulusal hareketinin önderini 15 Şubat '98 tarihinde Kenya'da faşist Türk devletine teslim etmesi ile yeni bir boyut kazanarak devam ediyor. **Abdullah Öcalan**, vahşetleri ile dehşet saçan zalimlerin elinde can güvenliği olmayan bir rehin konumunda tutulurken, emperyalistler Kürt ulusal hareketini teslimiyete ve ihanete çağırıyorlar. Alçakça bir korsanlık eylemini, başkaldırı cüreti taşıyanlara karşı, çağlanmış ideolojik bir üstünlüğün delili gibi sunuyorlar.

Tekellerindeki propaganda makinalarını, ezilenlere karşı kullanılan birer silah haline getirerek, biling, azim, cesaret, inanç ve mücadele tutkularını ateş altında tutuyorlar. PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın eline kelepçe takarak, dünyanın ezilen uluslarını ve halklarını; bunun aslında Kürtlerin özgürlük mücadelesine vurulan kelepçe olduğuna inandırmaya çalışıyorlar. Emperyalizme ve dünya gericiğine karşı geliştirilebilecek her kalkışmanın muflak bir yenilgi ile sonuçlanacağını propaganda ederek, halkların kurtuluşuna, ezilen ulusların bağımsızlığı ile özgürlüğüne dair taşınan umudun her bir kırıntısı yüreklerde ve beyinlerde imhaya yöneliyorlar. Emperyalistlerin ve dünya gericiğinin güleridir yürütöğü ilzyon gösterisinin amacı budur. Onun için tümü aynı ağızdan, Kürt ulusal hareketine karşı kin ve nefret kusuyorlar.

Onlar, milyonlarca yoksulu ayağa kaldıran PKK önderliğindeki devrimci ulusal hareketin bölgenin en güçlü direniş ocağı olduğunu biliyorlar. Onları kıldurtan, diri diri mezara gömülme istenen bir ulusun bağımsızlığı ve özgürlüğü için devrimci duruşunu koruma ısrarıdır. Bu ısrar, bölgedeki emperyalist talan ve yağmaya karşı durma cüreti taşıyordu, giderek yükselen bir engel durumuna geliyordu. Dolayısıyla, söyle veya böyle aşılması gerekiyordu. Önce devrimci niteliğinden anıdırarak uysallaştırmayı ve süreç içinde de tehlike olmaktan çıkarmayı denediler. Bu olmayınca tasfiyeye yöneldiler. Bu sadece Kürt ulusal hareketinin değil, bölgedeki tüm devrimci dinamiklerin tasfiyesini içeriyor. Dünyanın bütün ezilen uluslarına ve halklarına gözdağı amacını taşıyor. Birbirine karşı olan bir çok gücün aynı anda bu komplonun içinde olmasının bir nedeni de budur. Ve bu emperyalist komplonun karşı-devrimci niteliği her yönü ile açığa çıkmış durumdadır. Bu korsanlık eylemi; ABD önderliğindeki Türkiye-İsrail temel ittifakının geliştirdiği, Rusya ve Almanya başta olmak üzere bütün Avrupalı emperyalistlerin haberdar olduğu uluslararası bir komplodur.

Bu komploda Yunanistan ve Kenya gibi ülkelerde birer ayak olarak kullanılmıştır. Faşist Türk devletinin ciddi bir katkısı olmadığı halde, ona "75 yıllık cumhuriyet tarihin en büyük zaferi" dedirtir ve "ulusal

bayram" ilan ettiren "başarı"nın aslı budur. Gerçekte faşist Türk devletinin bu eylemdeki payı çapı ile sınırlıdır. CIA ve MOSSAD, **Abdullah Öcalan**'ı uçagin içinde Özel Harp Dairesi ve MİT elemanlarına teslim etmiştir. Nitekim CIA ve MOSSAD'ın piyonu olan Kenya Göçmen Bakanı, "Türkler övünecek bir şey yapmadı. **Abdullah Öcalan**'ı uçagin içinde kendilerine teslim ettik" diyerek konuya açıklık getirmiştir. Buna rağmen, onlar, uşaklığın icretisi olarak kendilerine sunulan bir "başarı"yı "dünyanın birinci sınıf devleti olma"larının kanıtı gibi gösterme düşkünlüğünü sürdürerek, kitleleri uyuşturmanın malzemesi haline getiriyorlar. Günlerdir bayram havasında sevinç gösterileri yapıyorlar. Rezil bir sovenist histeri içinde politikacılarından "bilim adamları"na, doktorlarından emekli generallerine kadar 16 Şubat'ın neden "zafer günü" olduğunu "derin" tahlil ve yorumlarla kanıtlamaya çalışıyorlar. Yazılı ve görsel medyada Kürt düşmanlığı üzerine kurulu rezil bir kampanya yürütüyorlar. Bu kampanyayı önümüzdeki süreçte psikolojik savaş ile el ele yürütmeye devam edecekleri kesin. Bu onların "büyük ve güçlü devlet" olma iddialarının aksine zayıf ve çaresiz olduklarının göstergesidir.

Elbette PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın esir alınması faşist Türk devleti gibi başanya hasret uşak devletler için önemlidir, ancak bu kesinlikle "büyük devlet" olmanın göstergesi olamaz. Aksine, güçsüz, sadakaya muhtaç bir uşagin efendisine daha çok bağlanacağını göstergesidir. ABD'nin Ortadoğu ve Kafkaslara yönelik politikaları için daha kolay kullanılabilir bir alet durumuna gelerek aldıklarını misliyle ödeyecektir. Binbir çeşidi ile emperyalizme bağlı duran göbek bağlarında sayı ve çeşit artışı olacağı gibi, askeri alanda İsrail'e muhtaç duruma düşürülerek bölge halklarına karşı işlediği suçlarla gebelenecektir. Çünkü, emperyalistler bölgeyi yeniden düzenliyor ve bu sadece Kürtleri kapsamıyor. Ortadoğu ve Kafkaslar üzerinden Asya-Pasifik'e uzanan geniş bir alanda stratejik çıkarılan temelinde güç dengelerinin yön verdiği bir statüyü dayatıyor. Zaten bütün bu gelişmeler emperyalistlerin uluslara dayattığı bu statü üzerinde yaşanıyor. Çok geçmeden faşist Türk devleti de dayatılan bu statüden kendisine düşürülen payı alacaktır. Bu, ABD'nin çıkarılan temelinde bölgede kullanılan masa olarak bundan böyle daha çok ateş tutmayı gerektirir.

ABD'nin **Abdullah Öcalan**'ı teslim ederek kendisine bahsettiği başarı bir bakıma bunun karşılığıdır. ABD, bu son hamlesi ile bölgede rakipsiz güç olma hedefinde önemli bir mesafe katmıştır. Böylece Avrupalı emperyalistlerin çıkarılan için Kürt sorununda taraf olma gelişimi sonuçsuz kalmıştır. Ve ABD bununla yetinmeyecek, Avrupalı emperyalistlere patronluğunu kabul ettirmek için AB üyesi olan Yunanistan üzerinden baskısını sürdürerek elde ettiği üstünlüğünü pekiştirmeye çalışacaktır. Ni-

tekim ABD'ye sırtını dayamış olmanın rahatlığı ile Türk devletinin "Cumhur"başkanı Demirel'in, Filipinler'den Yunanistan'a "harp ilanı" tehdidi savurmasının bir nedeni de budur. Bu, ekonomik ve siyasi kriz içinde debelenen Türk devletinin bütün konsuları ile çatışma durumuna sürüklenerek ABD'ye kayıtsız ve şartsız teslimiyeti demektir. Dolayısıyla, **Abdullah Öcalan**'ın tutsak olması Türk devleti için büyük bir başarı olsada, esasta bundan kazançlı çıkan ABD olmuştur. ABD bu hamlesi ile diğer emperyalist güçlerin Kürt sorununda geri adım atmasını ve bütün emperyalistlerin Kürt sorunundaki politikalarının en azından yakın ve orta vade için tekleşmesini sağlamıştır. Ancak bu başarı, yani **Abdullah Öcalan**'ın tutsak edilmesi faşist Türk devletinin iddia ettiği gibi bayram kutlamaları gerektirecek bir "zafer" değil, etkisi uzun bir süreci kapsamayacak olan dönemsel taktik bir başarıdır. Kürt ulusal hareketi önderini kaybetmekle ağır bir darbe almış olsada, uzun vadede kazanma potansiyelini halen muhafaza ediyor. 1992 yılından itibaren içine girdiği sürecin sonucu olarak alınan bu darbenin ulusal hareketin tabanında yarattığı moral bozukluğu ve reformist kanadının derinleşecek olan "uzlaşma" eğilimi, PKK'nin önderliğini yaptığı ulusal hareketin önünde ciddi bir handikap oluştursada, doğru politikaların devreye sokulması ile bunların aşılması mümkündür. 1992 yılından günümüze kadar uygulanan politikaların ciddi bir değerlendirilmesi yapılarak doğru sonuçlar çıkarılrsa, ulusal hareket önümüzdeki süreçte nitelik sıçramaya denk düşen bir atılım sağlar. PKK-MK'sı ile Başkanlık Konseyi'nin açıklamaları böyle bir yönelim için olumlu işaretler vermektedir. Bununla birlikte PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın "yargılama" sürecini tersine çevirerek, faşist Türk devletinin yargılanmasına dönüştürmesi durumunda bunun sonuçları Kürt ulusal hareketini çok güçlü bir konuma taşıyacak. Çünkü, günümüzde Kürtler dört parçada ve dünyanın dört-bir yanında ayağa kalkarak, ulusal birliğini tarihinde hiç görülmedik biçimde pekiştirmişler.

Gerçek dostları ile omuz omuza direniyor. Japonya ve Filipinler'den Kanada'ya kadar yoksullar bir direniş hatı yaratarak ulusal harekete destek veriyor. Bu da Türk devletinin iddia ettiği "zafer"i kazanmadığını gösteriyor. Emperyalistlere uşaklıkta başa geçmenin "büyük devlet" olmaya yetmediğini onlarda görecektir. Zaferleri kazandıran halkın gücüdür. Halkın gücü karşısında dayanmayan ilacını emperyalistler henüz bulamadı. Onun için, Türk devletinin sahte "zaferler" yaratarak "ulusal bayram" kutlamaları tertiplemesi birşey ifade etmiyor. Yalanlar üzerine kurulu kürl bir tarih ile övünerek, geçmişe göndermeler yaparak Kürtleri soykırımlarla tehdit etmesi sonuç almasına yetmeyecektir. Kürt Türk ulusu ve çeşitli azınlık milliyetlerden emekçiler, karşı-devrimin topyekün saldırılarına topyekün karşı koyacaktır. Böyle

topyekün bir direniş için başta PKK ve BÖCEP olmak üzere bütün devrimci parti, grup ve çevrelere önemli sorumluluklar düşmektedir. Kürt ulusuna dayanılan imha politikaları ile PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın yalnızlaştırılarak tecrit edilmesi hazırlıklarına karşı koyma eylemi sıradan bir dayanışma eylemi olarak görülmemez.

Emperyalizm ve dünya gericiği tavrını netleştirerek faşist Türk devletinin yanında yer alıyor. Emekçilerin, devrimcilerin, demokrat ve ilericilerin de tavrını netleştirilmesi ve bununla yetinmeyerek bu direnişin içinde yer alması gerekir. Hayatın her alanında halklarımızın birleşik devrimini karşı konulamaz bir maddi güç haline getiren bir mücadele pratiği içinde olmalıyız. Bir ulus gençleriyle, ihtiyarlarıyla, çocuklarıyla, kadınlarıyla ayağa kalkmış direniyor. Kaldı ki, sadece kendisi içinde direnmiyor, hangi ulus ve azınlık milliyetten olursa olsun, tüm yoksulları hedef alan karşı-devrimci bir saldırıya karşı direniyor. Dostları ile omuz omuza olsada, bu direnişte verilen desteğin yeterli olmadığı açıktır. Bu tarihsel süreçte hiç kimse sessiz kalma veya ikircikli davranma hakkına sahip olamaz. Faşizme karşıyın, insandan, insanlıktan yanayım diyen herkes, mazlumların bu mücadelesinin içinde yerini almalıdır. 8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart, 30 Mart, 1 Mayıs ve 18 Mayıs'ı kapsayan bu zorlu süreçte, mücadeleyi sürekliliği sağlamış eylemlerle yükseltme ve halkların kardeşliğini pekiştirme çabasında yoğunlaşmalıyız. Bu, hayati önemde bir görevdir. Onurumuz, yaşam hakkımız ve geleceğimiz için, bağımsızlık, eşitlik ve özgürlüğün egemen olduğu bir dünya yaratma özlemini diri tutmak için bu direnişin göbeğinde yer almalıyız. Hayatın her alanında mücadele etmeden, onu geliştirip halkın örgütlü zoru haline getirmeden bu süreç karışılabilir. Kış koşullarının eylem yapma imkanını sınırladığı durumda dahi Demirel'e ve Genel Kurmay Başkanı'na başsağlığı diletecek kadar güçlü eylemler koyabilen gerillanın, bu coğrafyayı faşist Türk devletine dar edeceği kavgaya şehirlerden eşlik etmeye hazır olduğu olmanın başka bir yolu da yoktur.

Gerillanın inisiyatifli devreye girdiğinden faşist Türk devleti böyle yüksek perdeden konuşamayacaktır. "Zafer" kazanmış ordusunun dili-damağı kuruyacaktır. Çünkü, gerillanın silahı daha sen ve daha etkili çalışacaktır. Silahların namlusu sadece iktidar yürüyüşünün önündeki engelleri vurmayacak, aynı zamanda tüm emekçilerin duyacağı şekilde doğruların namlusunu da konuşturacaktır. Karşı-devrimin "bittiler", "tükendiler", "teslim oluyorlar" yalanı çok etkili bir şekilde cevaplanacaktır. Bu topraklarda teslimiyet değil direniş boy verilecektir. Bu şanlı direniş oturup beklemek olmaz. Gerillanın harlayacağı karşı-devrim yakacak olan bu ateşi tüm şehirlerde can-evlerinde tutuşturmaya bağlayalım! ●

Emperyalist komploya devrimci yanıt

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın emperyalistlerin ve uşaklarının komplosu sonucu yakalanarak 15 Şubat sabahı Türkiye'ye getirildiği açıklandığı andan itibaren başta Kürt illeri olmak üzere büyük şehirlerde halk ayağa kalktı. Faşist Türk devleti'ni protesto eden halk, sokaklarda barikatlar kurarak, kamuya ait birçok aracı ateşe verdi. Polis ve asker, devrimci potansiyelin ve kürdlerin yoğun yaşadığı bölgeleri ablukaya alırken, göstericilerin üzerine ateş açıldı ve yüzlerce kişi gözaltına alındı. HA-DEP'in il ve ilçe binaları da polis ablukasında tutulurken, birçok basılarak binalarda bulunanlar gözaltına alındı.

16 ŞUBAT SALI

DIYARBAKIR: Vedat Dalokay Meydanı'nda Kahraman Denli, Dağkapı'da Bilal Ekinçi ve Fatih Mahallesi'nde soyadı öğrenilemeyen Ahmet adlı kişi, ulusal önderlerinin can güvenliğinin sağlanması ve sağlık durumunun kamuoyuna açıklanması için bedenlerini ateşe verdiler. Yakma eylemlerinin duyulmasından sonra Kürt gençleri de bulundukları mahalle ve sokaklarda önderlerine bağlılık eylemleri gerçekleştirdiler. Diyarbakır'da eylemlerin giderek tırmanmasından endişe duyan İl Emniyet Müdürlüğü tarafından hazırlanan bir isim listesi doğrultusunda yüzlerce eve baskın düzenlendi.

Aralarında HADEP İstanbul İl Başkanı Avukat Mahmut Şakar ve Eğitim Sen Diyarbakır Şubesi eski Başkanı Haydar Kılıçoğlu'nun evlerinin de bulunduğu baskınlarda binlerce kitaba el konuldu, yüzlerce kişi gözaltına alındı.

Diyarbakır Surları'na bombalı bir pankart asıldı. Tekkapı Surları'na asılan, "Başkan'ın tutuklanmasını kınıyoruz" yazılı bombalı pankart siyasi şube polisleri tarafından indirildi.

Vali Ünal Erkan İlköğretim Okulu önünde bir araya gelen Kürt gençleri, Hastik yakarıklık devlet aleyhine slogan attılar. İlköğretim okulunda yapılan eylem bitmeden Batekent alanında bir araya gelen yaklaşık 300 kişi, devleti bir kez daha lanetledi.

İSTANBUL: Gazi Mahallesi İsmetpaşa Caddesi üzerinde toplanan yaklaşık bin kişi, barikatlar kurarak bir belediye otobüsü, dört otomobil, bir minibus ve iki su tankini molotof kokteyli ile ateşe verdi. Polis mahalleyi ablukaya alırken, polis ile halk arasında çatışma çıktı.

Yeniörsen: Balkan Hastanesi karşısındaki meydana toplanan bir grup, bir toplu taşıma aracını ateşe verdi. Boş olduğu belirlenen otobüs tamamen yandı.

Esenler'de: de bir grup Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesini protesto etmek için gösteri yaptı. Polis Ümraniye, Kağıthane, Sefaköy ve Atışalanı'nın giriş ve çıkışlarını kontrol ederek, çok sayıda kişiyi gözaltına

na aldı.

ADANA: Adana'nın Dağlıoğlu Mahallesi'nde bir araya gelen yaklaşık 100 kişi Gülbahçe Mahallesi'ne kadar yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık, "Bi can bi xun em bi terene ey serok", "Canı can, kana kan, seninleyiz Öcalan", vb. sloganlar atılırken, polis mahalleyi abluka altına aldı. Adana'nın Şehit Erkut Mahallesi'nde ise işçi ve öğrencilerin işyerleri ile okullara gitmeyecek komploya protesto ettikleri öğrenildi.

Şehir merkezindeki Küçüksaat Meydanı'nda saat 12.00'de bir araya gelen kitle sık sık, "Biji Serok Apo" şeklinde slogan attılar. Kısa bir süre caddeyi trafike kapatan kitleye polis müdahale etti. Yüzlerce kişi ise polis yığmağı nedeniyle bir araya gelemedi. Eylem yapmak isteyen kitle, polis tarafından tartaklandı ve 25 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında, eylemi görüntüleyen kapatılan Ülkede Gündem Gazetesi muhabirlerinden Ayşe Tusun da bulunuyor. Polis aracının kasti ola-

lediye otobüsü üzerine benzin dökülerek yakıldı. Eylemi YCK üstlendi.

Dağlıoğlu Mahallesi'nde de sokaga çıkan yurtseverler iki ayrı noktada protesto eylemi gerçekleştirdi. Toplam 400 kişinin katıldığı eylemde, Öcalan lehine çeşitli sloganlar atılırken, polisin olay yerine gelmesiyle kitle dağıldı. Ara sokaklara dağılan kitleden birçok kişi gözaltına alınırken, polis evlere de saldırarak kapı ve pencereleri kirdi, onlarca kişiyi evlerinden gözaltına aldı.

MANİSA: HADEP Manisa İl Merkezi de polis tarafından ablukaya alındı. HADEP'ten yapılan açıklamada binaya giriş ve çıkışların engellendiği bildirildi.

BATMAN: Saat 14.00 sıralarında Yeşiltepe, Huzur, Çay mahallelerinden gelen kitle 19 Mayıs Mahallesi'nde yürüyüş yaptı. Çoğunluğu kadın, çocuk ve gençlerden oluşan yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı yürüyüşe sivil polisler müdahale etti. Müdahaleye ra-

ğında ateş yakarak slogan attı. Gösteriler gece geç saatlere kadar sürdü. Bağlar ve Sağlık Mahalleleri'nde de gösterilere karşı olağanüstü önlem alındı. Beşevler Mahallesi'nde ise akşam saat 20.00 sıralarında büyük bir kitle ateş yakarak slogan attı. Sayısı zaman geçtikçe artan kitleye saat 21.00 sıralarında müdahale eden sivil ve resmi polisler, halkın üzerine ateş açtı. Açılan ateşler sonucu Ayetullah Degirmenci adlı bir kişinin yaralandığı ve Degirmenci'nin polislerce gözaltına alındığı öğrenildi.

Aynı mahallede bulunan HADEP Merkez İlçe Gençlik Komisyonu Başkanı M. Şirin Bağlı'nın evine aynı gece baskın düzenleyen sivil polisler evde arama yaptıktan sonra Bağlı'yı gözaltına aldılar.

VAN: Van'ın Xaçort, Halilaga, Şamranaltı, Eskişale Yolu ve Bostaniçi mahallelerinde akşam saatlerinde kalabalık gruplar tarafından eylemler gerçekleştirildi. Yaklaşık ikibin kişinin katıldığı Xaçort'taki eylem sırasında ateşler yakılarak, "Bi can, bi xun, em bi terene ey Serok", "Biji Serok Apo" şeklinde sloganlar atıldı. Akşama kadar süren eylem herhangi bir müdahale olmaksızın sona erdi. Bostaniçi, Halilaga, Eskişale Yolu ve Şamranaltı mahallelerinde akşam saat 21.00 sularında eylemler gerçekleşti. Ateşlerin yakıldığı ve yüzlerce kişinin katıldığı eylemlerde Öcalan'a destek sloganları atıldı.

Van'ın Cumhuriyet, Atatürk ve Kazım Karabekir liselerinde okuyan öğrenciler saat 12.00'de Kazım Karabekir lisesi önünde toplanmaya başladı. Sayıları kısa sürede 300'i bulan öğrenciler daha sonra sloganlar eşliğinde Erkek Lisesi önüne giderek burada toplanan yaklaşık 300 öğrenciyle buluşmak istediler. Yürüyüş esnasında polisin saldırısıyla çatışma çıktı. Bir süre taşlı çatışmaya giren öğrenciler daha sonra dağıldılar.

MERSİN: Mersin'in Demirtaş, Turunçlu ve Alsancak mahallelerinde toplanan ve çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kalabalık gruplar, gece saat 20.00'de korsan eylemler düzenlediler. Aynı anda üç mahallede birden eylem yapan kalabalık gruplar, ateşler yakarak "Biji Serok Apo", "Bi can bi xun em bi terene ey Serok", "Başkana uzanan eller kırılacak", "Komponun besabı sorulacak", "Kürdistan faşizme mezar oluyor" ve "Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor" şeklinde sloganlar atıldılar. Bir süre mahalle aralarında yürüyüş yapan kitle daha sonra ara sokaklara girerek sessizce dağıldı. Bu arada Alsancak Mahallesi'nde toplanan kalabalık bir grubun M. Akif Ersoy ile Abdullah Günaydın İlköğretim Okullarına camılarını ve Mustafa Kemal'in büstünü kırdıkları öğrenildi.

Mersin'in Çavuşpaşa mahallesinde bir grup genç, saat 21.00 sıralarında bir trafolyu yakarak devre dışı bıraktı.

rak çarptığı Özlem Taş da gözaltına alındı. Taş'ın daha sonra hastaneye kaldırıldığı bildirildi.

Adana'nın Gülbahçe Mahallesi'nde bir araya gelen yaklaşık 300 kişi PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a sahip çıktı. Gülbahçe Mahallesi Obalar Caddesi'nde akşam saatlerinde ateş yakan kitle, polis ve özel timlerin müdahalesi ile karşılaştı. Polis ve özel timlerin silah sıkması sonucu taş atmaya başlayan kitle daha sonra dağıldı. Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı mahallede ateş yakan kitle sık sık, "Biji Serok Apo", "Canı can kana kan seninleyiz Öcalan", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarını attı.

Şakirpaşa Sali Pazarı civarında bir araya gelen kitle 2 polis aracını tahrip etti. Eyleme müdahale eden polisler kitleyi dağıtmak için ateş ettiler. Biri 50 yaşlarında olan 2 kadın yaralandı.

Sanayi civarında akşam saatlerinde bir be-

men yürüyüşlerine devam eden kitleye karşı şiddet kullanan sivil polisler birçok kişinin yaralanmasına neden oldu.

Alınan bilgilere göre, polis müdahale sırasında havaya ve yürüyüş yapan kitlenin üzerine silahla ateş açtı, cop, kalas ve dipçik kullandı. Müdahaleler sırasında çoğunluğu kadın birçok kişi yaralandı. Müdahale üzerine ara sokaklara dağılan kitleye yönelik gözaltı operasyonları başlatan polis, bir çok kişiyi gözaltına aldı.

HADEP Batman İl binası saat 14.00 sıralarında polis, çevik kuvvet ve özel timler tarafından basıldı. Baskın sırasında İl Başkanı Fetullah Güray ve diğer yöneticilerin de aralarında bulunduğu 150 kişi gözaltına alındı. İlçe binasında arama yapan polisler, seçim için hazırlanan dosyalara el koydular.

Yeşiltepe ve Huzur Mahalleleri'nde saat 18.30 sıralarında toplanan halk sokak ara-

Mersin'in Gündoğdu ve Güneş Mahallelerinde saat 20:30'da toplanan yaklaşık 250 kişi ateşler yakarak sloganlar eşliğinde bir süre yürüdü ve müdahale etmek için eylem yerine gelen polis araçlarına saldırdı. Kitlenin üzerlerine yürümesi sonucu polisler kaçmak zorunda kaldı.

Çilek Mahallesi'nde de gece toplanan ve çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kalabalık bir grup, ateşler yakarak yapıyı süren Sağlık Ocağı inşaatında kullanılan ve devlete ait bir dozere molotof kokteyli atarak araç kullanılamaz hale getirdi. Polislerin Kurt mahallelerine ancak panzerler eşliğinde girebildiği öğrenildi.

URFA: Urfa'da belediyeye ait plastik boru deposu halk tarafından ateşe verildi. Ösmanlı Mahallesi yakınında bulunan plastik boru deposuna yapılan sabotaj sonucu 500 milyar değerinde 40 bin plastik borunun yandığı belirtildi.

Öte yandan Urfa'nın Eyübiye Mahallesi'nde de akşam geç saatlerde yaklaşık 100 kişi tarafından lastikler yakıldı ve sloganlar atıldı.

CEZAEVLERİNDE PROTESTO EYLEMLERİ

Ümraniye Cezaevi'nde PKK davasından yargılanmakta olan **Yahya Fıgan** ile TKP(ML) davasından yargılanan **Nurhak Polat** ve **Veysel Çınar** isimli tutuklular, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a yönelik komplo girişimini protesto etmek amacıyla bedenlerini ateşe verdiler. Durumu ciddi olan Fıgan Haydarpasa Şumane Hastanesi'ne kaldırıldı.

Irak Kürdistanı'nda Mahmur kampında 3 mülteci bedenini ateşe verdi. Biri yaşamını yitirdi.

Tüm cezaevlerinde bulunan TKP(ML) davası tutukluları tarafından yapılan açıklamada, uluslararası komploya karşı Kürt halkının yanında olunacağı belirtilerek, *"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin yanında olduğumuzu belirtiyor, TKP(ML)'li tutsak savaşçıları olarak 17 Şubat 1999 tarihinden itibaren süresiz açlık grevine başlıyor ve bu süreç boyunca Kürdistan ulusal hareketi ile tam bir dayanışma içinde olduğumuzu belirtiyoruz. Yüreğimize isyan duygularıyla, bedenimizde alev topraklarıyla isyana, eyleme çağırıyoruz"* denildi.

Ayrıca tüm cezaevlerinde bulunan MLKP'li tutuklular, Öcalan'ın avukatlarıyla görüşmesi, doktorlar eşliğinde sorgulanması, savaş esiri muamelesi görmesi ve Cenevre Savaş Sözleşmesi'ne uyularak sorgulanıp, yargılanması talebiyle 5 günlük açlık grevine başladıklarını açıkladılar. Bayrampaşa ve Ümraniye cezaevlerinde bulunan 4 MLKP davası tutuklusunun da ölüm orucuna başladığı belirtildi.

17 ŞUBAT ÇARŞAMBA

ELBİSTAN: Elbistan Kapalı Cezaevi'nde bulunan PKK'li bayan tutuklulardan **Çiğdem Duman** bedenini ateşe verdi. Duman'ın Elbistan Devlet Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındığı kaydedildi. Hayatı tehlikeye atlatıldığı belirtilen Du-

man'ın tekrar cezaevine geri götürüldüğü bildirildi.

Malatya Cezaevi'nde bulunan 65 PKK davası tutuklusuna, süresiz-dönüşsüz açlık grevine başladı. Cezaevinde bulunan diğer siyasi tutuklu ve hükümlülerin de açlık grevine destek verdiği kaydedildi.

Ayrıca Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan PKK dava tutsaklarından bir kısmının da ölüm orucuna başladığı öğrenildi.

BATMAN: Fatih Mahallesi'nde bulunan Fatih Lisesi önünde çoğunluğu öğrenci olmak üzere yaklaşık 800 kişi saat 11:30 sıralarında bir yürüyüş yaptı. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesini protesto eden kitle, *"Biji serok Apo", "Kanımızla canımızla yanındayız Öcalan"* sloganları attı. Polis, çevik kuvvet ve özel tim tarafından kitleye müdahale edilerek, saldırıyı. Saldırı sırasında çok sayıda yaralı olduğu belirtilirken, 20 kişi de go-

Müdahaleler üzerine **İslam Koyuncu**, **Yıldız Degirmenci**, **Aysel Battı** ve soyadı öğretilmeyen **Sacide** adlı kişilerin de aralarında bulunduğu çok sayıda yaralının olduğunu söyleyen mahalle sakinleri, polislerin saldırıda kitlenin üzerine uzun namlulu silahlarla ateş açtığını ve inşaatlara girerek buradan getirdikleri demir şişerle kitleye saldırdığını söylediler. Saldırının ardından polislerce gerçekleştirilen gözaltı operasyonunda ise 35 kişinin gözaltına alındığı öğrenilirken, gözaltına alınanların Batman Emniyet Müdürlüğü'nde tutuklandığı belirtildi.

DIYARBAKIR: Bağlar PIT'si yakınlarında bir araya gelen yaklaşık 200 kişi *"Biji Serok Apo"* şeklinde slogan atıp ateş yakarak bir sorunu dağıttı.

5 Nisan Mahallesi öğretmen lojmanları yakınında saat 21:00 sıralarında toplanan yaklaşık 150 kişi bir eylem yaptı.

zaltına alındı. Emniyet Müdürü **Öztürk Şimşek**'in bizzat katıldığı müdahalede, polise taş ve sopalarla karşılık veren kitlenin, 2 polisi yaraladığı bildirildi.

Yahya Kemal Beyatlı Lisesi'nden çıkan 500 öğrenci de Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesini protesto etmek için 14:00 sıralarında yürüyüş yaptı. Yürüyüşe müdahale eden polis, 20 kişiyi gözaltına alarak emniyete götürdükleri bildirildi. Müdahale sırasında çok sayıda gösterici ile 6 polis yaralandı. Yürüyüşü izleyen Zaman Gazetesi Batman Temsilcisi **Mustafa Eranlı**'ın çektiği görüntüleri polise teslim ettiği öğrenildi.

Saat 14:30 sıralarında da 19 Mayıs Mahallesi'nde; Huzur, Yeşiltepe, Beşevler, Bağlar, Kismet, 19 Mayıs ve Çay Mahallelerinden yaklaşık 2 bin kişinin katılımıyla gerçekleştirilen protesto gösterisine ateş açarak müdahale eden sivil polislerin birçok kişinin yaralanmasına neden olduğu bildirildi.

Bağlar'da yakılan ateş ve yapılan eylemleri Suriçi ve Şehitlik semtlerindeki gösteriler takip etti. Şehitlik semtinde bir araya gelen yüzlerce kişi Türk devletini lanetlerken, Suriçi'nde iki ayrı yerde yapılan gösterilerden sonra polisler birçok eve baskın düzenledi. Gece boyunca süren ev baskınlarında yaklaşık 300 kişi gözaltına alındı.

Öte yandan, Diyarbakır'da Körhat, Ali Pınar, Hançepik, Savaş, Fatihpaşa, 5 Nisan, Koşayolu, Melikahmet, Kaynaratepe mahalleleri ile semt ve sokaklarda gösteriler yapıldı. Ofis semtinde ise akşam saatlerinde bir uzman çavuş tartaklandı.

Diyarbakır Demokrasi Platformu, Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesinin ardından özellikle Kürt illerinde çok sayıda HADEP'li ve insan hakları savunucusunun gözaltına alınması üzerine yaptığı açıklamada, *"Kürt illerinin hepsinde benzeri uygulamaların genişleyeceğinden kaygı duyulmaktadır"*

denildi. Açıklamada, hükümetin uluslararası insan hakları sözleşmelerine uygun hareket etmesi istenerek, Öcalan'ın kamuoyuna yansıyan görüntülerinin verdiği kaygıdan hareketle başta yaşam hakkı olmak üzere Avrupa İnsan Hakları Sözleşmeleri'nden doğan kişi güvenliği, işkence görme yasası ve adil yargılanma haklarına riayet edilmesi istendi. **"56. Hükümete"** başlığı ile yapılan açıklamada ayrıca, *"Hükümet, insan hakları evrensel normlarına aykırı, iç barışa katkı sunmayacak uygulama ve politikalarından vazgeçmeye, ulusal ve uluslararası insan hakları kuruluşları ile demokratik kamuyu yansıtan gerçekler karşısında hassasiyetle duyarlılığa davet ediyoruz"* denildi.

İSTANBUL: Zeytinburnu, Küçükçekmece, Kağıthane, Gültepe, Fatih ve Maltepe'de toplanan kalabalık gruplar yolları keserek otomobil ve otobüs yakdılar.

Zeytinburnu Telsiz Mahallesi'nde kalabalık bir grup yola trafiğe kapattı. *"Biji Serok Apo"* sloganlarıyla eylemi başlatan grup molotof kokteylleriyle park halinde bulunan çok sayıda araçı yaktı. Çevrede bulunan fasislerin müdahalesi üzerine çıkan çatışmada yaralananlar olduğu öğrenildi. Küçükçekmece, Fatih ve Maltepe Kurfalı Mahallesi'nde toplanan gruplar üç belediye otobüsüne molotof kokteyli atarak yakdılar.

Bu arada MHP Fatih ilçe binası da bombalandı. TKEP-L adına gazeteleri arayan bir kişi gerçekleştirilen bombalama eyleminin PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a destek amacıyla yapıldığını söyledi.

VAN: Van'ın Xaçort Mahallesi'nde eylemler aralıksız sürerken, Atatürk Lisesi önünde saat 11:00 sıralarında bir araya gelen kitle Öcalan'a destek sloganları attı. Kitleye müdahale eden polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Eylemcilerin dağılmasının ardından ara sokaklara giren devlet güçleri, gözaltılarını buralarda da sürdürdü.

HADEP BINALARI BASILDI

16 Şubat Salı günü abluka altına alınan HADEP İzmir, Manisa il ve bazı ilçe binalarından Gazimur ilçe binası 17 Şubat günü öğle saatlerinde çok sayıda polis tarafından basıldı. Bina da bulunanları dışarıya çıkaran polis, sadece iki yöneticinin girmesine izin verdi. İlçe örgütünü ziyarete gelenler ise polisler tarafından geri çevrildiler.

İstanbul'da da HADEP'in il ve ilçe binalarına baskın yapan polis yüzlerce kişiyi gözaltına aldı.

HADEP İstanbul il Merkezi akşam 16:30 sıralarında Emniyet Müdür Yardımcısı Atilla Çınar'ın denetimindeki polisler tarafından basıldı. İçeride bulunan evrak ve dosya ile bilgisayara el koyan polisler, eşyaları da tahrip ettikten sonra il merkezinde bulunan İl Başkanı **Mahmut Şakar** ile birlikte toplam 10 kişiyi de gözaltına aldılar.

HADEP Kağıthane ilçe binasında saat 16:30'da baskın yapıldı. İlçe merkezinde bulunan 20-25 kişi gözaltına alınırken, merkezde bulunan evraklar ile MED TV için kullanılan LM'ye el konuldu.

Avclar, Gazi Osman Paşa, Umraniye, Kadıköy, Küçükçekmece, Beyoğlu ilçe binalarına da 17 Şubat günü, saat 16:30 sıralarında arka arkaya baskınlar yapıldı. Baskınlarda 12'si kadın 230 kişi gözaltına alındı.

Bahçelievler'de park halindeki bir otomobilin altına bırakılan bomba patladı.

Fatih'te akşam saatlerinde bir transit dolmuş molotof kokteylleriyle yakıldı.

Esenyurt'ta ise biraraya gelen kalabalık bir grup, PKK Genel Başkanı lehine sloganlar atarak çok sayıda araç, PTT binası ve işyerini ateşe verdi. Eylemciler CHP binasının da camlarını kırdı.

Beylikdüzü'nde ise eylemciler Demirbank Şubesi'ne molotof kokteyli attılar. Bahçelievler'de de bir belediye otobüsü ateşe verilirken, bir özel araçta bombalandı. Aynı saatlerde Bağcılar'da da bir parka, bir asfaltlama aracına ve bir minibüse molotof kokteyli atıldı. Demirtaş'ta da özel araçlara molotof kokteyli atıldı.

Tarlabasi'nde eylem yapan grup bir İETT otobüsünü tahrip etti.

Kartal Yakaçık'ta bulunan Yataş'ın deposu, atılan molotoflarla yakıldı. 4 katlı bina tamamen tahrip oldu.

ŞİRT: Saat 19:00 sıralarında Çakmak ve Yeni Mahalle'de ateşler yakan yaklaşık 2 bin kişilik kitle, "Biji Serok Apo", "Kahrolsun Amerika, İsrail ve Türkiye!", şeklinde slogan attı. Kitleye saat 19:30 sıralarında polis ve özel timler tarafından panzerlerle müdahale edildi. Polisler taş ve sopalarla karşılık veren kitle daha sonra ara sokaklara dağıldı.

URFA: Sırtçın Yıldırım Mahallesi'nde gece biraraya gelen 100 kişi ateşler yakarak halaylar çekip, sloganlar attı. Eylemcilere bir süre sonra devlet güçleri tarafından müdahale edilirken, ateş açıldığı da gelen bilgiler arasında.

Urfa'da Şehitlik Mahallesi'nde bulunan Belediye'ye ait ekmeek satış büfesi, bir grup tarafından yakıldı. Öte yandan, polis tarafından yapılan genel aramalarda Harran Üniversitesi öğrencileri oldukları belirtilen 5 kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

MARDİN: Yenigöçer Mahallesi'nde bir grup tarafından yapılan yürüyüşte Türk devleti protesto edildi. Saat 16:00 sıralarında yapılan yürüyüş yaklaşık 100 kişi katıldı. Eylemciler, polislerin olay yerine gelmesiyle birlikte dağıldılar.

ADANA: Gülbahçe'de öğle saatlerinde bin kişilik bir kitle ateş yakarak, "Biji serok Apo", "Cana can, kana kan; seninleyiz Öcalan" sloganları attı. Eyleme panzerler tarafından müdahale edildi.

Gülbahçe'de akşam saatlerinde biraraya gelen yaklaşık 100 kişi ise ateş yakıp halay çekerek, Öcalan'a yapılan komplayı kınadı.

Denizli Mahallesi'nde de ara sokaklarda ateşler yakıldı, yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı eylem esnasında esnaflarında kepenk kapatıldığı kaydedildi.

Adana'nın Mithatpaşa Mahallesi'nde de sa-

at 15:00 sularında biraraya gelen yaklaşık 200 kadar genç ateş yakarak, yolu trafiğe kapattı.

DHKC: KÜRT HALKININ YANINDAYIZ
Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi (DHKC) Basın Bürosu tarafından yapılan açıklamada, en büyük teröristin ABD emperyalizmi ve Türkiye oligarşisi olduğu belirtilerek, "Abdullah Öcalan'ın kaçırılması dünya çapında bir eşkiyalık örneğidir. Bu eşkiyalığın asıl mimarı ABD emperyalizmi ve Türkiye oligarşisidir" denildi. Açıklamada, bütün haksız ve zulmün tek amacının halkların kurtuluşu olan inançlarını kırmak olduğu belirtilerek, "Emperyalizmin ve Sasurluk Devleti'nin Kürt ulusal hareketine karşı yönelmiş ve de yönelecek tüm politikalarına karşı çıkacak ve Kürt ulusal hareketinin yanında olacağız" denildi.

URFA: Eyyubiyi Mahallesi'nde akşam biraraya gelen yaklaşık 600 kişilik kitle bir korsan gösteri düzenledi. Ateşler yakıp halaylar çeken kitle sık sık, "Başkanımıza uzanan elleri kıracağız", "Dişe diş kana kan seninleyiz Öcalan", "Biji Serok Apo" şeklinde sloganlar atarak, Öcalan'ın Türki-

ye'ye getirilmesini protesto etti.

BEDENİNİ TUTUŞTURAN SERPİL POLAT YAŞAMINI YITİRDİ

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye iade edilmesini protesto etmek amacıyla Sakarya Cezaevi'nde MLSPB davasından tutuklu bulunan Serpil Polat bedenini ateşe verdi. Enternasyonalist dayanışma amacıyla bedenini tutuşturan Polat, kısa zamanda yaşamını yitirdi.

Maras Cezaevi'nde Hüseyin Çağ, Elbistan Cezaevi'nde Murat Coşar ve Adıyaman E Tipi Cezaevi'nde Ahmet Tepe isimli PKK dava tutukluları bedenlerini ateşe verdiler.

İdil Kültür Merkezi'ne öğle saatlerinde "kimlik kontrolü" bahanesiyle baskın düzenleyen polis, çok sayıda kişiyi gözaltına alarak Vatan Caddesi'ndeki Siyasi Şube'ye götürdü.

Baskın sırasında içeride bulunanların barikat kurarak polise direndikleri öğrenildi. Ancak barikatı aşan polisin 11 kişiyi dövecek gözaltına aldığı, arşive el koyarak kültür merkezini talan ettiği belirtildi.

MERSİN'DE 2 KİŞİ KATLEDİLDİ

Mersin'de Eğriçam Mahallesi'nde İbrahim

Güllü ve Yenihal Mahallesi'nde ise Ali Çağatay isimli iki genç polisin açtığı ateş sonucu yaşamını yitirdi.

Bu arada Demirtaş mahallesinde saat 21:00'de Tepe yolu 1500 kişilik bir kitle tarafından trafiğe kapatıldı. Yoldan geçen araçların kitle tarafından durdurulduğu, durmayanların ise tahrip edildiği öğrenildi.

18 ŞUBAT PERŞEMBE

SILVAN: Silvan'da önceki akşam Tekel, Feridon ve Mescit Mahalleleri'nde sokaklara dökülen çok sayıda kadın, çocuk, yaşlı ve genç, Öcalan'a yönelik saldırıyı protesto etti. Öcalan'ın tutuklanmasını kınayan halk, bağışlıklarını sloganlarla haykırdıktan sonra ateşler yaktı. Gece boyunca ateşlerin yakıldığı Silvan'da, paniğe kapılan devlet güçlerinin ilçeye giriş ve çıkışları yasakladığı öğrenildi.

19 Mayıs Mahallesi Çukurova Caddesi'nde akşam saat 19:00'da biraraya gelen yaklaşık 500 kişi, caddeye molotof atarak, ateş yaktı. Caddeyi trafiğe kapatan kitle, sık sık "Biji Serok Apo", "Bi can bi xun em bi terene ey serok" sloganlarını attı. Polis, be-
def seçerek ateş edip bir kişiyi kafasından

lad. Polis, caddede ortasında bir esnafı da dövecek gözaltına aldı. Evlerin kapılarına taş atan polisler, esnaflarında kepenklerini kapattı.

Adana'nın Küçük Dikili Beldesi'nde biraraya gelen yüzlerce kişi yürüyüşe geçerken, belediyeye ait bir itfaiye aracıyla bir vidanjörü ateşe verdiler. Eyleme müdahale eden Belde Jandarma Karakolu ve merkezden gelen takviye ekipler, aralarında HADEP Belde Saymanı Bedri Tan ve 4 çocuğu ile birlikte, birçok kişiyi gözaltına aldı. Belde'de çılmaya başlayan siren sesleriyle olağanüstü durum ilan edilirken, eylem sırasında esnafların da camları kırıldı.

Gülbahçe Mahallesi'nde de biraraya gelen yüzlerce kişi slogan atarak yürüyüşe geçti. Panzerlerin müdahale ettiği eylemde, gözaltına alınan kimse olmadığı belirtildi.

Ceyhan'ın Belediye Evler, Yersuat, Altı Ocak, mahallelerinde yüzlerce kişinin gerçekleştirdiği eylemde, Devlet Su İşleri'ne ait bir vinç yakıldı. Polisin, evlere yaptığı baskınlar sonucu çok sayıda kişi gözaltına alınırken, bir çok eylemci ile 3 polis yaralandı. Mahallelerde yoğun güvenlik önlemleri alınırken, giriş çıkışlarda tutuldu.

Yine Ceyhan'ın Küçük Kırım Mahallesi'nde akşam saatlerinde yüzlerce kişi korsan gösteri yaptı. 50 kişinin gözaltına alındığı gösteride, polisin, kitleyi dağıtmak amacıyla silah kullandığı belirtilirken, göstericilerin de polise taş atarak karşılık verdiği bildirildi.

Ayrıca Ceyhan Cezaevi'nde bulunan Bengün Kurt ile Murat Coşkun 18 Şubat gecesi bedenlerini ateşe verdiler.

Adana Numune Hastanesine sevk edilen Coşkun'un tedavisi sürerken, Kurt hakkında bilgi edinilemedi.

DIYARBAKIR: Diyarbakır'da Melik Ahmet, Saray Kapı, Fatih Paşa, Hasırlı, Cemal Yılmaz, Unal Erkan İlköğretim okulu öğrencilerinin ve çeşitli sentlerden yüzlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Göstericiler gece boyunca ateşler yakarak faşist Türk devletini lanetlediler. Diyarbakır'da saat 08:30 sıralarında Namık Kemal Lisesi civarında bir araya gelen yaklaşık 100 kişi, Öcalan lehine sloganlar atarken, polisin müdahalesi sonucu gözaltına alındılar. Unal Erkan İlköğretim Okulu'nda sabah saatlerinde başlayan eylemlere, polisler okula gelerek müdahale etti. Celal Kendal Turhan, Murat Uğurşan, Ali Fidan adlı öğretmenler gözaltına alındı.

Diyarbakır'da eylemlerde ve ev baskınlarında yaklaşık 1000 kişinin gözaltına alındığı belirtilirken, Bağlar semtinde sokakların panzerlerle abluka altına alındığı bildirildi.

MARDİN: Kızıltepe ilçesinin merkezinde ve Tepebaşı Mahallesi'nde toplanan kitle, çetiv kuvvet ve sivil polislerin yanı sıra özel tim elemanları tarafından abluka altına alındı. Kitlenin Öcalan lehine sloganlar atması üzerine polisler, ateş açtı. Açılan ateş sonucu Ramazan Kahraman adlı kişi yaşamını yitirirken, Emine Bulut, Nec-

mettin Kahraman, Mehmet Akgül, İsmail Atış, Ahmet Aktürk ağır şekilde yaralandı.

Polisler, abluka altına aldıkları eylemcilerden 100 kişiyi gözaltına alarak Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler. Polisin ablukaından kurtulanlar ise evlerine kadar 5 helikopterle takip edildiler. Tepebaşında ablukaya alınanlar daha sonra panzerlerle dağıtıldılar.

BATMAN: İpragaz Mahallesi'nde 2 bin 500 kişinin katılımıyla yapılan gösteride, halkı tarayan polisler, 10 kişinin ağır yaralanmasına neden oldular. Mahallede birçok kişiden haber alınamazken, 100'den fazla kişi gözaltına alındı.

Halkı uzun namlulu silahlarla tarayan polis, Saime Keleş, Gâlistan Keleş ve Nedim Aslan'ın da aralarında bulunduğu 10 kişiyi çeşitli yerlerinden ağır şekilde yaraladı. Göstericilerin de polislerle silahlı çatışmaya girdikleri ve olayda biri ağır 3 polisin yaralandığı bildirildi.

Fatih Mahallesi'nde bulunan Fatih Lisesi önünde çoğunluğu öğrenci 800 kişinin katılımıyla saat 11:30 sıralarında protesto gösterisi yapıldı. Gösteriye polisin müdahale etmesi üzerine çıkan çatışma sonucu aralarında 2 polisin de bulunduğu birçok kişi çeşitli yerlerinden yaralandı, yaklaşık 20 kişi gözaltına alınarak Bahçelievler Polis Karakolu'na götürüldü.

Sağlık ve Beşevler Mahallesi'nde saat 14:00 sıralarında yaklaşık bin kişinin katılımıyla bir protesto gösterisi yapıldı. Müdahaleler sırasında birçok kişi çeşitli yerlerinden yaralandı ve toplam 25 kişi gözaltına alındı.

İRAN'DAKİ KÜRTLER TAHRAN'DA GÖSTERİ YAPTI

İranlı Kürt göstericiler, sabah yürüyerek geldikleri BM'nin Tahran Temsilciliği önünde, PKK ve Genel Başkanı Abdullah Öcalan lehine slogan attılar. Polisin sıkı güvenlik önlemi aldığı BM Temsilciliği önünde herhangi bir taşkınlık görülmedi. Göstericiler, daha sonra sessizce dağıldı.

İSTANBUL: Yenibosna'daki Özel Fatih Kolejine, İkitelli'de Zühdi Şenyuva İlköğretim Okulu'na ve Fatih'te İETT Tamer Bakım Merkezi'ne molotoflu saldırı gerçekleşti. Çıkan küçük çapta yangın, okul görevlilerince kısa sürede söndürüldü. Pendik Ahmet Yesevi Mahallesi ile Kayışdağı Akel Caddesi'nde bulunan 2 belediye otobüsüne molotof atılarak yakıldı. Beyoğlu Tarlabası, Kocaman Merkez Mahallesi ve Üsküdar Örnek Mahallesi'nde de birer otomobile molotof kokteyli atıldı.

VAN: Van 100. Yıl Üniversitesi Kampüsü'nde saat 12:00 sıralarında toplanan yaklaşık bin öğrenci, "Kahrolsun faşizm", "Yaşasın özgürlük mücadelemiz" şeklinde sloganlar atarak yürüyüş yaptı. Askerlerin yürüyüşe müdahale etmedikleri belirtilirken, öğrenciler yürüyüş sırasında gözaltına alınan 4 arkadaşlarının da serbest bırakılmasını istediler.

DIYARBAKIR: Bismil DSP ilçe binasına

gece 01:00 sıralarında molotof kokteyli atıldı. Saldırı sonucu ilçe binasında yangın çıktı ve maddi hasar meydana geldi.

Eğitim-Sen Diyarbakır Şubesi Başkanı Eubekir Çelebi ile SES Şube Başkanı Hüseyin Bayrak da evlerine yapılan baskınlar da gözaltına alındı.

MARDİN: Saat 12:00 sıralarında HADEP Mardin il binasına başkan düzenleyen resmi ve sivil polis, aralarında il yönetici ve üyelerinin de bulunduğu çok kişiyi gözaltına aldı.

ANTALYA: Antalya'nın Teomanpaşa Mahallesi'nde, saat 23:00'te Büyükşehir Belediyesi'ne ait bir yolcu otobüsü ateşe verildi.

Fevzi Çakmak Mahallesi'nde bulunan Sakarya İlköğretim Okulu'nda ise Atatürk büstü tahrip edildi.

Şafak Mahallesi'nde de yüzlerce kişi, ateş yakarak slogan attı. Eylem sırasında gözaltına alınan 30 kişi tehdit edildikten sonra serbest bırakıldı.

ANTEP: Şehit Kamil İlçesi Cenderesi Mahallesi'nde biraraya gelen yüzlerce kişi, sloganlar atarak, devriye gezen 15 polis oto-

suına taş ve sopalarla saldırdı. Bir polisin yaralandığı belirtilirken, olay yerine gelen takviye ekiplerin havaya ateş ederek halkı dağıtmaya çalıştığı ve 80'nin üzerinde kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

BATMAN: Batman'da saat 18:00 sıralarında Karşıyaka, Seyitler ve Petrol Kent Mahallelerinden yaklaşık 5 bin kişi, Petrol Kent Mahallesi'nde ateşler yakıp sloganlar atarak Karşıyaka Mahallesi'ne doğru yürüdü.

Polisin müdahalesine taş ve sopayla karşılık veren kitleye müdahalede yetersiz kalan sivil ve resmi polisler, özel tim ve çevik kuvvet ekiplerine, Batman Alay Komutanlığı'ndan askerler de katıldı. Kitle, polisler için bir minibüs ile bir sivil ekip otosunu da tahrip etti. Polis ve askerlerin kitleye ve havaya ateş açması üzerine ara sokaklara dağılan kitle burada da slogan attı.

URFA: Urfa Kız Lisesi'nde saat 13:00 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 70 öğrenci tarafından yapılan eylemde, Türk bayrağı yırtılırken, faşist olarak bilinen okul müdürü Faruk Behçet Akay'a ait araç tahrip

edildiği bildirildi.

Atatürk Lisesi'nde ise öğrencilerin ders boykotu sürüyor.

19 ŞUBAT CUMA

ADANA: Adana Kozan Yolu üzerinde faşistlere ait bir lastikçi dükkanı ile Mutlu Caddesi'nde yine faşistlere ait bir odun deposu gençler tarafından yakıldı.

Gülhançe ve Karasu mahallelerinde de bir araya gelen yüzlerce kişi, Öcalan lehine slogan attıktan sonra polis ve özel timlerin saldırısına uğradı. Saldırı sırasında çok kişi çeşitli yerlerinden yaralanırken, Gülhançe Mahallesi'nde bir araç yakıldı.

Barbaros Mahallesi'nde ise Kenan Evren İlköğretim Okulu'nda polisin bir öğretmen tırtakladığı ve çocukları okuldan kovarak okula yerleştiği belirtildi.

Hürriyet Mahallesi'nde, sloganlar atarak bir araya gelen bir grup ateş yaktı. Şakir Paşa Mahallesi'nde Telefon Dağıtım Trafosu yakılarak tahrip edildi.

MERSİN: Siteler Mahallesi'nde, saat 20:00 civarında toplanan yaklaşık bin 500 kişi,

CEYHAN: Adana'nın Ceyhan İlçesi Belediye Evleri, Yersuat, Altı Ocak ve Küçük Kırım'da toplanan yüzlerce insan, Belediye Evleri ile Altı Ocak mahalleleri arasında bulunan 4 polis aracı ve 1 motorsikleti yaktı. Panzerlerin müdahale ettiği eylemlerde, 50'nin üzerinde insanın gözaltına alındığı, 9 yaşındaki bir çocuğun panzerin altında kaldığı ve 2 kişi de polis kurşunuyla yaralandığı bildirildi.

DIYARBAKIR: Diyarbakır'ın Fatih, Bağlar, 5 Nisan, Suriçi, Kocayolu ile Birlik Lisesi civarında son üç günde aralarında avukat ve sendikacıların da bulunduğu yaklaşık 2 bin kişi gözaltına alındı. Diyarbakır'daki 3. Nöte altı iş yeri ile tren garında bekleyen vagonlarda molotof kokteyli atılması nedeniyle maddi hasar meydana geldi.

ANTEP: Şahinbey İlçesi Ünalı Mahallesi'nde biraraya gelen yüzlerce kişi 2 Tır'ı molotofladı. Polislerin müdahale edemediği eylemde kitle sık sık, "Biji Serok Apo" sloganını attı.

Şahinbey İlçesi'ne bağlı Ocaklar ile Karaylan mahallelerinde, saat 19:30 sıralarında biraraya gelen yüzlerce kişi, lastik yakarak, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan lehine slogan attı.

BATMAN: Bağlar Mahallesi'nde saat 16:30 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 150 kişi ateş yakarak sloganlar attı. Polis ve jandarma slogan atan kitleye müdahale ederek dağıttı.

Gece saat 20:00 sıralarında ise yaklaşık 250 kişi tekrar ateşler yaktı. Kitleye 20:30 sıralarında müdahale edilerek eylem engellendi.

20 ŞUBAT CUMARTESİ

ADANA: Gürselpaşa Mahallesi'nde, akşam saatlerinde 2 Belediye otobüsünün yakıldığı belirtilirken, Yeşilevler Mahallesi'nde de bir okulun ateşe verildiği öğrenildi. Polis ile işbirliği içinde bulunduğu belirtilen Dağhoğlu Mahallesi muhtarına ait bir marketin molotoflanarak tahrip edildiği belirtildi. Adana'nın Ceyhan İlçesi'ne bağlı Altı Ocak, Yersuat, Belediye Evleri ile Küçük Kırım mahallelerinin keşistiği yerde biraraya gelen 2 bin kişi, yolun giriş çıkışlarını ateş yakarak kapattı. Kitle, müdahale eden polislerle silahlı çatışmaya girdi. Olayda ölü veya yaralı olmazken, eylemin akşam geç saatlere kadar sürdüğü belirtildi. Daha önce yapılan eylemlerde gözaltına alınan onlarca kişi serbest bırakılırken, 6 kişi 20 Şubat günü nöbetçi mahkemece tutuklandı.

GAZİ'DE ÇATIŞMA; 5 POLİS YARALANDI

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın uluslararası bir komplo sonucu Türkiye'ye getirilmesini protesto etmek amacıyla İstanbul'un birçok semtinde yaşanan eylemler Gazi Mahallesi'nde çatışmaya dönüştü. Gazi Mahallesi'nde Birleşik Devrimci Güçler Platformu (PKK, TKP(ML), MLKP, TKP/Kıvılcım) ve DHPK/C, TİKB, TKEP/L tarafından yapılan eyleme müdahale eden polislerle eylemciler arasında silahlı çatışma çıktı. Olayda 5 polis yaralandı.

Akşam saat 19:45 sıralarında Gazi Mahallesi İsmet Paşa Caddesi üzerinde yaklaşık 250'şer kişilik iki grup barikat kurdu. Eylemler nedeniyle Gazi Mahallesi'ni abluka alan polislerin bir kısmı panzerlerle barikatlara doğru ilerlerken, diğer polisler Fevzi Paşa Caddesi ile İsmet Paşa Caddesi'nin kesiştiği kavşağı tuttu. Polislerin barikata saldırısı üzerine kavşağı gören bir tepe üstünde bulunan inşaat binindeki binadan ateş açıldı. Polisler ve eylemciler arasında yaklaşık 10 dakika süren çatışma sonunda 5 polis yaralandı. Çatışmanın ardından Gazi Mahallesi'ne sevk edilen takviye kuvvetler, bölgeyi ablukaya alarak operasyon başlattı. Mahalleye giriş çıkışlar yasaklanırken, birçok eve baskın düzenlendi ve 500'e yakın kişi gözaltına alındı.

URFA: Yakubiye Mahallesi'nde bulunan Yakubiye İlkokulu'na molotof kokteyli ile saldırı düzenlendiği ve saldırı sonucunda okulun tahrip edildiği kaydedildi. Bağlarbaşı Mahallesi'nde bulunan Bağlarbaşı İlkokulu'nun da benzin dökülerek yakıldığı öğrenildi.

Urfa'nın Viranşehir ilçesi Yen, Kale ve Şirnak mahallelerinde akşam biraraya gelen yüzlerce kişi yürüyüş düzenledi. Yürüyüş sırasında polis kitleye saldırarak 70 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra polisler tarafından evlere yapılan baskında Eğitim-Sen üyesi oldukları belirtilen Ömer Kılıç, Mehmet Pıtır ile Hatice Taş adlı öğretmenlerin gözaltına alındığı bildirildi.

VAN: Bostancı ve İstasyon mahallelerinde akşam saatlerinde biraraya gelen halk gösteriler düzenledi. Bostancı'nda yaklaşık 300 kişinin düzenlediği gösteriye polis müdahale etti. Müdahalede çok sayıda kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

İstasyon Mahallesi'nde de eylem yapan yaklaşık 200 kişi tren istasyonunu taşladı.

MERSİN: Kürtlerin yoğun olarak oturduğu Selen Mahallesi'nde saat 21:00 sularında Okan Merzici Bulvarı üzerindeki dörtyolda yaklaşık 300 kişi tarafından eylem yapıldı. Ateşler yaktıktan sonra çeşitli sloganlar eşliğinde yürüyüş yapan grup, eyleme müdahale etmek isteyen polisle çatıştı. Çatışmada bir sivil polis aracı tahrip edilirken, bir sivil polis de kitlenin taş sopalı saldırısı üzerine yaralandı.

Tarsus yolu üzerindeki bir boyalı fabrikasının yakıldığı öğrenilirken, Tarsus'ta bulunan THY bürosu da molotoflandı.

Mersin'in Yenipazar Mahallesi'nde saat 20:00 civarında Newroz alanında toplanan yaklaşık 100 kişi sloganlar eşliğinde yürüyüş yaparak, bir telefon santralini molotofla tahrip etti. Mahallede bulunan Hatice Ulu İlköğretim Okulu binasının da eylemciler tarafından ateşe verildiği kaydedildi.

Öte yandan Mersin'in Gündoğdu Mahallesi'nde oturan İsmet Dinç adlı bir kişinin 5 gündür kayıp olduğu bildirildi. Demirtaş Mahallesi'nde de devriye gezen polisler ait boş bir aracın molotoflanarak yakıldığı ifade edildi.

21 ŞUBAT PAZAR

HATAY: Iskenderun'da HADEP İlçe Başkanı Kasım Kısa, İlçe Yöneticisi Murat Batga, Kadın Komisyonu Başkanı Fatma Aydın'ın 20 ve 21 Şubat günlerinde gözaltına alındıkları öğrenildi.

Bu arada Iskenderun'un PTT Sanayi Şubesi'nin akşam saatlerinde molotof kokteyli atılarak tahrip edildiği bildirildi.

ADANA: Adana'nın Salihattin Eyyübi Mahallesi'nde DSI'ye ait bir araç molotoflanarak yakıldı.

SENDİKACILARA GÖZALTI

Diyarbakır Demokrasi Platformu'na üye 10 sendikacı ve sivil toplum örgütü temsilcisi gözaltına alındı.

MERSİN: HADEP Mersin il, merkez ilçe ve belde örgütleri saat 16:00 sıralarında emniyet güçleri tarafından arama yapılacağı gerekçesiyle basıldı. Mersin İl Merkezi'ne yapılan baskında 7 kişi gözaltına alındı.

BATMAN: Bağlar Mahallesi'nde çoğunluğu genç ve çocuklardan oluşan 200 kişilik bir grup saat 12:00 sıralarında ateş yakarak, "Biji Serok Apo", "Bi can bi xun em bi terene ey Serok" şeklinde slogan attı. Protesto gösterisine saat 12:30 sıralarında

panzerlerle müdahale edildi. Müdahale sırasında 10 kişinin yaralandığı ve 15 kişinin de gözaltına alındığı öğrenildi.

Batman'ın Hilal ve Beşevler Mahallesi'nde saat 13:30 sıralarında çoğu 12 yaşın altında yaklaşık 100 çocuk ateş yakarak slogan attı. Saat 14:00 sıralarında polis panzerlerle protesto gösterisine müdahale etti. Çocukların etrafını kuşatan polislerin gözaltına aldığı 15 çocuğu mahallede çınlıp-lak soyarak yağmur birikintilerinden oluşan çamur ve sulara batırdıkları, polislerle müdahale eden kadınlardan yaralıların olduğu öğrenildi.

İRAN: İran'ın Khoy (Xoy) sınır iline bağlı Estec, Kotol, Habeşa Jir, Habeşa Jor, Girilewik, Gwara ve Ziri köylüleri Öcalan'ı sahiplenme ve destek eylemlerini sürdürüyorlar. Söz konusu köylerde yaşayan köylüler, 19 Şubat'tan beri Kotol köyünde toplanarak 3 bin kişilik bir kitle ile sınıra doğru yürüyüş düzenlediler. Şu ana kadar eylemlerde herhangi bir çatışmanın yaşanmadığı öğrenilirken, eylemin 21 Şubat günü de devam ettiği gelen bilgiler arasında.

VİRANŞEHİR HADEP'E BASKIN

İki gün boyunca HADEP Viranşehir İlçe bi-

nasını abluka altına alan polis 21 Şubat günü binaya bir baskın düzenledi. Viranşehir Emniyet Müdürlüğüne bağlı polislerin binada bulunan HADEP Viranşehir İlçe Başkanı Naif Aslan ve yöneticiler hasta olmak üzere yaklaşık 40 kişiyi gözaltına aldığı bildirildi.

VAN: Yünçelik Mahallesi'nde kalabalık bir grup öğle saatlerinde sloganlarla biraraya geldi. Ateşler yakan kalabalık gruba bir süre sonra polis müdahale etti. Polisin eylemcilere açtığı ateş sonucu iki kişiyi yaralandığı öğrenildi.

Akşam saatlerinde yine toplanan yaklaşık 7 bin kişiyi polis, asker ve korucular tarafından müdahale edildi. 10 tank ve çok sayıda panzerin eşliğinde kitleye saldıran asker ve polis, rastgele ateş açtı ve 2 kişiyi yaraladı. Polis 200 kadar kişiyi gözaltına alırken, almanlar daha sonra serbest bırakıldı.

ADANA: Dumlupınar Mahallesi'nde bir grup Kürt gençlerin akşam 19:30 sıralarında ülkücü faşistlere ait 3 özel araba ve Sabah Gazetesi'ne ait bir kamyonu molotof kokteyliyle yaktığı belirtildi. Aynı grubun Dağhoglu, Gülbahçe ve Dumlupınar mahal-

lerinde de birer telefon ile elektrik trafosunu yaktıkları bildirildi.

Adana'nın Dağhoglu Mahallesi'nde ise akşam saatlerinde PTT Dağıtım trafosu yakıldı.

Gürselpaşa Mahallesi'nde ise akşam saat 20:00 sıralarında Adana Büyükşehir Belediyesi'ne ait bir yolcu otobüsü yakıldı.

Adana'nın Ceyhan İlçesinde ise Cuma Pazarı civarında saat 19:30'da biraraya gelen yaklaşık bin kişi, Ceyhan Merkezi Askeriye Karakolu'na kadar yürüdü. Geç saatlere kadar süren eyleme müdahale eden asker ve polisleri taşıyan kitle daha sonra ara sokaklara dağıldı. Ceyhan'ın Esentepe Mahallesi'nde saat 19:00 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 500 kişi E-5 karayoluna trafiğe kapattı.

ANTALYA: Teomanpaşa Mahallesi'nde ise fasislere ait 2 keçe ile havaalanı civarında bulunan bir lastik deposu ateşe verilerek, tahrip edildi.

ANTEP: Şahinbey İlçesi Yukarıbayır Mahallesi'nde akşam saatlerinde biraraya gelen bir grup, 1 belediye otobüsünü yaktı.

ŞİRT: Akşam saatlerinde Şirt'in Ulus, Ev-

ren, Çakmak ve Dumlupınar mahallelerinde ateşler yakan, çoğunluğu gençlerden ve çocuklardan oluşan kitle çeşitli sloganlar attı. Özel tim, sivil ve resmi polislerin panzerlerle müdahale ettiği eylemler ara sokaklarda sabah saatlerine kadar sürdü.

22 ŞUBAT PAZARTESİ

ADANA: Çukurova Üniversitesi kafeteryasında saat 12:30 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 150 öğrenci, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan lehine slogan atarak, iki molotof kokteyli kafeteryaya attı. Öğrenciler, "Biji PKK, Biji Apo" yazılı pankart da asarak olay yerinden ayrıldılar.

Diyarbakır'da kepenk kapatma eylemi

Diyarbakır'da esnaflar kepenk kapatma eylemi yapmaya başladı. Eyleme, Bağlar, Cezaevi, Huzurevleri, Şehitlik, Benusen, Seyrantepe, Melikahmet ve Suriçi semtlerinde bulunan esnafların yüzde 90'ı katılırken, devlet yanlısı esnafların yoğunlukta bulunduğu Ofis semtinde de esnafların yarısının kepenkleri kapattıkları görüldü.

Kepenk kapatma eylemini duyan Diyarbakır Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler alarmına geçerken, özellikle Ofis semtinde açık bulunan dükkan ve işyerlerinin önünde nöbet tutmaya başladılar. Bir çok semtte süren kepenk kapatma eyleminde esnafa kepenklerini açtırmaayan polis, 30'dan fazla kişiyi gözaltına aldı.

ÖĞRENCİLERDEN DERS BOYKOTU

Diyarbakır'da bulunan birçok okulda ilköğretim ve lise öğrencileri dersleri boykot etti. Öte yandan Dicle Üniversitesi öğrencilerinin de boykota destek verdiği, fakültelerin çoğunda derslerin işlenemediği öğrenildi.

AVUKATLAR ÖCALAN'LA GÖRÜŞMEK İÇİN DGM'YE BAŞVURDU

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın kardeşleri Mehmet Öcalan ve Havva Keser'in başvuruları üzerine İstanbul, Ankara, İzmir ve Diyarbakır Barosu'na üye 16 avukat, İstanbul DGM Başsavcılığı'na başvurarak gözaltında tutulan Öcalan'la görüşmek istediklerini bildirdi.

Adana Misis'te oturan Mehmet Öcalan ve Havva Keser'in başvuruları üzerine, avukatlar İstanbul DGM Başsavcılığı'na başvurular. Avukatlar Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun (CMUK) 144. Maddesi uyarınca İmrılı Cezaevi'nde gözaltında tutulan Abdullah Öcalan ile görüşme isteğinde bulundular.

Ankara DGM Başsavcılığı'na gönderilmek üzere hazırladıkları dilekçeyi İstanbul DGM Başsavcılığı'na verdikten sonra bir açıklama yapan avukatlar, Öcalan'ın müdafiliğini üstlendiklerini belirterek, "Öcalan ailesinin başvurusunu olumlu karşılamamızı Türkiye ve Dünya kamuoyu tarafından savunma hakkının kutsallığı ve avukatlık meslek etiğinin gereği olarak algılanmasını talep ediyoruz" dediler. Adil yargılama hakkının, sorgu yöntemi, sorgu süresi ve sorgu sürecinde zanlı ile müdafinin görüşme olanağı, mahkemenin niteliği ve ta-

rahsızlığı ile çok yakından ilintili olduğunu vurgulayan avukatlar, ulusal ve uluslararası hukuk kuruluşlarına da çağrı yaparak "mesleki dayanışma" istediler.

TUTSAKLAR OLUM ORUCUNDA

Bayrampaşa Cezaevi'nde daha önce 27 PKK'li tutsak tarafından başlatılan ölüm orucuna 22 Şubat günü PKK'li 65 hükümlü ve tutuklu daha katıldı.

BATMAN: Hürriyet Mahallesi'nde çoğunluğu gençlerden oluşan 150 kişi ateş yakarak "Biji Serok Apo", "Biji ARGK, ERNK, PKK" şeklinde slogan attı. Eylemlerini saat 20:00'ye kadar sürdüren kitleye panzerlerle müdahale eden polis havaya ateş açarak kitleyi dağıttı.

Müdahalede polisler taş ve sopalarla saldıran kitlenin 2 polis aracını tahrip ettiği ve daha sonra ara sokaklara dağıldığı bildirildi.

SIIRT: Dumlupınar Mahallesi'nde çoğunluğu kadın ve gençlerden oluşan kitle ateşler yakarak eylem yaptı. Öcalan lehine sloganların atıldığı eyleme polisin müdahale etmesi sonucu 3'ü kadın 4 kişinin yaralandığı ve 5 kişinin de gözaltına alındığı bildirildi.

ANKARA: Altındag ilçesine bağlı Yenidoğan Mahallesi'nde gece biraraya gelen yaklaşık 20 kişi, caddeyi trafike kapatarak sloganlar attı. Daha sonra ara sokaklara doğru yürüyüşe geçen kitlenin sayısı 150'ye çıktı. 15 dakika süren eylem sırasında bazı özel araçlar ile MHP'ye ait bir seçim bürosunun tahrip edildiği öğrenildi.

İSTANBUL: Gazi Mahallesi'nde 20 Şubat gecesi barikatlar kurularak yapılan eylem esnasında polisler ateş açarak 5 polisin yaralanmasının ardından 21 Şubat gecesi Gazi Mahallesi'nde operasyon başlatıldı. Otobüslerin girmediği ve yaklaşık 5 arama noktasının kurulduğu Gazi Mahallesi'nde 21 Şubat akşamı operasyon düzenleyen özel tim ve polis sokakta gördüğü ve çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu yaklaşık 500 kişiyi gözaltına aldı.

Ümraniye'de yapılan gösteri sırasında 1 okulun yakılmasının ardından 1 Mayıs Mahallesi'nde polislerin rastgele ateş açtığı ve insanları arabalardan indirerek tartakladığı bildirildi.

URFA: Süleymaniye Mahallesi'nde inşaat halinde bulunan Yeni Kehris İlkokulu'nun benzin dökülerek yakıldığı belirtilirken, Osmanlı Mahallesi'nde ise şantiyede bulunan bir grayderin molotof atılarak yakıldığı öğrenildi.

ADANA: Şakirpaşa Mahallesi'nde gerçekleştirilen eylemler sonrasında devlet güçlerinin ev baskınları ve kimlik kontrolleri yaparak, birçok kişiyi gözaltına aldığı ve gözaltına alınanlar arasında HADEP Gülbahçe Komisyon Başkanı Halil Çelik'in de bulunduğu bildirildi.

Adana'nın Ceyhan ilçesinde akşam saat 19:30 sıralarında ilçe girişinde biraraya gelen yaklaşık 500 kişi, giriş çıkışları trafike kapattı. Lastik yakarak sloganlar atan kitle,

polislerin panzerlerle müdahalesi sonucu dağıldı.

İSKENDERUN: Akşam saatlerinde PTT Sanayi Şubesi'ne ses bombasının konulduğu, 2 PTT aracının ve askeriye emekli olan İskenderun Muhtarlar Derneği Başkanı'nın aracının da Meydan Mahallesi'nde yakıldığı öğrenildi.

Bu arada, HADEP İskenderun Belediye Başkan aday adayı Kasım Kısa, evleri basılarak gözaltına alınan Milletvekilleri adaylarından Fatma Aydın ve Ercan Doğan'ın da aralarında bulunduğu 8 kişi, çıkarıldıkları nöbetçi mahkemeye tutuklanarak İskenderun Cezaevi'ne götürüldü.

ANTEP: Selit Kamil İlçesi Cönderesi Mahallesi'nde gerçekleştirilen eylem sonrası gözaltına alınan 80 kişiden 15'inin tutuklandığı öğrenildi.

Antep Şahinbey İlçesi Ocaklar Mahallesi'nde akşam saatlerinde biraraya gelen bir grup ateş yakarak, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan lehine slogan attı. Polisin müdahale ettiği eylemde 3 kişi gözaltına alındı.

Aynı saatlerde Şahinbey İlçesi Güzelvadi

gözetimine alınan 53 kişiden 11'i sevk edildiği mahkemeye tutuklanarak, Batman E Tipi Cezaevi'ne konuldu.

Batman'ın İpragaz Mahallesi Aydınkonak Köyü yolu üzerinde bulunan Vali Zeki Şamal İlköğretim Okulu'na saat 19:30 sıralarında el yapımı, parça tesirli bomba atıldı. Anılan bombanın patlaması sonucu okulda büyük çapta maddi hasar meydana geldi. İpragaz Mahallesi'nde akşam saatlerinde biraraya gelen yaklaşık 150 kişi, sloganlar atarak 2 yerde ateşler yaktı. Eylemlere panzerlerle müdahale eden polislerin eylemcileri dağıttıkları öğrenilirken, mahallede eylemlerin sabah saatlerine kadar sürdüğü bildirildi.

URFA: Eyyübiye Mahallesi'nde saat 20:00 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 300 kişilik grup yürüyüş düzenledi. Belediyeye ait bir otobüsü sloganlar eşliğinde ateşe veren kitleye müdahale eden polisler, havaya ateş ederek kitleyi dağıtmaya çalıştı. Eylemden sonra yaklaşık 40 kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Urfa'da HADEP, İHD ve Ülkede Gündem gazetesi binaları polis tarafından basıldı. Baskın sırasında binalarda arama yapan

Mahallesi'nde de biraraya gelen yaklaşık 150 kişi, ateş yakarak sloganlar attı. Polislerin müdahalesi ile karşılaşan kitle, polis araçlarını taşıyarak karşılık verdi. 10 kişinin gözaltına alındığı eylemde, 5 kişinin tartaklandıktan sonra serbest bırakıldığı öğrenildi.

Saat 11:00 sıralarında Huzurevleri semtinde kapalı olan kepenkleri demir makaslarla kesen polisleri görüntülemek isteyen NTV kameramanı İbrahim Ateşoğlu ve İHA muhabiri Adnan Şimşek 8 polisin saldırısına uğradı. Dışkık darbeleriyle yaralanan 2 muhabir, Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırılırken, NTV kameramanı Ateşoğlu'nun durumunun ciddi olduğu bildirildi.

BATMAN: Hürriyet Mahallesi'nde saat 19:00 sıralarında çoğunluğu gençlerden oluşan 150 kişi ateş yakarak, "Kahrolsun Amerika, İsrail ve Türkiye", "Biji ARGK, ERNK, PKK" şeklinde slogan attı. Eylemlerini saat 20:00'ye kadar sürdüren kitleye panzerlerle müdahale eden polisler, havaya ateş açarak kitleyi dağıttı.

Ayrıca Batman'ın değişik mahallelerinden

polis, dönü Ülkede Gündem gazetesi çalışanı olmak üzere 60'a yakın kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

MERSİN: Mersin'in Selen Mahallesi'nde, saat 21:00 civarında toplanan yaklaşık 500 kişi, mahallede ateşler yakarak sloganlar eşliğinde barikat kurdu. Eyleme müdahale etmek isteyen polislerle kitle arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında kitlenin saldırısına uğrayan 3 polis aracı tahrip olurken, polisin rastgele havaya ve yerlere ateş açtığı bildirildi. Polisin panzerlerle müdahalesi üzerine kitle ara sokaklara dağılarak eylemlerini sona erdirdi.

Kepenik kapatan esnafa silahlı saldırı

Diyarbakır Huzurevleri semtinde kapalı olan kepenkleri kırmaya çalışan polis, kendisine müdahale etmeye çalışan market sahibi M.Şerif Mete ve market çalışanı Selahattin adlı kişiyi silahla yaraladı. Polis, Mete'nin amnesini de dövdü. Polisin saldırısının ardından ara sokaklardan polise silahlı saldırı gerçekleşti ve 1 polis yaralanarak, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı. Olaydan sonra Market çalışanları ile çevrede bulunan 7 kişi gözaltına alındı.

Bu arada, 21-22 Şubat günü, evlere baskın düzenleyen ve yol kontrolleri yapan polis, 40'tan fazla kişiyi gözaltına aldı. OHAL Valiliği dün aldığı bir kararla, bölgeye yabancı gazetecilerin girişini yasaklarken, yabancı gazete ve televizyon muhabirleri de OHAL dışına çıkarıldı.

23 ŞUBAT SALI

MUĞLA: Kuşadası'nda Ziraat Bankası, Halk Bankası ve Kuşadası Ülkü Ocakları Derneği'ne yapılan molotoflu saldırılardan sonra ilçe de yaklaşık 50 kişi gözaltına alındı. Kuşadası İlçe Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler tarafından yapılan ev ve inşaat baskınlarında gözaltına alınanların çoğunun inşaatlarda çalışan Kürt işçiler olduğu bildirildi.

HATAY: Hatay'ın Dörtöyl İlçesi Kuzucuk mevkisinde yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre, saat, 23:30'da ARGK gerillalarının 3 aracı yakığı ve 3 kişiyi de rehin aldıkları belirtildi.

ADANA: Şakirpaşa Mahallesi'nde bir tatarın gençler tarafından yakıldığı belirtilirken, mahallenin iki ayrı yerinde ateş yakıldığı ve "Biji Serok Apo" sloganının atıldığı bildirildi. Gösteri sonrası Şükrü Günel isimli bir kişinin evine baskın düzenleyen polis, Günel ile birlikte 9 yaşındaki çocuğunu da gözaltına aldı.

24 ŞUBAT ÇARŞAMBA

BATMAN: Batman'da 25 Şubat günü yapılacak duyurulan kepenk ve kontak kapatma eylemi ile okul boykotları bir gün önce başladı. Batman Yeni Sanayi Sitesi'nde bulunan esnafın yarısı kepenkleri bir gün önceden indirdi.

Sanayi esnafı tarafından yapılan açıklamada, kepenk kapama eylemlerinin daha da yaygınlaştırılacağı, eyleme 25 Şubat günü bütün esnafın katılacağı bildirildi.

Bu arada ERNK tarafından Batman'da dağıtılan bildirilerde, bütün esnafın kepenk, şoförlerin kontak kapatması ve öğrencilerin okulları boykot etmeleri istendi. Bildirilerde kepenk ve kontak kapatma eylemlerine katılmayanların hedef olacağı belirtildi.

VAN: Van'ın Karşıyaka Mahallesi'nde saat 20:00 sıralarında biraraya gelen yaklaşık 500 kişilik grup, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan için bir yürüyüş yaptı. Polisin müdahale etmediği eylem 2 saat kadar sürerken, eylemde ateşler yakıldı ve Öcalan'a destek veren sloganlar atıldı.

Olayların bitmediği Xaçort'ta da bir araya gelen gruplar çeşitli yerlerde ateşler yaktı. Giriş ve çıkış abluka altında olan Xaçort Mahallesi'nde çok sayıda kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

İSTANBUL: İstanbul'un Nuretepe semtinde gece saat 23:00 sıralarında Nuretepe Viyadüğü'ne bir ses bombası atıldı. Bombanın patlamasının ardından hasar meydana gelen yol, trafike kapatıldı.

MKM VE MED-KOM BASHIDI

İstiklal Caddesi'nde bulunan MKM Genel Merkezi ile Tarlabası'ndaki şubesi saat

15.00 sıralarında Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı sivil ve resmi polisler tarafından basıldı. Binada 4 saate yakın karakol kuran polis, kültür merkezinde bulunan MKM çalışanları ile misafirleri gözaltına alarak, Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne götürdü.

MKM'nin Tarlabası Şubesi'nde de 3 saate yakın süre karakol kuran polis; kitap, dergi ve kuruma ait dosyalara el koyarken, çalışanları da gözaltına aldı.

Polis, İstiklal Caddesi üzerinde bulunan MED-KOM Kültür Merkezi'ne de saat 14.00 sıralarında baskın yaptı. Binada arama yapan polis, Şahin Gülü gözaltına aldı.

RADYOLAR DA BASILDI

Özgür Radyo, Radyo Umut ve Yün FM saat 13.50 sıralarında İstanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube ekiplerince basıldı. Özgür Radyo'ya İstanbul DGM tarafından verilmiş arama emri ile gelen polis, binada "yabancı bir şahıs olup olmadığının" dair arama yapacaklarını söyledi. Radyo'da iki saate yakın kalan polisin, toplantı kararı olan kitaplara tutanak tutarak el koyduğu öğrenildi.

Polis, aynı saatlerde Radyo Umut ve Yün FM'de basarken, Radyo Umut program yapımcısı Şehriban Vural ile konukları Nazmiye Güzel, Elif Sevim ve Nezihe Güzel'i gözaltına aldı. Polislerin Yün FM'de arama yaptıktan sonra radyodan ayrıldığı belirtildi.

ŞİRT: Şirt'in Çakmak, Çankaya, Dumlupınar ve Ulus mahallelerinde akşam saatlerinde bir araya gelen gruplar ateşler yakarak, Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesini protesto ettiler. Ateşler yakan ve sloganlar atan kitle, polislerin panzerlerle müdahale etmesi sonucu dağılırken, Çakmak Mahallesi'nde bir panzerin camlarını taşlarla kırdı.

Çankaya Mahallesi'nde yapılan gösterilerden sonra evlere düzenlenen baskınlarda yaklaşık 70 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

25 ŞUBAT PERŞEMBE

BATMAN'DA KEPENKLER İNDİ

ERNK'nin 24 Şubat günü Batman'da dağıtıldığı ve kepenklerini indirmeyen dükkanların hedef alınacağı belirtilen bildirimin ardından kepenkler indi. Mahallelerde katılım yüzde 90 olarak gerçekleşirken, şehir merkezinde katılım yüzde 60 olarak gerçekleşti.

Şehir merkezinde bulunan esnafları sabah saatlerinden itibaren dükkanların açılmasını yönünde tehdit eden polisler, birçok dükkanı zorla açtı.

ÖĞRENCİLER YÜRÜYÜŞ YAPTI

Diyarbakır'daki çeşitli lise ve ortaokullarda okuyan öğrenciler, öğlen saatlerinde okul çıkışında bir yürüyüş yaparak, PKK genel başkanı Abdullah Öcalan'a destek verdi. Özellikle Bağlar'da 300 kişilik gruplar halinde 3 ayrı yerde yürüyüş yapan öğrenciler, "Kana kan, cana can, seninle yiz Öcalan", "Biji Serok Apo" şeklinde sloganlar attı. Yürüyüşe müdahale eden

polis, öğrencileri dağıttı.

Öte yandan sen bir hafta içinde gözaltına alınanlardan 70 kişi serbest bırakılırken, çok sayıda kişi de DGM'ye çıkarıldı.

TUTUKLULARA BASKI SÜRÜYOR

Sivas Cezaevi'nde tutuklu bulunan 114 banyan tutuklunun başlatıldığı sarsıcı açlık grevi devam ederken, tutuklulara yönelik baskılar gülererek yoğunlaşıyor. Sivas Cezaevi'ne gürüşe giden tutuklu yakınları 10 günden bu yana açık grevinde bulunan tutukluların şekerli su içmelerinin engellendiğini bildirdiler.

KIZILTEPE'DE GERILLA İNFAZ EDİLDİ

Mardin'in Kızıltepe İlçesinde akşam bir evi ahlukaya alan polisler, 1 gerillayı infaz et-

A. Öcalan'ın Avukatı A. Zeki Okcuoğlu

tiler. Olaydan sonra aralarında çocukların da bulunduğu aynı aileden 9 kişi gözaltına alındı.

Mardin'in Kızıltepe İlçesi Atatürk Mahallesi'nde saat 20.00 sıralarında bir ihbar üzerine Şükrü Unat'a ait ev, çok sayıda polis tarafından ahlukaya alındı. Gizlice eve giren özel harekat timleri, gerilla olduğu belirtilen bir kişiyi infaz etti.

İnfaz'ın ardından polisler, ev sahibi Şükrü ile eşi Satiye Unat ile çocuklarını gözaltına aldılar.

ŞİRT'TE OKULA BOMBA ATILDI

Şirt'in Bahçelievler Mahallesi'nde bulunan Alparslan İlköğretim Okulu'na saat 21.00

sıralarında parça tesirli bomba atıldı. Okulda maddi hasar meydana geldi.

Ulus, Çakmak ve Dumlupınar Mahallelerinde ise eylemler sürüyor. Akşam saatlerinden itibaren söz konusu mahallelerde gruplar halinde toplanan küçük kitleler ateşler yakarak slogan attı. Eylemlerden sonra evlere baskın düzenlendiği ve çok sayıda kişinin gözaltına alındığı öğrenilirken, protesto gösterilerinin sabah saatlerine kadar sürdüğü belirtildi.

26 ŞUBAT CUMA

ADANA'DA KEPENKLER KAPATILDI

Diyarbakır ve Batman'dan sonra Adana'da da Kürt esnaflar bulundukları tüm cadde ve mahallelerde kepenk kapatırken Kürt öğrenciler de okulları boykot etti.

taya çıktı. Askeri araç-gereç taşıyan trenin devrilmesi sonucu büyük maddi hasar meydana geldiği belirtilirken, trende bulunan eşyaların Ceyhan İstasyonu'na götürüldüğü kaydedildi.

Adana'nın Güzeyah Mahallesi'nde ise geçtiğimiz günlerde 2 araçın gençler tarafından yakılarak tahrip edildiği belirtildi.

Adana'nın Şehit Ertuğrul Akbay Mahallesi'nde akşam saatlerinde Sağlık Ocakına molotof kokteyli atıldığı ve maddi hasar meydana geldiği bildirildi.

Adana'da esnafların gerçekleştirdiği kepenk kapatma eylemi Dağhoğlu Mahallesi'nde de başladı. Dağhoğlu Mahallesi'nde başlayan kepenk kapatma eylemine katılım % 50 olurken, polislerin dükkanların isimlerini tek tek alarak, "Yarın sizinle görüşürüz" dedikleri öğrenildi.

Adana'nın Barbaros mahallesinde kepenk kapatan esnaflardan bir kısmının dükkanı polis tarafından zorla açıldı.

İSTANBUL: Güngören'de akşam üç noktada toplanan çok sayıda Kürdistanlı, 3 kepece, bir dolmuş, 2 kamyon ve bir grayderi yaktı.

DIYARBAKIR: Bağlar İlçesi Iluzurevleri semtinde 250 kişilik bir grup gösteri yaptı. "Öcalan'a uzanan elleri kıracağız", "Kana kan, cana can, seninle yiz Öcalan" sloganları atan gençler, polisin olay yerine gelmesiyle saat 23.00 sıralarında dağıldı.

ANTALYA: Antalya'da Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı mahallelerde gerçekleştirilen eylemlerle birlikte çok sayıda gürültü olayının yaşandığı belirtildi. Mahallelerin ahlu ka altına alındığı ve yer yer kimlik kontrollerinin yapıldığı belirtilirken, insanların gruplar halinde gözaltına alındığı ve yoğun işkence olaylarının yaşandığı kaydedildi.

SALDIRILAR SAVUNMAYI DONDURDU

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın müdafiliğini üstlenen ancak devlet destekli yoğun saldırılara maruz kalan avukatlar, ABD dahil bu konunun içerisinde yer alan tüm devletler tarafından can güvenliklerinin sağlanacağı garantisine verilmeyecek, savunma görevini dondurdıklarını açıkladılar.

Abdullah Öcalan'ın müdafiliğini üstlenen ve önceki 25 Şubat günü İmralı'ya giderek kendisiyle görüşen avukatlardan **Ahmet Zeki Okcuoğlu** Basın Müzesi'nde görüşmenin içeriği, uğradıkları saldırılar ve dava ile ilgili bir basın toplantısı düzenledi. Türk ve dünya medyasından bir gazeteci ordusunun izlediği basın açıklaması öncesi yüzlerce polis ile bir grup faşist Basın Müzesi'nin etrafını kuşattı. Kuşatma altında Basın Müzesi'ne gelen avukatlar, PKK aleyhine slogan atan faşistler tarafından saldırıya uğrarken, saldırıyı teşvik eden polisler ise Öcalan'ın avukatlarından İHD Genel Başkan Yardımcısı **Osman Baydemir**'i gözaltına aldılar.

'HER AN ÖLDÜRÜLEBİLİRİZ'

İmralı'da PKK Genel Başkanı Abdullah Öca-

lan ile görüşen Avukat Zeki Okcuoğlu, Imralı'da polis desteğinde sivil faşistlerin saldırısına maruz kaldıklarını hatırlatarak, "Günlerdir bir hukukçu olarak arkadaşlarımızla birlikte saldırıya uğruyoruz. Her an her yerde öldürülebiliriz. Bundan birinci derecede Cumhurbaşkanı daha sonra da Genelkurmay Başkanı sorumludur" dedi. Başbakan Bülent Ecevit'in saldırılar karşısındaki tutumuna "metanetsizlik" olarak değerlendiren Av. Okcuoğlu, "Başbakan'ı kinamakla yetiniyoruz" dedi.

Öcalan ile yaptığı görüşme konusunda da bilgi veren Av. Okcuoğlu, bu sürecin hukuksuzluklarla dolu olduğunu vurguladı. En büyük hukuksuzlukların Öcalan ile ilgili olduğunu söyleyen Av. Okcuoğlu, yasalar gereği Öcalan ile cezaevi koşullarında görüşmeyi beklerken, ona ikinci katta, bir yatak, plastik bir masa ile bir kaç sandalyenin bulunduğu 5-6 M'lik sorgu odasında bulduklarını belirtti. Görüşmenin Genelkurmay'a bulaş kar maskeli asker giyimli iki kişinin huzurunda gerçekleştiğini ifade eden Av. Okcuoğlu, "Kar maskeli sorguculardan biri Abdullah Öcalan'ın arkasında diğeri ise masanın diğer ucunda oturan biz iki avukatın arkasında, elleri arkasında duruyor ve sürekli olarak gözlerimizin içine bakıyorlardı. Bu nedenle Abdullah Öcalan gözlerini bizden kaçırıyordu." diye konuştu.

'BU DAYA ASRIN DAVASI OLACAK'

Gazetecilerin sorularını da cevaplayan Av. A. Zeki Okcuoğlu, Öcalan ile yaptıkları görüşmede hakimlin süresiz görüşebileceklerini söylediğini ancak söz konusu kar maskeli askerlerin sadece 20 dakika görüşmelerine izin verdiğini söyledi. Öcalan'ın dünya ile ilişkilerinin tamamen kesik olduğunu her hangi bir gazete ya da dergi okuyamadığını, TV seyredemediğini anlatan Okcuoğlu, Öcalan'ın kendisine dışarıdaki gelişmeleri sorduğunu, kendisinin de gelişmeleri anlatmış, bu davanın asrın davası olacağını söylediğini, kendisine avukatlık görevi verilmesi durumunda bundan büyük bir onur duyacağını belirtti.

Uğradıkları devlet destekli yoğun baskılar sonucunda savunma görevini dondurmaya karar verdiklerini açıklayan Avukat A. Zeki Okcuoğlu şöyle konuştu: "Şu andan itibaren savunma görevimizi dondurmaya başlamıyoruz. ABD de teminat verinceye kadar bu kararımız geçerlidir."

EYLEMLER YAYILARAK SÜRÜYOR

Batman'ın 19 Mayıs Mahallesi'nde saat 16.30 sıralarında çoğunluğu Yahya Kemal Beyatlı Lisesi ve 19 Mayıs İlköğretim Okulu öğrencilerinin oluşturduğu 300 kişi ateş yakarak "Biji Serok Apo" vb. sloganlar attı. Saat 17.00 sıralarında eylem panzerlerle müdahale eden polis ve özel timler kalabalığı dağıttıktan sonra ateşleri söndürdü.

Hilal Mahallesi'nde saat 18.00 sıralarında biraraya gelen ve çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturduğu yaklaşık 150 kişi ateş yakarak sloganlar attı. Yaklaşık 20 da-

kika süren gösteriye panzer ve sivil araçlarla müdahale edildi.

Söz konusu her iki mahallede de yapılan eylemler üzerine birçok eve baskın düzenleyen polisler 100 kişiyi gözaltına aldı.

BATMAN: Batman'da ERNK tarafından 24 Şubat'ta il merkezinde dağıtılan bildirilerde öğrencilerin okulları boykot etmesinin istenmesi üzerine 25 Şubat günü başlayan okul boykotları devam ediyor. Yahya Kemal Beyatlı ve Batman Lisesinde öğrencilerin derslere girmemesi sonucu dersler yapılmazken, Fatih Lisesi'nde de ders boykotları sonucu birçok sınıfta ders yapılmadı.

Bu arada, ERNK'nin bildirimleri doğrultusunda kepenklerini açmayan Gök Taksi, Bağlar, Bankalar Caddesi, Diyarbakır Caddesi ve Hilal mahallelerinde onlarca dükkan kepenk ve camları polis ve özel tim-

lerce kırıldı.

ÜMRANIYE'DE 3 GÜN SAYIM VERİLMEDİ

Ümraniye Cezaevi'nde bulunan PKK, TKP(ML), MLKP, TDP, TKP/Kıvılcım, TIKP, TKP/ML, TIKB, MLSPB, TKEP/Leninist ve DHKP/C ilanı tutsakları tarafından yapılan ortak yazılı açıklamada, PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a yönelik geliştirilen işkence uygulamaları, tecrit politikası ve savunma hakkının engellenmesi amacıyla avukatlarına yönelik geliştirilen komplo girişimleri protesto edildi. Açıklamada, bu durumu kinamak amacıyla daha önce başlatılan süresiz açlık grevine ve ölüm orucu eylemlerine ek olarak, Ümraniye Cezaevi'nde 26-27-28 Şubat tarihlerinde 3 günlük sayım vermeme eylemi yapılacağı bildirildi.

DEVİRİMCİ KAMUOYUNA VE TUTSAK SAVAŞÇILARIMIZA

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın uluslararası bir komplo ile tutsak edilmesinin duyulmasından hemen sonra Ümraniye'de tutsak olan Nurhak Polat yoldaş önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın Kürt ulusuna ilişkin tezlerinin şekillendirdiği bilinç ve devrimci önderlerden Mahir Çayan'da somutlanan cefada düzeyinde bir dayanışma duygusuyla bedenini ateşe vermiştir.

Onun bedeninden yükselen ateş daha bir İbrahim'leşme ve daha bir Mahir'leşme çağrısıdır.

Onun bedeninden yükselen ateş milli zulme karşı ulusların tam hak eşitliği çağrısıdır.

Bu çağrıyı ve çığlığı tüm devrimci kamuoyu ve tutsak savaşçılarımız yüreğinin tınısında hissetmelidir.

Ancak bu tınıyı hissederken örgütlü bilincin ve parti talimatlarının dışına taşınmamalıdır.

Nurhak yoldaşın anlamlı duygularını ve ruh güzelliğini kavrarken, düşmana karşı en güçlü vuruşun örgütlü vuruş olduğunu unutmamalıyız.

Tüm tutsak savaşçılarımızı bu konuda uyarıyor ve devrimci kamuoyunu gelişmelere karşı daha çok duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Bedenlerini ateşe veren demokratik halk devrimi ve ulusal kurtuluş savaşçıların engellenen tedavileri göstermektedir ki, düşmanın hiçbir şeye tahammülü yoktur.

O halde bizlerde tahammül göstermemeliyiz.

Abdullah Öcalan İçin Yeri-Göğü Sars

Kahrolsun Milli Zulüm!

Yaşasın Ulusların Tam Hak Eşitliği!

TKP(ML) Cezaevleri Parti Komitesi

BAYDEMİR SERBEST

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın avukatlarının Basın Müzesi'nde düzenlediği basın toplantısında bir grup faşistin saldırısına uğrayan ve polislerce gözaltına alınan İHD Genel Başkan Yardımcısı Osman Baydemir akşam 22.00 sıralarında serbest bırakıldı.

URFA: Süleymaniye Mahallesi'nde biraraya gelen bir grup sloganlar atarak, ateşler yaktı. MHP'lilere ait bir özel otoyol da yakılan grup daha sonra dağıldı.

VAN: Xaçort'ta akşam saat 20.00 sıralarında biraraya gelen 2 bin kişi çeşitli yerlerde 2 saat süreyle ateşler yaktı, sloganlar attı.

Karşıyaka Mahallesi'nde de çoğunluğu kadınların oluşturduğu 300 kişilik bir kitle yürüyüş yaptı.

Bu arada, Van'da 25 Şubat günü yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan 27 kişinin çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklandıkları bildirildi.

Van'ın Karşıyaka Mahallesi'nde Telekom'a ait bir hat dağıtım istasyonu gece imha edilirken, çarşı merkezinde ise Telekom'a ait bir jipin molotof kokteyli ile tahrip edildiği kaydedildi.

Gece saat 24.00 sıralarında abluka altına alınan Xaçort Mahalle'sindeki evlere giren polis birçok evin camlarını ve kapılarını kırarken, özellikle Bayarlı Sokak'ta çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Ayrıca, Yünlük Mahallesi'nde daha önce gözaltına alınan kişilerden 14'ü çıkarıldıkları mahkemeye tutuklanarak cezaevine gönderildi.

PKK'LİLER BİR KORUCUYU ÖLDÜRDÜ

Antakya'nın Payas İlçesine bağlı Sincan Köyü'ne baskın düzenleyen 7 kişilik PKK gerilla grubunun, korucu olduğu belirtilen Mehmet Karacocuk (24) isimli bir kişiyi öldürdükleri bildirildi.

YURT DIŞINDA YAPILAN EYLEMLER

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın emperyalist bir komplo sonucu yakalanarak Türkiye'ye teslim edilmesinden sonra Yunanistan'ın Londra, Viyana, Brüksel, Lahey, Kopenhag, Moskova, Bonn ve Berlin büyükelçilikleriyle Dönschdorf, Köln, Hannover, Hamburg, Frankfurt, Zürih, Stockholm, Beyrut, Paris, Marsilya konsolosluk ve temsilcilikleri, Birleşmiş Milletler'in Cenevre'deki merkezi ve Erivan temsilciliği ile Viyana'da bulunan Kenya Büyükelçiliği 16 Şubat günü PKK militanlarınca işgal edildi.

17 Şubat 1999 tarihinde ise İsrafilin Berlin Büyükelçiliğini işgal etme girişiminde bulunan PKK militanlarına İsrafil ajanlarınca açılan ateş sonucu 4 yurtsever şehit düştü. Yaşanan bu gelişmeler üzerine İsrafil ve Kenya hükümetleri yurtdışındaki bütün elçiliklerini geçici olarak kapatıldığını açıkladılar. Ayrıca dünyanın dörtbir tarafında BDGP'nin içinde yer aldığı çeşitli protesto gösterileri (yürüyüş, işgal vb.) düzenlendi. Gazetemiz yayına hazırladığı sırada eylemliler devam ediyordu ●

Roma süreci ve çıkarı

15 Şubat günü; sosyal ve ulusal kurtuluş mücadeleleri tarihine; PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın başta ABD olmak üzere birçok emperyalist ve gerici devlet tarafından bir komployla kaçırılarak faşist Türk devletine teslim edilmesinin açık bir belgesi, hemde resimlenmiş belgesinin tarihi olarak geçti. Kuşku yok ki, tarihe malolan bu devletler arası komplo; yüzyıllar da aradan geçse yine bugünün ve gelecek devrim kuşaklarının bilinçlerinde emperyalizmin ve dünya genciliğine karşı sınıf kını ve nefretinin daha da artması ve netleşmesinin canlı ve yakıcı bir belgesi olarak kalacaktır.

PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın Kenya'daki Yunan Büyükelçiliği'nden alınarak kaçırılmasını baş mimarının ABD olduğu herkesçe bilinmektedir. CIA, MOSSAD ve MIT'in ortak askeri bir operasyonu sonucu kaçırılarak esir alınan PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**, karşı-devrim cephesi güçleri, özellikle de Türk hakim sınıfları tarafından "siyasi istikrarın sağlanmasının", "zafer ve tarihi gün" olarak anılmasının başımağı yapılmaktadır. Sanki bir dünya savaşı kazanmışlar gibi şövenist, histeriyle zafer çığlıkları atmaktadırlar. Üstelikte bu kaçırma olayının tamamını CIA ve MOSSAD ajanlarının yerine getirdiğini kendileri ve uşak medyasıda açıktan açığa olmasa da kabul etmesine rağmen.

Eğer işin içerisinde CIA ve MOSSAD özellikle de ABD olmasaydı, Türk devleti ve onun hiçbir askeri gücü gidip Kenya'dan Öcalan'ı getirecek kudreti ve beceriyi gösteremezdi. Çünkü, dünya jandarması ABD'nin izni ve desteği olmadan, ne Kenya'nın sınırları içerisinde askeri bir operasyonu göze alabilecek cesarete, ne de PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan** gibi uluslararası üne sahip önderi kaçırma yetisi ve tekniğine sahiptir. Her şey ortada. Bu işin başı ABD ve onun uluslararası alanda terör estiren kurumu olan CIA ajanlarıdır. MOSSAD'dır. İkinci derecede rol oynayan devletlerin başında ise İtalya, Rusya, Yunanistan ve Kenya gelmektedir. Roma sürecinde ise İtalya, Almanya vb. Avrupalı emperyalist devletler rol oynamıştır. Bu devletler, özellikle de İtalya ABD'nin siyasi baskılanmalarına göğüs geremeyerek Öcalan'ın etrafındaki dalaran askeri kuşatmaya zemin hazırlamış ve komplo'nun ilk taşları burada döşenmiştir.

PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'a karşı düzenlenen boylesine büyük ve uluslararası boyutta bir komplo'nun ardındaki gerçekleri bilmeden, doğru tesbit etmeden, ne Roma sürecinden, ne de 15 Şubat kaçırılma olayından doğru sonuçlar çıkaramayacağımız açıktır. Öyle ise önce 15 Şubat komplosunun ardındaki siyasi nedenleri ortaya koymak gerekir. Yoksa dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de ne düşmanlarımızı ne de gerçek dostlarımızı tanıyamaz.

Bununla bağlantılı olarak 15 Şubat komplosunu hazırlayan siyasi nedenleri açığa çıkartmaya.

Herseyden önce bir kez daha şunun altını çizerek belirtmek isterizki: PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'a karşı düzenlenen bu komplo'nun bir ana gerekçesi vardır: O da **Öcalan** ve PKK'nin önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşının devrimci ulusal karakter taşımasıdır. Daha öncede işaret ettiğimiz gibi, başta ABD olmak üzere bütün emperyalistler ve Türk devleti devrimci bir **Abdullah Öcalan** ve PKK değil, reformist ve işbirlikçi bir Apo ve PKK istemektedirler. Roma sürecinde emperyalistlerin ve Türk devletinin, PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ı çok yönlü kuşatma içerisinde gimelerinin amacı da esasta buydu. Onlar kendilerine hizmet edecek, sistemlerine zarar vermeyecek bir **Öcalan** istiyorlardı. Daha doğrusu mevcut devrimci çizgisini sürdüren bir Apo ve PKK, hem emperyalistlerin, hem de Türk devletinin çıkarlarını zedelemekteydi.

Kuşkusuzki, bu çıkar zedelenmesinin önemli bir ayağını ise ABD'nin Washington'da PDK ve YNK'ye biçtiği misyon oluşturmaktadır. Geleceğin olası bir Kürdistan devletinin, öncelikli olarak PDK önderliğinde kurulmasını istiyor ABD. Bununla ABD bir taşla üç kuş vurmak amacındadır. Bunlardan birincisi; Kürt ve Kürdistan sorununun yalnızca bugünkü sorunu değil, geleceğin Ortadoğu sorunu olarak jeopolitik bir konuma (ayrıca önemli petrol kaynaklarına sahip olması bakımından ekonomik bir önemde taşımaktadır) sahip olmasından dolayıdır. Dört parçalı Kürdistan'ın bu stratejik politik-ekonomik konumundan dolayı ABD, bu coğrafyada kurulacak bir devlet veya ona basamak teşkil edecek oluşumlar üzerinde inisiyatifli ne Avrupalı ve ne de Rusya gibi diğer emperyalist devletlere kapırmak istemiyor. Bu nendenledirki şimdiden, özellikle de Körfez Savaşı'ndan sonra PDK üzerinden Kürdistan'ın geleceğine ipotek koymaya çalışıyor, PDK, 1991 yılından bu yana ABD ile zaman zaman çelişkili tutumlara girmiştir. Ancak mevcut durumda ABD'nin en güvendiği Kürt hareketi Mesut Barzani önderliğindeki PDK'dır.

ABD'nin PDK ve YNK üzerinden gerçekleştirmeye çalıştığı ikinci bir hesap ise PKK gibi dört parçadaki Kürt ulusu etkileyen devrimci bir ulusal hareketi daha devletleşmeden, daha doğrusu devletleşmenin alt basamaklarını bu güce kapırmadan boğmak ve bu güçleri karşı karşıya getirerek savaşmaktır. Çünkü mevcut niteliğiyle PKK, hem emperyalistlerin hem de söz konusu PDK ve YNK gibi gerici önderliklerin çıkarlarını zedelemektedir. Dahası "Bağımsız

Birleşik Kürdistan" devletini kurmak, ne ABD'nin işine yarar, ne de diğer emperyalist devletlerin. Aynı şekilde bölgedeki gerici devletlerin (Türk, İran, Irak ve Suriye) işine de yaramaz. Arapların birçok küçük devletler şeklinde bölünmesi ıkrallık ve emirlik hükümlanlığı altında olan devletler dahi var ve mevcut parçalı durumlarını sürdürmeleri emperyalistlerin işine yaramaktadır. Ki, bunun, yani bu bölünmüşlüklerin esas sorumlusu başta ABD olmak üzere diğer emperyalist devletler ve onların uşaklarıdır.

PKK'nin; PDK ve YNK ile gerici devletlerin varlığını ve çıkarını tehdit etmesi, aynı zamanda ABD'nin ve diğer emperyalist devletlerin çıkarlarını da tehdit etmesi olarak anlaşılmalıdır. Bununla üç nedeni vardır:

Birincisi; PKK'nin programında Bağımsız Birleşik Kürdistan hedefinin olması.

İkincisi; PKK'nin devrimci hattaki duruşunu devam ettirmesi.

Üçüncüsü; Kürdistan'ın dört parçasında, özellikle de Kürt nüfusunun en yoğun yaşandığı Türkiye Kürdistanı'nda örgütlü bir siyasi güç olmasıdır.

Ve aynı zamanda Ortadoğu'da emperyalizmi ve tüm gerici devletleri tehdit eden önemli bir siyasi güç olma gerçekliğidir. Bu güç, doğal olarak emperyalistlerin (özellikle ABD'nin) PDK ve YNK üzerinden yaptığı planları bozmaktadır.

ABD'nin, PDK ve YNK üzerinden planladığı üçüncü politik hesap ise bu güçler aracılığıyla Saddam iktidarını değiştirip, kendisine tam anlamıyla uşaklık yapacak güçleri iktidara getirmektir. Aksi amaçsız ve değerlendirmelerle ne ABD'nin Ortadoğu'da tezgahlamaya çalıştığı oyunlar, ne de diğer emperyalist ve gerici devletlerin planları doğru bir şekilde açığa çıkartılıp bilinçler aydınlanabilir.

PKK'nin mevcut niteliği ve oradan da dünya devrim cephesine hizmeti doğru bir şekilde algılanıp kavrandığında, söz konusu 15 Şubat komplosunun gerçek özü ortaya çıkar. Dolayısıyla 9 Ekim'de başlayıp 15 Şubat'ta sonuçlanan komplo'nun arka planındaki siyasi neden ve hedefler de kavranmış olur.

Biz, daha öncede PKK'nin Roma'ya çıkışıyla merkezine koyduğu politikanın hatalı olduğunu ve bu politikada ısrarın devrimci ulusal harekete yarar değil tam tersine zarar getireceğini vurgulamış; dostluk sınırları içerisinde eleştirisini

yapmıştık. Bu eleştirilerimizi sıralarken, hiçbir emperyalist devletin ne Kürt halkının, ne de gerçek bir ulusal kurtuluş savaşının dostu olmayacağını altını çizerek belirtmiştik. Gerçek dostların dünya proletaryası, komünistleri, devrimcileri, ilerici ve ezilen halkları olduğuna tarihten örnekler vererek ortaya koymuştuk. Ki süreç bir kez daha çok yalın ve net bir şekilde ortaya koyduki, emperyalistler ve gerici devletler hiçbir zaman ilerici, devrimci ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerinin dostu değil, düşmanıdır. Burada PKK'nin söz konusu politikasının ayrıntılı olarak eleştirisini yapmayı yeri ve zamanı olmadığından gereksiz görüyoruz. Ancak yeri gelmişken; **Abdullah Öcalan**'ın 15 Şubat komplosuyla esir düşmesini, PKK'nin 1993'ten başlayan ateşkes taktiklen ve Roma'ya çıkışın ardındaki yanlış politikaların ayrı olarak ele almadığımızda belirtelim. Buradaki en belirgin politik

hata, dost-düşman ayrımında bu ateşolojik kınlanmanın yaşanmasıdır. Siyasi çözümü hızlandırmak adı altında emperyalist haydutların destek istenmesi ve onların kapıların zorlanmasıdır. Kendi ulusal mücadelesi bağını içerisinde diplomatik kanalları kullanılmaması doğal karşılarıyoruz. Ancak bu kanallar doğru bir şekilde kullanılmadığı zaman gerçek hedef ve dostlardan kopuş yaşanacağı açıktır.

Biz, PKK'nin bu politik taktik yönelimini hatalı bir yaklaşım olarak değerlendirilmemize karşın, mevcut duruşuyla devrimci ulusal karakterini koruduğunun ve kısa sürede bu niteliğini yitirmeyeceğinin de altını çizmiştik. Ki gelişmeler bir çok bakımdan bizi doğruladı.

Bir kısm devrimci politik parti ve örgütlerin belirttiği gibi, PKK ne reformistleş-

İşbirlikçi reformist ulusal hareketin başarısızlığına gereken dersler

İşbirlikçi reformist ulusal harekete evrildi. PKK ve önderi **Abdullah Öcalan**, emperyalistlerin, özellikle de ABD'nin dayattığı uzlaşmacı ve teslimiyetçi politikaları devrimci bir duruşla karşı koyduğu için bu çok taraflı emperyalist komploya uğratıldı. Yoksa emperyalistler, kendilerinin istediği çerçevede uzlaşma ve teslimiyete hazır bir PKK ve onun önderi **Abdullah Öcalan**'a dünden hazırduklar. Böyle bir önderliğin, yani reformist önderliğin tasfiyesini değil, daha fazla gelişmesini isterler. Apo'suz PKK veya PKK'siz Kürt sorununu emperyalistler cephesinden çözmek demek, dar anlamda da olsa ulusal taleplerin hiç birisini çözmemek demektir. Uşak-ışbirlikçiler aracılığıyla çok dar kapsamlı kültürel hakların çözümünden(!) öteye geçmeyecektir. Apo ve PKK gerçekliği, daha doğrusu PKK'nin devrimci ulusal karakteri **Abdullah Öca-**

lan'ın. Aynı şekilde Irak'ın Kuveyt'i işgali sırasında Kuveyt'i emperyalistlerin desteklemesi, tamamıyla kendi ekonomik ve siyasi çıkarları gereğidir.

Her kim ki kendi dünya genici sistemlerini zedeleyorsa, bütün emperyalistler ve geniciler o hareketi boğmak için her türlü bile ve komploya başvururlar. Bunun için ittifak kurarlardı.

ABD'nin **Abdullah Öcalan**'a yönelik komplounun başını çekmesini yukarıda sıraladığımız ekonomik ve politik nedenlerden ayrı ele almak, devrimci bir politik öngörüye sahip olmamak demektir. Bu görüş açısı, aynı zamanda devrimci ulusal hareketle reformist ulusal hareket arasındaki ayrımları göremeyen veya görmek istemeyen görüş açısıdır. Ve sonuçta sosyal sövenizme hizmet eder. Çünkü komünistlerin, devrimcilerin destekleyecekleri hareketler reformist ulusal hareketler değil, devrimci ulusal hareketlerdir. Her ulusal hareketin demokratik muhtevası vardır, ama günümüzde bütün ulusal hareketler devrimci karakter taşımaz. Bu ideolojik kaos sonucudur ki, bir kısım hareketler, PKK ve onun önderi **Abdullah Öcalan**'a yönelik Roma sürecinde bağıştiren emperyalist kuşatma ve ülkedeki ırkçı-söven faşist saldırılara karşı tavır almadılar. Bir hareketin taktik politikalarını doğru bulamayabiliriz, ama bir yerde o harekete karşı emperyalist ve faşist saldırılar varsa, orada asıl görev bu karşı-devrimci dalgayı kırmak için o hareketi desteklemek olmalıdır.

Sınıf bilinçli proletarya, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunur, ama bir ulusun ayrılmasını, ayrın örgütlenmesini, aynı devlet kumasını veya mücadelesini her koşul altında desteklemez. Bu, tamamıyla o günün koşullarına bağlıdır. Eğer o ulusal hareket emperyalizme darbe vuruyor ve proletar devrimler mücadelesini hızlandırıyor, destekle. Aksi durumda desteklemez. Ama bu hareketlere karşı zor da demokratik muhtevası ve haklarından dolayı kullanmaz, ancak bu hareketi eleştirmekle yetinir. Bu konularda sol hareket içerisinde hayli kafa karışıklığı ve ideolojik kırıntı olduğunu belirtelim. Bundandır ki, birçok hareket gerek PKK'ya gerekse ulusal soruna ilişkin hem teorik ve hem de pratik olarak doğru bir hat tutturamıyor. Roma sürecinde bu hatalı yaklaşımlar kendisini pratikte açık bir şekilde ortaya koydu.

Ortada iki güç vardı: Birincisi, "devrimimiz müstak güçlerinden PKK ve onun önderi **Abdullah Öcalan**, diğeri ise Türk devleti, ABD ve onun başını çektiği karşı-devrim cephesi. Bu karşı-devrim güçleri **Abdullah Öcalan** ve onun önderliği altındaki PKK'yi boğmak istiyordu. Burada komünistlerin ve devrim cephesi güçlerinin PKK'yi sahiplenmek ve ona destek sunmaktan, onunla bu süreci emperyalistler ve kontra cumhuriyeti Türk devletine karşı omuzlamak başka bir görevi yoktu. Bu, PKK'nin yanlışlıklarını eleştirmeyi bir kenara atmayı gerektirmez. Biz, sınıf bilinçli proletarya olarak bu süreci kendi subjektif güç ve olanaklarımızla (bazı alanlarda yetersizliklerimiz ve geçmiş yanlış alışkanlıklarımızın etkisi olsada) PKK ve komünist politik devrimci yapılarla karşıladığımızı tesadül söyleyebiliriz.

15 Şubat komplosundan sonradaki aynı görev bilinciyle süreci göğüslemeye çalışıyoruz. Bugün PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan** emperyalist bir komplo sonucu esir düşmüştür. Bu komployla Türk devleti zafer sarhoşluğuna kapılmıştır. Elde ettiği bu taktik başarıyla yeni saldırılara hazırlanmaktadır. PKK'yi ve onun önderliği altında yürütülen devrimci ulusal savaşı bitirmenin plan ve hesapları içerisinde. Evet, Genel Başkanı'nın esir düşmesiyle PKK taktik bir yenilgi almıştır. Ama bu, PKK'nin ve Kürt ulusal kurtuluş savaşının stratejik yenilgisi olarak değerlendirilemez. **Abdullah Öcalan**'ın esir düşmesi önemli bir kayıp, ancak PKK Başkanlık Konseyi'nin de vurguladığı gibi "**PKK hala ayakta ve savaşıma devam ediyor.**"

PKK'nin bu süreçten öğrenmesi gereken derslerden birincisi "siyasal çözüm" politikalarından vazgeçmesi iken, ikincisi ise gerçek dostları ve düşmanlarının ayrımını net bir şekilde yaparak emperyalist merkezlerden destek istemekten bir an önce vazgeçip dünya proletaryası ve mazlum halklarına sırtını dayamasıdır. Tabii bununla bağlantılı en önemli sorun olarakta hem gerilla savaşını yükseltmeli, hem de programatik-politik stratejisini değiştirerek Kürt-Türk halklarının birleşik devrimini savunmalıdır.

Biz, PKK'nin, gelinen aşamada bu taktik yenilgisinin ardındaki politik nedenleri devrimci bir görüş açısıyla bulup açığa çıkaracağız, kendisini sorgulayacağız unuyoruz. Her ne kadar Başkanlık Konseyi'nin açıklamalarında "siyasal çözüm" politikalarından vazgeçmemiş gözükselerde, devrimci savaşı daha da yükselteceklerinin çağrısını yapmaları ve bu doğrultuda kitlelere "söz biter" diyerek savaş hedefini göstermeleri, gelecek için umut verici bir gelişmedir. Ki bu pratiği yaklaşık 10 gündür de canlı bir şekilde yaşamaktayız. Yüzbinlerce

insan 'Kürdistan'ın dünyanın neredeyse dört bir yanında ayağa kalkarak, dünya geniciliğine ve bu komplounun başını çeken barbarlara karşı lanetler okuyup ve isyan bayraklarını dalgalandırıyor. Denilebilir ki, PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ı esir almakla düşmanlarımız taktik bir zafer kazandı, ama stratejik olarak Kürt ulusal kurtuluş hareketi ve onun gerçek dostları olan komünistler, dünya proletaryası ve ezilen halklar kazandı.

Gelinen aşamada PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan** için yapılması gereken somut görev, yaşamını kurtarmaya yönelik eylemlerde yoğunlaşmak değildir. Bu konuda gerek ulusal, gerekse uluslararası merkezli güçlü kampanyalar örgütlenmelidir. Bu kampanyalar ne kadar geniş tutulursa, PKK Genel Başkanı **Abdullah Öcalan**'ın yaşamı daha denli garantiye alınmış olur. Peru Komünist Partisi Başkanı **GONZALO**'nun idam edilmesinin önündeki engellerden birisinin de bu uluslararası kampanyalar olduğu unutulmamalıdır. Sınıf bilinçli proletarya olarak, bu konuda üzerimize hangi görev düşüyorsa dün olduğu gibi bugün de yapmalıyız. Bu bir mücadele aracıdır. Devrimi geliştiren güçlendirecek hiçbir mücadele aracı reddedilemez. Yeter ki bu araçları temel amaçlarımızdan sapmadan doğru kullanalım. Unutulmamalıdır ki, devrimci bir harekete vurulan darbe aynı zamanda yalnızca bu ülkenin devrim mücadelesine değil, diğer ülkelerdeki mücadelelere de vurulmuş bir darbedir.

Devrimci ulusal hareket şahsında da olsa düşmana vurulmuş ve vurulacak olan her darbe aynı zamanda sınıf mücadelesine güç katmaktadır. Kaldık, bırakalım MLM'leri bir kenara, bugün kendisine demokrasiyi diyen herkes devrimci ulusal harekete destek sunmalı; onun önderi **Abdullah Öcalan**'ın yaşamını korumak için çaba sarfetmelidir. İlhaka ve faşizme karşı çıkmayan, kadın haklarını ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmayan bir insan gerçek demokrat olamaz. Bir insanla aynı dünya görüşünü paylaşmamak, o insanın ve üstelikte bir ulusun önderi durumundaki insanın hayatına sahip çıkmamayı veya bunun için çaba sarfetmemeyi gerektirmez. Bu gerçek demokratik değildir.

Yeri gelmişken, eylem biçimi olarak kendi bedenini ateşe vermeyi doğru bulmadığımızı belirtelim. Bu türden eylem biçimleriyle şehit düşen ve gazi olan dostlarımıza ve yoldaşlarımıza saygımız var. Ancak gerek ikisel, gerekse taktiksel olarak bu tür eylem biçimini tasvip etmediğimizi her MLM militan ve taraftar bilincine kazınmalıdır. Kendini feda diğer mücadele alanlarında olduğu kadar, destek eylemlerinde de taktik değer bir erdemlilik, ancak biz, yanlış eylem biçimleriyle bedel ödersek, o zaman amacımızdan sapmış oluruz. Bilincin açık olmadığı yerde ise pratikte doğru adım atılamayacağını kavramalıyız!●

lan'a karşı düzenlenen bu alçak komployu gündeme getirdi. Bunu görmemek, komplounun sahibi emperyalistler ve onların suç ortaklarının hangi türden ulusal hareketlere karşı destek sunacaklarının ayrımını kavramamaktır. Emperyalistler kendi çıkarları gereği ulusal hareketleri desteklerler. Ama destekledikleri ulusal hareketler devrimci karakter değil, reformist karakter taşıyan hareketlerdir. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Bir Afganistan'da, Rus sosyal emperyalizminin işgaline karşı ABD'nin mollalar önderliğindeki hareketleri desteklemesi bunun somut örneğidir. Yakın zamanda (92 yılında) PDK ve YNK önderliğinde KÜRT Federasyonu'nun kurulmasına ABD'nin izin vermesi tamamıyla çıkarları gereğidir. Çekiç Gücü bu coğrafyaya konuşlandırılmasını nedeni, Kürtleri korumak değil, Saddam'ı vurmak için-

A. ÖCALAN'ın tutsak düşmesiyle zafer naraları atanlar

Sürecin karabasana dönüşeceğini bilmeliler!

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan, emperyalizmin sinsi bir komplosu ile tutsak düşürülerek Türk devletine teslim edildi. 15 Şubat'ta yaşanan bu gelişme Amerika ve Avrupa emperyalizminin mutabakatı ve sonrasında devreye sokulan alçakça bir plan sonucu gerçekleşmiştir.

Faşist Türk devletinin, operasyonu kendi çakallarına maletme propagandaları ve hiçbir ülkenin kapsamlı rolü olmadığını (yardımı reddetmiyorlar) her defasında dile getirmeleri, boş bir yalandır. Bu yalana başvurmaları, kuşkusuz nedensiz değildir. Öncelikle, kitleleri devletin ne kadar güçlü olduğuna, ellerinin nelerle kadar uzanabileceğine inandırma ve bunu psikolojik saldırıya dönüştürme amaçları, bu yalanın sebeplerindedir. İkincisi ise efendileriyle olan ilişkilerinin niteliğinin ortaya saçılması korkusu ve olası misilleme saldırılarından onları koruma çabasıdır. Ancak bu yalanlar, PKK Genel Başkanı'nın emperyalizmin bizzat planladığı, organize ettiği komplo ile Türk devletine teslim edildiği gerçeğini gizleyememiştir.

İşçi sınıfı ve emekçi halkların, ezilen ulusların sömürü ve zulme karşı geliştirdikleri mücadeleler zorlu, sancılı bir süreç geçirmiştir, geçiriyor ve geçirecektir de. Sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadeleleri can-kan pahasına adım adım aşılacak zorluklarla örülmüştür. Devrim ve karşı-devrim güçleri arasında süren bu kıyasıya savaş, kendi doğasında nice güçlükleri ve tarihi dönemeçleri barındırmaktadır. "İnsanlık tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir" ruhanifesi, bin yılların, yüzyılların ilmek ilmek ördüğü birikim ve pratikle şekillenmiştir. Ve bu birikimin bize öğrettiği savaş yasaları, mücadeleler içerisinde düşmanın binbir türlü yönelimiyle karşılaşabileceğimiz gerçeğini bilinçlere kazımıştır. Bundandır ki, düşmanlarımızın her türden saldırılarına karşı göğüs germe gerekliliğini en baştan kabul etmişizdir. Bu kabuldür ki; bugüne değin yaşadığımız bunca zorlukları aşmamızın yol gösterici ilkelerinden olmuştur. Bu kabuldür ki; zorlukları yenerek düşmanın beynine balyoz gibi inen çelikten yumruğumuza dayanak olmuştur. Ve bu kabuldür ki; yenilgilerin içerisinde bile zaferin tohumlarını ekip, günü zaferle bağlamahın kaldıraçlarından olmuş ihanet ve teslimiyetleri tarihin çöp kutusuna atmıştır.

Bundandır ki; PKK önderinin tutsak

düşmesini hayretler, şaşkınlıklar içerisinde karşılamak doğru bir tutum değildir. Bir kez daha üstüne basarak söylüyoruz: Bu bir savaştır. Ve savaşta düşmanın her türlü manevralarına karşı hazırlıklı olmak kaçınılmaz gerektir. Devrim tarihimiz bugüne değin nice devrimci önderlerin esir düşmelerine, katledilmelerine tanıklık etmiştir. Uluslararası komünist ve devrimci hareketlerin tarihi bunun açık örneğidir. Sadece Proletarya Partisi'nin 4 Genel Sekreterini savaş içerisinde şehit verdiğini hatırlamak ve hatırlatmak durumu anlamayı, anlatmayı kolaylaştıracaktır. Devrimci önderlerin tutsak düşmeleri, katledilmeleri elbette kimi zorlukları ve sorunları doğurabilir. Ama Gonzalo yoldaşın da ifade ettiği gibi, böylesi durumlar yolumuz üzerinde sadece bir büküntüden ibarettir. Tarihte, sınıf mücadelesinde; devrimci önderlerin rolünü inkar etme tutumu yanlış olduğu gibi, tarihi yapanların devrimci önderler olduğunu sanmakta yanlıştır. Önderliği kolektif bir tarzda ele alıp, onu kurumsallaştırmak asloandır. İşçi sınıfı, emekçi halklar ve ezilen ulusların varlığı mücadelemizin, zaferin garantisi ve sigortasıdır. Bu durum, devrimci önderlerin yetişmesinin maddi zeminini de oluşturmaktadır.

İçinden geçtiğimiz süreç oldukça zorlu bir süreçtir. Çok yönlü görevleri beraberinde getirmekte ve omuzlarımızı yüklemektedir. Düşman, hazırlığını yaptığı bir dizi kapsamlı saldırının daha şarjını vermek için, uygun bir za-

manlamaya kavuşmuştur. A. Öcalan'ın tutsak edilmesi, hiç kuşku olmasın ki, yeni ideolojik-siyasal, askeri, sosyal, psikolojik vb. saldırıları gündeme getirecektir. Özellikle ideolojik-psikolojik savaş yoğunlaşacak, çok yönlü olarak boyutlanacaktır. Gerilla bölgelerinden zindanlara, şehirlerden uzak cephe gerisine bir dizi alan yeni seferlere maruz kalacaktır.

Düşmanlarımızı iyi tanımak, devrimi sağlam adımlarla örmemizde önemli bir avantaj sağlar bizlere. Örneğin emperyalizmi iyi tanımak gerekiyor. Bu amansız düşmanı gözden irak tutmak onanması güç sonuçları doğurabilmektedir. **"Emperyalistlerin mantığı halkın mantığından ne kadar da farklı! Karışıklık çıkarmak, başarısızlığa uğramak, yeniden karışıklık çıkarmak ve yeniden başarısızlığa uğramak, taa ki yok olup gidinceye kadar. Emperyalistlerin ve bütün dünyadaki gericilerin halkın davası karşısındaki tutumlarının mantığı budur ve onlar asla bu mantığa aykırı hareket edemezler. Bu Marksist bir yasadır"** (Mao). Evet, emperyalizmin karakterinin bu yalın ve çarpıcı tahlilinin, ulusal hareket tarafından bilinçlere kazındığını söylemek, ne yazık ki olarak değildir. Dostlarımız emperyalizmi, onun karakterini, ona ruh veren evrensel yasasını gözardı ettiler. PKK'nın emperyalistlere ilişkin bakışının yanlışlığını ifade ederken, amacımız şu an bunun kapsamlı eleştirisini yapmak değildir. Kuşkusuz yeri ve zamanı geldiğinde bu da yapılacaktır.

Ancak şimdi okun sivri ucuyla yüklenemeyiz, yerine getireceğimiz görev bu değildir. Şimdi esas görevimiz, düşmanın geliştirdiği topyekun saldırıya karşı PKK ile devrimci temelde dayanışmayı göstermek, topyekun direniş ve karşı saldırıyı örnektir.

Öte yandan faşist Türk devletini iyi tanımamız gerekiyor. Akıl almaz katliam ve barbarlıklarla örülen Türk devleti tarihi, onu tanımaya yeter de artar bile. İşçi sınıfı, emekçi halklar, ezilen ulus ve azınlık milliyetlere düşmanlığı, tesvilli hakim sınıflarla bir barışın sağlanamayacağı, sağlanmaması gerektiği hatıralara silinmeyecek şekilde kazanmalıdır. Hakim sınıfları iyi tanımak, geliştirecekleri yeni saldırılara hazırlıklı olmada sayısız avantajlar sağlayacaktır. "Tanıma eylemi" yoketme pratiğinin dinamosu olagelmıştır.

Bugün saltanat sahiplerinin her türlü alçak ve sinsi planlarla devrimci ulusal hareket olan PKK'ye üst düzeyde yönelimi söz konusudur. Aslında bu saldırı PKK şahsında devrim cephesine yönelen bir saldırdır. Özeldir PKK, genelde tüm devrimci güçler hedef tahtasındadır. Düşmanın bu alçakça yöneliminin tımandığı bu dönemde, PKK ile dayanışma içerisinde olmak ertelenemez devrimci bir gerektir. Bu görev gerilla bölgelerinde, zindanlarda, şehirlerde, uzak cephe gerisinde kısacası yüreğimizin attığı her yerde itinayla yerine getirilmelidir. Bugün ideolojik eleştirileri ana rotaya oturtup, durumu teorize etmeye çalışmak, Kürt ulusuna karşı

olan görevlerimizi unutmaktır. Bu bilinçle hareket etmek, telafisi mümkün olmayan hataların önüne geçecektir.

DÜŞMAN NE YAPIYOR, NE YAPMAK İSTİYOR VE NE YAPMAK İSTEYECEK?

Herşeyden önce PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın tutsak düşmesini, devrim cephesine yönelik bir saldırının basamağı yapmak istediğini daha önce vurgulamıştık. Devrimci örgütlere karşı güvensizlik yaratmak, devrimci çözümler için umutsuzluğu yaygınlaştırmak, silahlı mücadeleye karşı tutumu geliştirmek, PKK şahsında devrimci hareketlere karşı psikolojik-ideolojik saldırıları derinleştirmek, askeri operasyonları yoğunlaştırmak, devrim safalarında moral bozukluğu yaratarak çelişkiler çıkarmaya çalışmak, varolan çelişkilere oynamak vb. vb.

Askeri saldırıları anlamak, çözümleyebilmek, içindeki amaçları ortaya koymak, ideolojik-psikolojik yönelimleri etkisizleştirmek ve teşhir edip boşa çıkarmaktan daha zordur. Bu çelişki gibi görülmüşse durum böyledir. 15 Şubat'tan bugüne kadar yaşananlar, düşmanın ideolojik-psikolojik savaşı hızlandırdığını gözler önüne sermiştir. Gerillaya ve tutsaklara dönük küstah "ataklar" bunun somut kanıtıdır. Boşuna değildir, ölüme bile işkence yapmaktan zevk duyan Türk devletinin, gerillaya sözümüne şevkatli(!) kollanını önermesi, boşuna değildir, pişmanlık yasası çirkefliliğini kurtuluş olarak sunmaları, bu doğrultuda genelgeler yayınlamaları. Önümüzdeki günlerde montajlar ve oyunlarla kimi kasetleri gündeme getirmeleride güçlü bir olasılıktır. Özellikle gerillaya yönelik askeri hareketler, yeni ideolojik-psikolojik öğelerle desteklenerek takviye edilecektir.

Zindanları hedefleyen kapsamlı saldırı için uygun anı bekleyen düşman fırsat kolluyordu. Ve bu dönemde düğmeye basmaları olanaklıdır. Hücre tipi "cezaevlerini" yerleştirmek için hava koklayan haremilerin, harekete geçmeleri ve dönemin yarattığı ortamı kullanmak istemeleri sürpriz olmayacaktır. Kuşku yok ki, zindanlardaki komünist-devrimci-yurtsever tutsaklar bu saldırıları boşa çıkaracak bilinçle silahlıdır. Böyle bir saldırıyı boşa çıkartmaktan, bedel ödeyerek kazandıkları mevzileri yine bedel ödeyerek koruyup geliştirmekten vazgeçmeyeceklerdir.

Öte yandan kitleleri sindirmek, pasifize etmek, devrimci örgütlerden koparmak ve moral bozukluğu yaratarak bunu derinleştirmek, ideolojik-psikolojik savaşın kitlelere dönük yanlarını oluşturmaktadır. Tüm bu oyunlara karşı beyinleri bilinçlendirmek, elleri silahlandırmak, beyindeki bilinçle ellerdeki silaha daha sıkı sarılmak kaçınılmaz tarihi bir sorumluluktur. Dolayısıyla düşmanın taktik ve stratejik amaçlarını gözden kaçırmadan duruşumuzu sağlamlaştırmak vazgeçilmezdir.

Bununla birlikte, PKK Genel Başkanı'nı tecrit etme ve olası bir katletme girişimine karşı kamuoyunu uyanık tutmak, kendisini özgürce ifade edebileceği ortamı sağlamak için çaba harcamak güncel görevlerimizdendir. Özellikle kendisini özgürce ifade edebileceği ortamı sahip değiken, düşmanın aktardığı verilerle değerlendirme yapmaktan kaçınmak, doğru tutum olur. Düşmanın amacına ulaşmak için her türlü işkence yöntemini uyguladığı açıktır. Kitlelerin kimi kesimlerinde, dünya kamuoyunun varlığı ileri sürülerek görülebilecek soru işaretleri tereddütsüz giderilmelidir. Ayrıca emperyalistlerin girişimlerinin işkenceyi önleyeceği düşüncesi şiddetle eleştirilmelidir. Tam tersine, Türk devletinin birçok işkence yöntemini emperyalist efendilerinden öğrendiği, bizzat eğitiminin onlar tarafından verildiği gerçeği kitlelere etkili bir şekilde götürülmelidir.

Görüldüğü gibi, çok yönlü görev ve sorumluluklarımız söz konusudur. Bugün düşmanın küstahça ve pervasızca giriştiği saldırıları karşı saldırıyla yanıtlamak, taktik görevlerimizi stratejik görevimize bağlamak ve bunlara sarılmak tayin edicidir. Tepeden tırnağa silahlı devrimci karşı-devrim güçlerini, tepeden tırnağa silahlı devrimci güçleriyle karşılamak tarihin omuzlanımıza yüklediği onurlu bir görevdir. Şiddet devrimin yasasıdır ve evrensektir. Coğrafyamızda bu yasayı ayakları üzerine diken Halk Savaşı Stratejisine daha güçlü sarılmak, gereklerini yerine getirmek zorunluluktur. Aynı zamanda düşmanın her türden alçakça saldırısını alt etmenin de kilididir. Ve özgürlüğe uzanmak istiyorsak, zorunluluğun bilincine varmak, gereklerini yerine getirmek boynumuzun borcudur. Gerilla savaşını kurumsallaştırmak, yeni alanlara yaymak, kök salmak, Halk Ordusunu nitelik ve nicelik olarak donat-

mak Öncü'nün devrime karşı olan sorumluluğudur. Bu sorumluluk bugün kendini daha da yakıcı hissettirmektedir. Özellikle bugün, düşmanın, PKK'nin önderini tutsak etmesiyle, silahlı mücadeleye karşı her türlü bombardımanı geliştirdiği, geliştireceği unutulmamalıdır. Gün geçtikçe acizleşip çirkeflenen burjuva basın-yayın organlarında, yoğunlaşan bir tarzda "silahlı mücadeleler dönemi sona erdi" çığırkanlığı yapmaları bunun somut bir ifadesidir.

SÜRECİ DÜŞMAN İÇİN KARABASANA ÇEVİRELİM!

En genel anlamıyla hakim sınıfların amaçlarını boşa çıkarmak, sürecin düşman için karabasan olması anlamına gelir. Açık ki, düşman, saflarımızda ve kitlelerde moralsizlik, güvensizlik yaratmaya çalışmaktadır. O zaman yapılması gereken de açıktır. Yüksek bir moralle, devrime olan güvenle donanmaktır. Açık ki, askeri saldırılarını yoğunlaştırmayı hedeflemektedir. O zaman görevimiz, askeri saldırıları karşı saldırılarla cevaplamak ve boşa çıkarmaktır. Açık ki düşman, devrimci örgütlerin irade ve eylem birliğini bozmak istemektedir. Bugün PKK şahsında yapmaya çalıştığı budur. O zaman PKK'li dostlarımızın yapacağı da net ve kesindir. Eylem birliğini korumakla kalmayacak, bu ileriye taşınacaktır. Bu görevi yerine getirmek de esas olarak onların omuzlarındadır. Düşman, gerillanın, silahlı mücadelenin çöküşünün hayalini kuruyor, bunun propagandasını yapıyor. Görev yalın ve yakıcıdır. Dostlarla birlikte, gerillanın karanlıklarını aydınlatan şermsenletici vuruşlarını sürdürecektir, bunu geliştirecektir. Düşman, zindanlardaki savaşçıları teslim alma peşindedir. Duruşumuz ikirciksizdir. Teslim alma düşlerini, yüzlerine inecek şamarlarla kabusa çevireceğiz.

Açıktır ki, düşman yenilmezliğinin yaygarasını koparıyor. Öyleyse düşmana taktik yenilgiler yaşatmaya devam edecek, bunu stratejik yenilgiyi ona yaşatarak taçlandıracağız. Yine açıktır ki, düşman bir yenilgiden söz ediyor. On yıllardır tutsak düşüremediği bir önderin tutsaklığını, bir yenilgi olarak sunma gayretindedir. Bu bir yenilgi değil, savaşta karşılaşılabilecek bir gelişmedir. Kaldiki yenilgiye uğrasak bile, zafere mahkum olanlar yenilgileri yenilgiye dönüştürmenin silahına sahiptirler. "Savaşmak, yenilgiye uğramak, yeniden savaşmak ve yeniden yenilgiye uğramak, taa ki zafere ulaşmaya kadar. Bu da halkın mantığıdır ve halk asla bu mantığa aykırı hareket etmez. Bu da başka bir Marksist yasadır" (Mao).

Bizler bütün bir görevlerimizi yerine getirmek için elimizden gelen hiçbir çabayı esirgemeyeceğiz. Eksikliklerimiz, yetmezliklerimiz olabilir, olacaktır da. Biz, devrimci duruşunu koruduğu ve devam ettirdiği sürece ulusal hareketle can-kan bedelli devrimci dayanışmayı geliştirmekten sakınmayacağız. Sakınmayacağız; mazlum Kürt ulusunun zulüm ve zorbalığa kardeşence direnişine el uzatmaktan. Sakınmayacağız; dağlarda bir bulbul gibi öten mavzerlerin zincirleri parçalayan görkemiyle buluşmaktan. Sakınmayacağız; devrimci önderlerin faşizme meydan okuyan seslerine ses katmaktan. Yeter ki, kardeşence direniş ve zincirleri parçalayan mavzer sesleri eksik olmasın. Eksik olduğunda da, o görkemli haykırışla, dertlere derman, yaralara ilaç olma çabasını sürdüreceğiz. Bir kez daha haykıracağız dağların karnalının düşmanı titreten, gök gülemesini andıran meydan okuyuşunu: "SAVAŞMAYANA YAŞAM HAKKI YOK, ŞANLI KIZIL GÜZERGAHTA PRATİĞE VARGÜCÜNLE YÜKLEN!"

8 Mart cüretiyle devrimci savaşa-özgürleşmeye!

*Yeni bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün öngünlerini yaşıyoruz. Tarihsel anlamda bugünü, başta emekçi kadınlar olmak üzere tüm dünya ezilenlerine armağan eden; muazzam bir şekilde burjuvaziye karşı direnerek kanlarıyla tarihin sayfalarına nakşeden; Amenkallı doküma fabrikalarının başegmez yığıt işçi kadınlarını bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Emperyalist sistemin canı çektiği, çürümesinin giderek had safhaya vardığı günümüz koşullarında genel anlamda ezilen cins olarak kadının, esasen de hakim sınırlar tarafından iliklerine kadar sömürülen emekçi kadının durumu; toplumsal sorunların en temel olanlarından. Zira sistem, insana ait olan tüm değerleri ortadan kaldırarak pazara meta olarak sunmaktadır. Kadın da sistem açısından pazarı vazgeçilmez metası haline dönüştürülmüştür. Öyle ki, tüm diğer metaların aksine, onların ayrılmaz bir parçası olarak pazarda metaların satışının en temel aracıdır. Bunun yanında kadın; burjuvazinin eğlence partilerinde meze, yatak odalarında tatmin olma aracı, son dönemlerde gündem değişimine malzemesi ve ülkelerarası gerici savaşa gerekçe olacak kadar kullanıma sunuldu.

Boylesine aşağılayıcı bir yaşamla yüzyüze bırakılmış, zorunluluklara tabi tutulmuş bir sorunu indirmek, bunun üzerine eğilmek, tartışmak, tabii ki günlerle sınırlanmayacak kadar ciddiyetle üzerine gidilmesi gereken bir durumdur. Yoksa sorunun yalnızca 8 Mart'tan 8 Mart'a hatırlanarak ele alınması, sorunun kendi özgünlüğünün ve öneminin kavranmaması anlamına gelmektedir. Dolayısıyla niyetten bağımsız olarak erkek-soven bakış açısından, yani kadına burjuva-feodal bakış açısından kurtulamayacaktır. Devrim programımızda emekçi kadının kurtuluşunun nasıl olacağı çözüme kavuşturulmuştur. Bütün temel problemler gibi, emekçi kadının da karşı karşıya kaldığı aşağılık ortamlardan kurtulması, soruna kaynaklık eden sistemin değişmesiyle mümkündür. Yani bir demokrasi sorununun çözümü gibi, kadın sorununun çözüme kavuşturulması da esasen proletaryanın önderlik edeceği devrimle mümkün olacaktır. Ancak programsal anlamda sorunu kısaca böyle ortaya koymak ve bırakarak genel anlamda teorik belirlemenin ötesine geçmeyecektir. Nasıl ki sorunu yalnızca 8 Mart'tan 8 Mart'a "hatırlamak" kavrayışsızlıksa, soruna programsal anlamda doğruları ifade ederek, günün gereklerine uygun pratikler dahilinde yaklaşmayıp, sorunu devrim sonrasına havale etmek de bir o kadar ahmaklık anlamına gelecektir. Dolayısıyla günün anlamını kavramak, bugün açısından yapılması gerekenlere pratik anlamda cevap vermekle gerçek değerine ulaşacaktır. Öyleyse bu konuda neler yapıyoruz sorusu üzerinde durmak gerekir. Yapıklarımız yeterli mi? Devrimimizin önemli bir dinamiği olan bu potansiyeli yeterince devrime seferber edebiliyor muyuz? Biz devrimci kadınlar olarak kendimizi yeterince devrime seferber edebiliyor muyuz? Bu konuda açmazlarımız, yetmezlikleri-

miz nelerdir? Mevcut toplumsal sistem içerisinde varolan bu köklü sorunun yapı içersine taşıdığı sorunlar da yok mudur? Bunlara yaklaşımlarımız yeterli midir? Tüm bunları sorgulamamız gerekiyor.

Ülkede devrimci savaşa gelişmesiyle birlikte; ezilen, ezilen, hiçe sayılan, sistem tarafından kendisine biçilen role boyun eğen, kendisine güvensiz, kul-köle olan emekçi kadın, büyük bir atılım süreci yaşamaktadır. Adeta bin yıllık kölelik zincirlerini kırarak devrimci savaşa özgürleşmenin adımlarını atıyor. Bir yandan devrimci savaş böyle bir kanal yaratıp giderek çekim merkezi olurken; diğer yandan henüz emekçi kadınların sessiz milyonları, yüzlerce yılın alışkanlıklarını, kölelik zincirlerini kırarak kendilerine biçilen "kader"lerini terkedip oluşturulan devrimci kanallara yeterince akamamanın sancılarını çekiyor. Bu noktada istenenin, özlenenin çok gerisinde olduğumuz açık. Özellikle gerilla bölgelerinde devrimci savaşa değıştiren, dönüştüren etkisi ile katliam artarken, gerilla bölgeleri dışındaki bölgelerde örgütlenme, savaşa, hesaplaşma, katliam, değişim, dönüşüm, dolayısıyla özgürleşme çok az olmaktadır. Elbette mevcut durumda bu sadece kadınlar için değil, genel olarak istenilen düzeyde değildir. Ancak son yılların atılımlarına ve olumlu gelişmelerine rağmen, kadının devrimcileşmesi halen erkeğe göre geride kalmaktadır.

Sistemin yaratmış olduğu tüm baskıcı ortamın ve doğrudan sınıf çelişkisinin yanısıra evde, sokakta, işte, okulda, yaşamın her alanında ezilen cins olarak her türlü aşağılık davranışla karşı karşıya kalan emekçi kadın; kaderine boyun eğip yerinde oturuyorsa, demek ki yapılanlar yeterli değil. Demek ki devrimin önemli bir dinamiği olan bu potansiyeli devrime seferber edemiyoruz. Ülkenin, özellikle de büyük kentlerini dolduran milyonlarca emekçi kitlesinin yarısını oluşturan emekçi kadınlar, ucuz işgücünden faydalanılarak artı-değer sömürüsü ile büyük kazançlar elde eden patronların işahlarını kabartmaktalar. Tekstil atölyelerinde 10-12 yaşında kız çocuklarından tutulup da 50-60 yaşındaki annelere kadar günlük 12 saatten aşağı olmamak üzere, tüm sosyal haklardan yoksun, berbat ortamlarda bedava denilecek kadar ucuz çalıştırılmaktadırlar. Bunun yanında ev temizliklerinden tutulup da, birçok sektörde kadınlar çalışmaktadır. Toplumda kadının çalışmasına pek iyi gözle bakılmasa da, yoksulluk toplumun bazı genç geleneklerinde değişimlere yol açmış, kapitalist iç dinamikler olmasa da iç savaş büyük çoğunluğu kadın olan geniş köylü kitlelerini talanla, sürgünlerle vb. kentlere altyapısız ve işsiz işgücü olarak sürmüş, komprador kapitalizm ve pazar gerçekliğinin motive ettiği kadının yedek işgücü olarak kullanımına yeni halkalar eklemiştir.

Tüm bu durumlar, kadının, emekçi kadınların sosyalleşmesinde, politikleşmesinde oldukça önemli bir nesnel dinamik oluşturmaktaysa da; alternatiften yoksun bırakılan öncünün ulaşmadığı kadın, derinle-

şen çelişkileri; evde, işte, her ortamda karşılaştığı şiddet, baskı, sömürü, sefalet, arılan ana ve çocuk sağlığı, çocuğun bakımı, korunması ve eğitim problemleri vb. ile daha da zor durumda bırakmakta, cinsel ezilişliğinin, sınıf dokusuna daha berrak açığa çıkarırken, kadınları da değıştirmektedir. Bu zorluklar ve zulüm kadının sabrının tükenmeye ve isyana dökülmeye yüz tuttuğu dinamikleri koruklemektedir. dedğimiz gibi alternatif sunulmadığı zaman, bu dinamikler toplumsal cinnet gelişmelerine değin çaresiz potalara akabilmektedir.

Günlük yaşam içerisinde kendi gerçekliği ile yüzyüze gelen emekçi kadınların örgütlenmenin, dinamiklerini devrime kanallı etmenin objektif şartları fazlasıyla mevcuttur. Mat'nun devrimiyle, dört dağı omuzlarında taşıyan emekçi kadınlara gitmek, derinlerini paylaşmak, kurtuluşun yolunu göstermek, onlardan birileri olmakla mümkündür. Yani içlerine girmeliyiz. Dışardan gidip öncülük adına bir iki sıldı laf ederek, onlara kurtuluş yolunu gösterdiğimiz sanmamalıyız. Bugün ülkede yaşanan durum 1857 New York'unun doküma fabrikalarında yaşanan durumdan hiç de farklı değil; hatta çok daha ağırdır. Ülkede yaşanan iç savaşın en çok kadın ve çocukları etkilediği bir gerçektir. Tam da bu gerçeklikten dolayıdır ki, son yıllarda özellikle anaların devrimci halk hareketinde giderek öne çıkan bir dinamik olduğunı görüyoruz. Sayısız devrim şehidimizin anneleri, eşleri, kızkardeşleri, şehitlerinin bayrağını devralmakta, kavgaya ön saflarda omuz vermekte ıtereddüt etmiyorlar. Keza savaş esirlerimizin anneleri muazzam direniş örnekleri sergiliyorlar. Gerilla bölgelerinde savaşçıların kenetlendiği halk kesimlerinin başında yoksul emekçi köy kadınları geliyor. Can pahasına gerilla ile bütünleşiyor; her yönlü yardımın yanısıra, atan oranlarda kızıl orduya katılımla dikkat çekiyorlar.

Genel ekonomik ve siyasî krizi daha da derinleştiren, ekonomiyi tam bir çöküntü haline getiren haksız savaş gerçekliğine kentlerden de ilk kendiliğinden tepkileri veren; evde çocuğunu doyuracak ekmek parası bulamayan, çocuğunun üstüne-başına giyecek bir şey alamayan, okutamayan, savaşa giden alınterinin altında ezilen kadın oluyor. En ufak bir hak arayışında devlet ve polis zoruyla karşılaşan, bu da yetmeyip devletin halka karşı pervasızca yürüttüğü haksız savaşa, katliamlarda kullanılmak üzere çocuklarını faşist orduya askerliğe göndermek zorunda bırakılan ve henüz anlamını tam çözme de bu zulüm saltanatına hizmetten ve bizzat halk düşmanı niteliği apaçık olan haksız savaştan çocukları olan acılı anneler oluyor. Bu isyan ve tepkiler de devrimci müdahale, bilinç taşınması ve örgütlenme çabalarının yetersizliği ve çoğu zaman yokuşu dolayısıyla faşist ve jövenist demagogilerle manipüle ediliyor, kayan kotusu da budur.

Kısacası, en çok düşürülen ve en ağır zincirlerle düzene bağlanmış olan emekçi kadınlar, zincirlerini kırmaları da en zor

olanlar olmakla birlikte, özellikle de iç savaş koşullarında zincirler kendiliğinden parçalanmaya, gevşetilmeye yüz tutuyor. İç savaş, özellikle de gerilla savaşı, önemli bir özgürleşme dinamiği oluyor. Ve bu dolaylı etkisiyle bile emekçi kadınları, çok daha zor ve sancılı özgürleşen ve özgürleşecek olanları, çok daha fazla militanlaştırma, devrim saflarına çok daha ön saflarda fırlatma ve çok daha kararlı unsurları haline getirme koşullarını da beraberinde taşıyor.

Tüm bu koşullar altında eksik kalan, özellikle kentlerde bu potansiyeli kucaklayacak, bağlar kuracak olan öncü, yani devrimci komünistlerin subjektif durumu oluyor. Başka bir deyişle, bunda tüm maharet, öncüye ve onun aktivistlerine düşmektedir. Yani tüm şartlar, bizim, halkın ve devrimin lehine olmasına, devlet acz içinde kıvrınmasına rağmen; emekçi kadınlara kendilerinin de doğruları olan ve o doğruları ışığında kurtuluşlarını elde edecekleri yolu anlatılmıyorsa, benimsetilmiyorsa, birçok iç ve dış faktörün yanında, esasen yeterince çaba içerisinde olmadığımızdandır.

Programımızda kadının kurtuluşunun devrimle olacağını belirtmek yetmiyor. Her bir aktivistin, bu belirlemeye uygun stratejiktik pratik adımlar atması da gerekiyor. "Gözün yarısı" olan emekçi kadınların, devrimin yaratıcıları olarak saflarla yederini almaları gerekiyor. Devrim saflarına çekilmeyen emekçi kadınlar için, yani varolan potansiyelin iyi değerlendirilmemesi, önderlik yapılmaması, somut perspektiflerle pratik adımların atılmaması durumunda, varolan boşluğu, düzen içi reformist, feminist, küçük-burjuva ve burjuva sınıf temsilcileri doldurarak, gerçek hedeflerinden sapırılmış, sistemin yaşamına hizmet eden ve kadının varolan boyunduruktan kurtulması değil, yeni boyunduruklar altına daha fazla girmesini objektif olarak sağlayacaklardır.

Büyük konuşuyoruz. Büyük iddialarımız var. Çünkü büyük bir hedefe yönelmişiz. Ancak bunun "büyüsüyle" çok büyük adımlar atmaya "laf"la kalkıştığımızda, bir arpa boyu yol alamayız. Objektif ve subjektif durumu birlikte ele alabilmek gerekiyor. Büyük hedeflerin ve büyük adımların ufak ufak adımlarla gerçekleştirileceğini bilmek ve buna uygun politikaları yönelmek, ama belirlediğimizde mutlaka gerçekleştirmek, diğle ırmakla yapabilmek gerekiyor. Geniş yığınları kucaklayabilmekten bahsediyoruz. Bunu basitten karmasıya yapacağız. İlk önce şimdiden devrimci halk dinamikleri içerisinde yerini almış kadınların hareketlerini kurumsallaştırmak, yani ilk önce ileri kesimlerle birleşmeyi başarmak gerekiyor. Binlerce devrim şehidi ve esir savaşçının başta anneleri, kızkardeşleri, eşleri olan kadınlar olmak üzere ailelerin örgütlenmesi, hareketlerinin katıolaştırılması birincil görev olarak belirlenmelidir. Elbetteki ilk önce işe kendimizden başlayacağız. Kendi tabanımızı dağınıklardan kurtaracak, kurumsallaştıracaktır.

Kentlerde bu eksikliğimizi kapatmak kaçır-

nılmazdır. Ama bu esasen içe dönük bir meseledir. Halbuki biz mevcut olanı toparlamakla yetinemeyiz kuşkusuz. Açık ki kentlerde, işçi sınıfı içerisinde çalışmak esas olmalıdır. Bu, mevcut potansiyeli örgütlenmek anlamına gelmediği gibi, esasen zaten şu veya bu şekilde kır eksikli faaliyetimizden etkilenmiş ve önemli bir devrim dinamiği olmuş kır kökenli varış potansiyelini, yani hazır olan bir kesimi "örgütlemek" -ki sadece kurumlaşması kalmıştır kent aktivistime- "iş yapmak" demek değildir. Kent aktivistlerinin, işçi sınıfı faaliyetinde yoğunlaşması Komünist Partisi gerçekliğinin, stratejik konumlanmanın ve bu konumlanışın taktik izdüşümlerinin kaçınılmaz zorunluluğudur. Ülkemizde özellikle ağırlığı olan tekstil sektöründe çoğunluğu kadın olan işçiler içerisinde sadece bu perspektifle değil, kadın işçi özgünlüğüne denk politikalar da üretmek çalışmayı; işçi kadının özündeki muazzam devrimci dinamiği savaşa motor kılmayı ciddiyetle ve sabırla stratejik konumlanışla ele almayı başarabilmek teyiz.

Haksız savaşın birincil mağduru durumunda olan, evsiz-barksız bırakılan ve sokaklarda yatıp kalmak, fuhuşa itilmek durumunda kalan çocuk, yaşta kadınları, işkencehanelerde, esir kamplarında, köy meydanlarında çıplaklığı soyulup tecavüze uğrayan kadınları, iyi niyetli küçük-burjuva feministlerinin, reformistlerin, onların düzene bağlayacak kurumlarına terkmemeliyiz. Ki bu demokratik çabaların dahi ne kadar az ve zayıf, üstelik bizler tarafından yalnız bırakılmış olduğu açıktır.

Emekçi kadının örgütlenmesi, devrim safılarına katılması, onlarla bağ kurmak ve mutlaka özel kadın kurumlaşmaları yaratmak anlamına gelmez. Buna karşılık, sınıf perspektifi, özgün kadın örgütlenmelerinin kurumlaşmasını dışlamaz. Yeter ki stratejik konumlanıştan sapılmasın. Her örgütlülük ihtiyattan doğar. Bu bağlamda somuta denk düşen kurumlaşmalar yaratılabileceği -ki bunların mutlaka merkezi olmaları gerekmiyor- bu bağlamda program ve stratejiden sapmadan esnek olabilmeyi, tutucu olmamayı başarabilmek önemlidir.

Açık ki, tüm bu pratiklerin onları komünistler olacaktır. Ama esasen komünist ve devrimci kadının omuzlarındadır bu görevler. Devrimci mücadelenin, savaşın, örgütlenmenin, kadının özgürleşmesine atacağı ciddi ve nitel bir adım olduğu bir gerçektir. Bu gerçekliği her şeyden önce, gerçek özgürleşmeye, devrime yürüyen devrimci kadının yaşamı, pratiği, önderliği öğretecek geniş emekçi kadın yığınlarına. Ancak öğretebilmek için, öğrenmesini de bilmek gerekir. Devrimci safılarına katılan, özgürleşmeye doğru atılan bir adımdır ve nitelidir dedik. Ama sadece bir adımdır. Dolayısıyla "devrimciyim" demekle nasıl devrimci olunuyorsa, devrimci safılarına katılmakla "özgürleştim" anlamına düşmek de bir o kadar vahim olacaktır. Çünkü devrimci savaş, devrimci komünist örgütlülük, özgürlük ufkuna açılan bir pınardır. İdeoloji, yol göstericidir. O ufkta doğru kararlı adımlarla yürümek ve o yürüyüşe her cinslerini de ustalıkla katabilmek yine esas olarak devrimci kadının işi olacaktır. Devrimci kadın, devrimci bir kişilik olarak, erkeği taklit etmekten veya geleneksel kadın şekillenmesiyle

"devrimcilik" yapmaktan -erkeğe bağımlı olmaktan yani her halükarda özel mülkiyetçilikle şekillenen erkek-şöven kültürün bu ikilemine düşmekten çok daha ötesini yapmalıdır/yapabilmelidir.

Kadınlar katılmadan devrim olmaz. Bu biliniyor. Ancak devrim olmadan kadınların kurtulamayacağı da biliniyor. Yani devrimin kendisi dahi kadının cins olarak ezilmesinin ve sömürülmesinin, baskı görmesinin ortadan kalkmasının garantisi değildir. Bu da kültür devrimi sorunudur. Bu devrim ilk önce kadınların kafasında gerçekleşmelidir. Devrimin kesintisizliği içerisinde komünizme yürümek ve sınırsız toplumla bu iddiayı taçlandırmaktır; tüm insanlığın olduğu gibi kadının da kurtuluşunun anahtarı. Dolayısıyla bırakalım devrimi, devrim mücadelesi ile hiç olmazsa bireysel anlamda olarak dahi cins olarak ezilmekten, baskıdan kurtulduğuna, özgürleştiğine sanmak hıyanet hayattır. Devrimci kadın, bu bilinçle, devrimleşmesini tüm diğer devrimciler gibi kesintisiz ve sürekli ideolojik mücadeleye tabi tutarken, bir yandan da cins olarak özgürleşme mücadelesini, başka deyişle kadın-insan olabilmek mücadelesini de sürdüştürmek zorunluluğuyla işinin iki kat daha zor ve sancılı olduğunu bilmelidir.

Devrimci kadın, yaşamda kendini devrimci bir kişilik olarak varetmek durumunda. Emekçi kadınların bu öncü kesimi, bunu başaramadan, geniş emekçi kadın yığınlarının özgürleşmesi ve özgürleştirilmesinden bahsetmek de olanaksız olacaktır. Devrimci olmak, değişmeye ve değiştirmeye cüret etmektir. Dolayısıyla devrimci kadının, kadın olarak ezilmişliğini de değiştirme cüretini her alanda olduğu gibi devrimci mücadele ve örgütlenmeler içerisinde de yaşatması ve büyümesi kaçınılmazdır. "Sıradan" halktan kadınlar, dönük olarak devrimci kadın, subjektif, iradi, bilinçli müdahaleye cüret eden, öncü iddiasında bir kişilik olması itibarıyla "sıradan" olma hakkına da sahip değildir. Kadın olarak karşılaşabileceği baskı ve aşağılanmalara, mevcut sistemin "kadın" kimliğiyle/kimiksizliğiyle beraber taşıdığı zaaf ve yemezliliklerine, zayıf duruşuna, bin yılların şekillendirdiği a-sosyallığına, yönetim gücü olamama, bağımsız bir kişilik olarak varılamama vb. kalıplarına, kendini yaşamda varetmenin yolunun kendini begendirmede veya kadınsı histeri, rekabet, kıskançlıkta bulan düğünmüşlüğüne ilişkin olarak kadın, kendi dışındaki faktörleri suçlama, çözüm dinamiklerini kendi dışında arama hakkına da sahip değildir. Devrimci kadın bu çaresizliği reddetmelidir.

Nasıl ki mevcut toplumsal sistemdeki sınıf ilişkileri ve çelişkileri, kaçınılmaz olarak devrimci ve komünist yapılanmalara yansıyor oralar da yaşam bulabiliyorsa, kadın-erkek ilişkilerindeki toplumsal zaafiyetler de, toplumda hakim olan erkek-şöven şekillenmiş kültür de yapıya yansır. Bu durumda kendisinde böyle zaafiyetler olan bir yapı, kadın ve erkek bileşenleriyle bir bütün olarak, nasıl toplumdaki kadın sorununa, kadının ezilmişliğine çözüm olabilecek, önderlik edecektir denemez. Ancak bunun diyalektikliğinin kavranması gerekir. Toplumda nesnel olan ve partiye de nesnel olarak yansıyan bu durumun, partide varlık ve yaşam bulabil-

mesi ise subjektiftir. Çünkü o devrimcidir, öncüdür, iddiası budur. İddiayı gerçek kılan rehber aldığı ideoloji ve bu sınıf bilincinin şekil verdiği sürekli ideolojik yenilenme, anıma ile berrak yön verilen eylemdir. Tam da bu gerçeklikten dolayıdır ki, kadın sorunu özgünlüğünde esas çözüm gücü olacak olan Komünist Partisi ve de özellikle o partinin kadın bileşenleridir.

Kadının, devrimci kadının, ilk önce kendi ayakları ve ilkeleri üzerinde sağlamca dikilmesi başanmadan, Komünist Partisinde dahi pratikte vuku bulan kadın sorunlarının, erkekler üzerinden, eleştiri-özeleştiriyle çözülmesi esasen mümkün değildir. Bu bağlamda kadın devrimciler kendinden memnun ve kibirli olmaktan ciddiyetle kaçınımalıdır. Dolayısıyla Komünist Partisinde de, kadınların değişim ve dönüşümleri, kadın sorununun esas yönüdür. Çözüm gücü olacak olan kadındır. Bu durumda eleştiri de mızrağın sivri ucunun yöneltmesi gereken bileşen de kadındır. Yanlış anlaşılmasın; bunu esasen özeleştirisel duruşuyla yapması gereken kadının kendisidir. Yoksa komünist erkeğin bu noktada, elbette ki kadının yetmezliklerini aşabilmesi açısından kadına yaklaşımı, kadına önünü açmak, kadına yardımcı olmak doğrultusunda olmalıdır daima. Ama bu, yukarıda koyduğumuz gibi, pek de mümkün değildir. Çünkü erkeği, kadına bin yılların özel mülkiyetçi bakışından, erkek-şöven toplumsal yaklaşımın yansımasından ve bunun getirdiği çarpıklıklardan kurtaracak olan şey, esas olarak kadının bu gerçekliğe direnen pratiği olacaktır.

Pratikte, çoğunlukla kadın mağdur durumdadır. Ancak bu mağduriyeti nesnel bir durum olarak kabullenip, erkeği "eleştirecek" olan devrimci kadın değildir. Bu eleştiri olmasın anlamına gelmez. Ancak önce kadın kendisiyle hesaplaşmalı, özeleştirel olmalıdır. Çünkü devrimci kadın, bilinçli bir kişilik olmak, bizzat kendi kurtuluşunu ellerine almak, değiştirmek zorundadır. O "sıradan" olamaz. Devrimci erkeği, düzenin bu bağlamdaki/özgüldeki ideolojik etkisinden kurtaracak olan da kadındır; kadının devrimci pratiğidir. Bin yılların ezen cinsinin varlık koşullarında, devrimcilğe cüret eden kadının, bu meselelerin başçelişkisi olduğu anlaşılmalıdır. Devrimci kadının, bu bilinçle, erkeğe "beni ezip horlama, bastırma, geri plana itme" demesi abestir. Bu, kurtuluş için yine erkeğe tutunmak değil de nedir?

Devrimci kadın, kendisini bir devrimci olarak, sarsılmaz bir iradeyle varedinceye ve kendi kafasındaki kadın kültürü yakıncaya, erkeğe pratiği ile objektif olarak kendinde şekillendirdiği yeni kadını kabul ettinceye dek; erkeğin bu çelişki bağlamında teonk olarak değil; ama pratik olarak değişip dönüşmesinin koşulu pek yok. Tek tek kişiler değil tartıştığımız. O yüzden, devrimci-komünist yapılanmalarda vuku bulan kadın sorunları konusunda erkek yoldaşlara dönüp "neden kadını eziyorsunuz" eleştirisini yöneltmek abestir diyoruz.

"Hem erkek tarafından ezilen olalım, hem de özeleştiri veren yine biz olalım" örneği ve topkisinden önce böyle hissetmesi olası kadın arkadaşlar, özeleştirmenin başlıbaşına bir özgürleşme aracı olduğunu kavramalıdır. Erkeğin golgesi olan, silik, yönet-

me, değiştirme, çözüm gücü olmaktan yoksun; habire sızlanan, erkeğin pratiği ve sözleri karşısında "güçlü erkek" şekilleniyi ile sinen, ilkelerini ve doğrularını sağlamca ve bağımsız olarak varetmektense, kendine güvensizlikle kararsızlaşan veya ötekelenip kadınca kaprislere yönelen, kısacası geleneksel düzen kadını kendinde yaşatan kadın elbette ki ezilir, küçümse-nir, bastılır vs. Bunları olumlamıyoruz ve elbetteki eleştiri konusu olur. Ancak görüldüğü üzere yeni kadın, erkeğin bu pratiklerini eleştiri konusu yaparak varedilemeyecektir. Devrimci bir örgütte, kendini ezdirmeyen, esasen lafla değil, pratiğiyle bunun mücadelesini veren, ilkeleriyle kendini bağımsız bir kişilik olarak varetmeyi başaran kadın ezebilecek mekanizma yoktur. Devrimci erkek o zemini bulamadığında, bunu zeminsiz yapacak kadar da düzen erkeği değildir; devrimcidir ve erkek-şöven kültürden anıma dinamikle-ninin önü de bu şekilde açılacaktır.

Burjuva politikasının kırtlı döngülerinde kadının sık sık politik hesaplaşmalara malzeme yapıldığını görürüz. Bu çürümüşlük, doğal olarak devrimci, komünist yapılara da niyetten bağımsız olarak yansır. Erkeğin ürettiği politikayı sorgulamadan onaylayan kadın, hele ki eşi, kızkardeşi ve duygusal bağı varsa, çokça rastlanan bir kişiliktir. Veya tersinden, cinsel kimliği çekim gücü olmak için kullanıma şekilleniyi ni kıtırmayan kadın da olabilir. Bunlara karşılık, gerçekte öyle olmasa bile yine halim kültürü kadını o şekilde dangala-yan önyargılı yaklaşımlar da olacaktır. Sonuç olarak, ister nesnel gerçeğe denk düşmeyen bir önyargı söz konusu olsun, isterse kadının gerçekten öyle bir duruşu varolsun, bu durumu değiştirecek olan kadının kendisidir. Onun ilkeli pratiğidir. Polemiklere cinsel kimliğinin başlı başına malzeme olmasına zemin olan kadın, yine önce kendisine yönelmelidir. Bunları engellemek kadının elindedir. Kendi yetmezliklerini aşp ilkeli, kişilikli pratiğe yüklenmesiyle ilintilidir.

Kısacası mevcut toplumsal sistemde, bu tür durumların da önünü alması gereken birincil kişi, zaten hakim erkek-şöven şekillenmiş kültürden nasibini alması kaçınılmaz olan erkek kişilik değil; kendini mal, meta, malzeme, dikkate alınmaya değmeyecek, küçümse-necek, hor görülecek bir ikinci sınıf kişilik olmaktan çıkıp, devrimci bir kişilik olarak varetmeye çalışacak olan, buna ve devrime cüret etmiş devrimci kadındır.

8 Mart vesilesiyle, tüm devrimci kadınlar olarak, bir kez daha kendimizle hesaplaşmamız ve devrimci savaşa çok daha iddialı ve cüretli atılmamız gerektiğini hatırlatalım. İdeolojik donanım ve anıma aşamasında bu konuda özellikle biz kadınlara büyük görevler düşmektedir. Devrimci kadın kişilikler olarak, düzenin geleneksel kadından köklü olarak kopalım, kendimizde yeni kadını yaratalım, arıyalım, anımsatalım! Kadının kurtuluşu kendi ellerindedir. Önder Savaşın dediği gibi, devrime cüret eden kadın, devrim doğuracaktır. Şehitlerimiz ve özelde parti kadın şehitleri, bizlere Moralleşmeyi, Barbaralaşmayı, Zehalleşmeyi emrediyor. Savaşalım, savaştıralım; değişelim ve değişirken değişirelim! Çocuklarımızın adı devrim olacaktır! ●

Devrim için öğrenilmesi zorunlu bir bilim

tarih

4

Yazımızın bir önceki bölümünde materyalist tarih anlayışının ortaya çıkış sürecini işlemiş, bu yeni ve devrimci tarih anlayışının içeriğine giriş yapmıştık. Şimdi, materyalist tarih anlayışının ne olduğuna ilişkin düşüncelerimizi genişletebiliriz. İşlediğimiz konuyu genişletirken yine ustalara, Marks ve Engels'e başvuracağız.

İşte, onların Alman İdeolojisi isimli kitaplarında ortaya koydukları tarih tanımı:

"Tarih, her biri, kendinden önce gelen kuşaklar tarafından kendisine aktarılmış olan gereçleri, sermayeleri, üretici güçleri işleten farklı kuşakların ardarda gelişinden başka bir şey değildir; bu bakımdan, her kuşak, demek ki, bir yandan kendisine aktarılmış olan faaliyet tarzına, ama kökten değişmiş olan çevre koşulları içinde sürdürür ve öte yandan, kökten değişik bir faaliyete kendisini vererek eski koşulları değiştirir; kurgu yoluyla yakın zamanın tarihini eski zamanın tarihinin amacı yaparak, bu olguların mahiyeti bozulabilir..."

Bu kısarak paragraf, insan toplumunun gelişim tarihinin dinamiklerini özetlemekle kalmıyor; toplumsal gelişimin yönünün insan iradesi tarafından istenilen doğrultuda belirleneceğine de işaret ediyor. Hiç kuşkusuz ki, tarihin varlık nedeni olan insan, kendisinin dışındaki nesnel koşulların hareketi içinde varolmuştur. Ama bir kere varolan insan, varoluşunun kendisine kazandırdığı yetenekler sayesinde kendisini ve kendisini çevreleyen koşulları yeniden biçimlendirmiştir. Bu biçimlendirme eylemi, tarihin dinamimidir. Marks, bu gerçeği şu sözlerle ifade ediyor; "...ortam ve koşullar insanları yaptığı kadar, insanlar da ortam ve koşulları yaparlar."

MARKS, TARİHİ, TOPLUMLARIN ALTYAPI VE ÜSTYAPI KURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİYLE AÇIKLIYOR

Kendi varlığını sürdürebilmek için üretmek zorunda olan insan, toplumun kullandığı üretim araçlarından, işlediği hammaddelerden ve hatta üretimin "öznesi" olan insanın kendisinden oluşan üretici güçlerle, toplumsal üretim, değişim ve dağıtım süreci içinde insanların birbirleriyle olan ilişkilerini ifade eden üretim ilişkilerinin toplamından oluşan üretim biçimi, sözü geçen insan toplumunun altyapısıdır aynı zamanda. Bütün bir toplumsal yaşamı belirleyen de, altyapının kendisidir. Üretim biçimi -yani toplumun altyapısı- toplumun -üstyapı kurum dediğimiz- hukuk, politika, gelenek-görenek, din, düşün, sanat vb. kurumlarının değişim ve gelişimini belirler. Düşünsel etkinlikten önce insan, yemek,

içmek, giymek ve arınmak zorundadır. Bütün bu ihtiyaçlarını karşılayabilmek için de üretme eyleminde olmalıdır. Ve bu eylem, insanın doğası gereği toplumsaldır. Çünkü, insan toplumsal bir varlıktır. Bir örnekle açıklayalım...

İlkel topluluk sürecinin başlarında insan henüz "sürü" halinde yaşarken ve yaşamını sürdürebilmesi için gerekli olan ihtiyaçlarını doğadan hazır bir biçimde karşılar, hukuktan, politikadan, sanattan, devletten vb. söz etmek mümkün değildir. Süreç ilerledikçe, doğayla ilişkisi içerisinde kendi varlığına, doğal çevresine ve doğal çevresinin içindeki canlı-cansız nesnelere bir anlam yükleyen insanın ilkel dini gelişti zamanla. Kendi varlığı için önemli saydığı ve dinsel misyonlar yüklediği kimi gök cisimlerinin, hayvan ve bitkilerin resimlerini mağara duvarlarına resmeden insan, "av hayvanı bol olsun" diye, kendisini felaketlerden korusun diye "tanrı" bildiklerine kurbanlar sundu, "tanrıları" için ayinler düzenledi; müzik yaptı, dans etti... Dinle ilişkili olarak sanatın çeşitli biçimleri en kaba biçimiyle böyle doğdu.

Bir üstyapı kurumu olarak devlet, başlangıçta yoktur. O da, diğer üstyapı kurumları gibi üretici güçlerin gelişiminin zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıktı. Üretici güçlerin önemli bir parçası olan üretim araçlarının ilkel ve insan bilgisinin, yeteneklerinin, deneyimlerinin sınırlı olduğu ilk dönemlerde, yaratılan değerlerin paylaşımına da yansıyan üretimdeki ortaklık ve mülkiyetin yokluğu olgusu, toplumsal ilişkilerde her topluluk üyesinin, eşit haklara sahip olmasını beraberinde getirdiği için ayrıcalıklı bir sınıftan, dolayısıyla da onun kendi ayrıcalığını koruyabilmesi için varolan devletten söz etmek mümkün değildir. Hem üretici güçlerin ikelliği artık-urunun doğuşuna izin vermiyordu o dönemlerde. Ayrıcalığın kaynağı artık-urun yoksa eğer ortada, özel mülkiyet ilişkilerinden, devletten söz edilebilir mi? Bu, hukuk içinde geçerli, politika için de öyle...

Aslında altyapının belirleyiciliğini örneklemek için uzak geçmişe gitmeye hiç gerek yok. Üretici güçlerin gelişimi büyük ölçüde bir sanayi atılımına neden olmasaydı işçi sınıfı doğup büyüyebilir miydi hiç? Şimdi, proletaryanın ideolojisinden, partisinden, kültüründen, hukukundan söz edebilir miydik? Matbaa icat edilmeseydi, gazete üretilmeseydi, "gazetecilik etiği", "basın-yayın ilkeleri" vb. kavramlar bugün sıkça kullandığımız, dilimizden düşmediğimiz kavramlar olarak günlük hayatımızda yer bulur muydu? Üretimin bütün bir yaşamı nasıl belirlediği, altyapının, yani üretim biçiminin üstyapı kurumlarını ne şekilde oluşturduğu yeterince açık değil

mi?

Peki, ya üstyapı? Üstyapının altyapının şekillenişinde hiç mi etkisi yok? Politika, hukuk, kültür, düşün ve sanatın toplumsal yaşamdaki yeri nedir?

Altyapı üstyapıyı belirlerken, üstyapı kurumları da altyapının gelişimini etkiler. Günlük yaşam, bu gerçekliğin binlerce kanıtını sunmaktadır bizlere. Serbest rekabetçi piyasa ekonomisinin üzerinde şekillenen bir toplumsal yaşamı düşünelim... Üstyapısal bir kurum olarak bu toplumsal yaşama hükmeden devlet, altyapıya göre şekillenecektir -yani serbest rekabetçi piyasa ekonomisine göre-, politika da öyle, hukuk da, düşün de, sanat da... Bütün bunlar altyapıya göre şekillenirken, aynı zamanda, onun daha iyi işleyebilmesi için, yaşadığı tikanıklıkları ortadan kaldırmaya çalışacaklardır. Aksi bir tutum düşünülemez zaten. Çünkü bu, içinde oturduğu, barındığı evi dinamitleyen adamın davranışından farklı bir içeriğe sahip olmazdı. Devam edelim...

Boyle bir toplumsal yaşamda, politik ya da hukuksal işleyiş, altyapının özünü parçalayıp ona yeni bir biçim kazandırmayacaktır, yani belirleyici olamayacaktır. Ama biçimsel farklılıklara neden olabilecek ölçüde etkili sayılabilecek müdahaleler gerçekleştirebilecektir. Örneğin, burjuva politikacılarınca parlamentodan çıkarılan yeni vergi düzenlemesini içeren bir kanunun bütün bir üretim biçimini kökten değiştirebileceğini düşünebilir miyiz? Ama bu etkinliğin, üretim biçiminin işleyişini olumlu ya da olumsuz bir şekilde etkileyeceği de bir gerçektir. Vergiler düştüğü taktirde, ödenmeyen vergi miktarının işletmeciler tarafından yatırıma dönüştürülmesi, yeni ve daha nitelikli üretim araçlarının üretime sokulmasına, üretimin ve istihdamın artmasına, kann fazlalaşmasına, işletmeler arasındaki rekabetin daha da kızışmasına neden olabilir belki. Ya da düşünsel etkinliğin odağına serbest rekabeti kutsayan bir yaklaşım oturtulabilir... Bu, piyasadaki işletmelerin sayıca artmasına, kar hirsının kısıtlanmasına yol açabilir. Ama kapitalist toplumda üstyapısal kurumlar, üretim biçiminin gelişimini asla belirleyemezler.

Üstyapı kurumları, altyapının gelişiminde hiçbir zaman belirleyici olamazlar mı? Hangi güç başarabilir bunu? Ne zaman başarılabilir bu? Nasıl?... Bütün bu soruların yanıtı insanlığın "kaderini" değiştirebilmesinin bilgisini içeriyor; bunun için önemli.

Üretici güçler ve üretim ilişkileri, toplumsal gelişimin temel dinamikleridir. Bunlar arasında çok sıkı bir ilişki vardır. Üretici güçler, insan yaşamı için gerekli

bütün maddi nesneleri üretir. Üretim ilişkileri, üretim sürecinde, üretilen değerlerin değişimini ve paylaşımında zorunlu olarak yaşanan ilişkileri ifade eder. Üretim araçlarının özel mülkiyetinin olmadığı ilk dönemlerde de üretim ilişkileri, üretici güçlerin ikelliğine uygun bir biçimdeydi. İnsanlığın bu ilk döneminde üretici güçler ilkeldi; üretim sonucunda elde edilen değerler insanlığın ihtiyaçlarını ancak karşılayabiliyordu. Üretim ilişkileri de buna uygun bir biçim almıştı; topluluğun tüm üyeleri, üretilen değerlerden ihtiyaçları için gerekli olanı alabiliyorlardı; daha fazlasını değil. Topluluk üyeleri arasında ayrıcalıklı olan yoktu; ezilen ve horlanan da. Topluluğu ilgilendiren tüm konularda üyelerin hepsinin eşit söz hakkı vardı. Ama bu durum her zaman böyle kalmadı. Çünkü, üretici güçler durmaksızın gelişir. Üretimin verimi artar, bir fazlalık doğar. Bu fazlalığı paylaşım sorunu gündeme gelir. Eskinin eşitlikçi üretim ilişkileri, üretici güçlerin bu gelişiminin doğurduğu sonuç karşısında sarsılır. Ama hemen yerini yenisine bırakmaz; önce direnir. Üretimin artmasıyla oluşan fazlalık, şöenlerde tüm topluluk üyelerinin tüketimine sunulur. Ama fazlalık öyle çoktur ki, şöenlerde ortak tüketimle korunmaya çalışılan eskinin eşitlikçi üretim ilişkileri yanıt veremez olur artık bu değişmeye: yenilenmesi toplumsal gelişim yasalarının bir zorunluluğudur bir kere. Ve değişir. Topluluğun kimi üyeleri ihtiyaç fazlasına el koyarlar.

Özel mülkiyet başlar artık. Özel mülke, servete dayandırılan ayrıcalık, güç ve iktidar gelir arkasından. Ayrıcalığın, gücün ve iktidarın kaynağı özel mülkü korumak için yasalar konulur, ordular kurulur, devletler oluşturulur... Oysa, eskinin ilkel toplumunda bunlar yoktur. Üretici güçlerin gelişimi durmaz, sürekli gelişir; o hep en öndedir, üretim ilişkileri onun arkasından sürüklenir. Gelen her yeni üretim ilişkisi, bir öncekinden daha gelişmiştir ve daha ileriye temsil eder. Ama hiçbir zaman varlığını sonsuza dek sürdüremez. Çünkü, üretici güçlerin gelişiminin doğurduğu sonuçlara yanıt veremez olur. Üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki bu toplumsal çelişkinin yarattığı toplumsal gelişim süreci, çelişkinin bu türünün ortadan kalkacağı sınıfsız topluma kadar "bu biçimiyle" sürüp gidecektir.

Proleter ideolojinin yaratıcıları Marks ve Engels'in yıllarca özveriyle sürdürdükleri, bilimsel temeller üzerinde titizlikle yürüttükleri araştırma ve incelemelerin sonucunda, insanlığın uzunca bir zaman dilimine yayılan o zorlu yürüyüşün sunduğu eşsiz birikim ve deneyimlerin karmaşası içinden toplumsal gelişim ya-

salanını bulup çıkardığını biliyoruz. Bu keşif, insanlık tarihinde bir dönüm noktasıdır; tarih bilincinde bir sıçrama noktasıdır. Bu dönemden sonra insan, kendi elleriyle yarattığı iktisadi koşulların biçimlendirdiği bir varlık olmaktan uzaklaşıp, varlık nedenlerinin hareketini bütünüyle belirleyebilme, geleceğine yön verebilme ve tarihin dizginlerini kendi ellerinde tutabilme fırsatını yakalamıştır. Çünkü, iktisadi koşulları, yani üretim biçimini, dolayısıyla da üretim ilişkilerini değiştirmeden kendi tarihini değiştiremeyeceği bilgisini edinmiştir. Bu bilgiyi hangi araç ve yöntemlerle, kimlerle birlikte, kime ve neye karşı, hangi amaçla, nasıl uygulayacağını bilgisini içeren manifesto nasırlı ellerde güçlü bir silah olarak işlemektedir.

Tarihin çarkını döndüren ezen-ezilen çelişkesinin doğurduğu sınıf mücadelesi, hep ezen ve sömürülenlerin zaferiyle sonuçlanmıştı daha önce. Köleciler toplumda ezilen ve sömürülenler kölelerdi; sonraları toprağa -dolayısıyla toprağın sahibine- bağlı kölelere dönüştü bir kısmı ve bunların sayısı hızla arttı. Köle sahipleri yerlerini feodal beylere, senyörlere bıraktılar. İktidarın yeni sahipleri onlardı artık; onlar eskinin köle sahipleriydi aslında. Köleler yine köleydiler; ama bu defa "toprağa bağlı köylüler" adı verilmişti onlara. Sonra, eskiyen yeni toplumun ezen sınıfları arasından zenginleşen ve güçlenen burjuvalar iktidarı da istedikler. İktidardaki feodallere yönelirken dayandıkları güç, beylerin, senyörlerin çığınca sömürüsü altında zorbaca baskılanıya ezilen köylülerdi. Burjuvazi yeni bir umutlu köylüler için. Ama özde, yaşamlarında değişen hiçbir şey olmadı. Eskinin iktidarsız ezenleri, yeni iktidar sahibi ezenler oldular. Köylüler artık toprağa bağlı köleler değildi belki; ama şimdi, fabrikalarda çalışmaya mecbur, makineye zincirli ücretli köleler olmuşlardı.

Bu böyle sürüp gitmeyecekti; ezilen ve sömürülen emekçi yığınlar, geleceklerini ezenlerin ellerine terk etmeyeceklerdi, terk etmediler de. Eskiyeenin yıkılıp yerine yeninin inşa edilmesi görevi, bir daha geri verilmemesine ezenlerin ellerinden alındı, yeni bir toplumsal yaşamın kurucu öncüsü bugünün çağdaş kölesi proletaryadır şimdi. Eğer, toplumsal yaşamın gelişim yasalarının bilgisini edinmek ve uygulamak, toplumsal yaşamı -eskiyeni yıkarak- yeniden yaratabilmek için yeterliyse, bunu burjuvazi de yapabilir. Bu durumda, yeni bir toplumsal yaşamın kurucu öncüsü neden burjuvazi olmuyor da, işçi sınıfı oluyor o halde?

Özel mülkiyet dünyasının sömürüye dayalı kirli üretim ilişkileridir burjuvazinin varlık nedeni. Sömürü olmasa yaşayamaz burjuvazi. Bu sömürü sisteminin devamından yanadır o. Toplumsal yaşamın gelişim yasalarını bilse dahi, bu bilgiyi saltanatını güvenle sürdürebilmek için kullanır. Üzerine bastığı zeminin tarihsel bir zorunluluk olarak kaçınılmaz bir biçimde çökeceğini bildiği halde di-
renir; kaçınılmaz soru biraz olsun geri-

letmek için amacı. Birakalım gelişimin öncüsü olmasını, üretici güçlerin gelişiminin, insanlığın daha ileriye gidebilmesinin önündeki en büyük engeldir artık burjuvazi.

İşçi sınıfıysa, bu sistemin kirli ilişkilerinden en çok zarar gören kesimdir halkın; burjuvazinin ücretli kölesidir o. **"Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi yoktur"** ama bu savaşın sonunda, **"kazanacağı koskoca bir dünya vardır."** Bütün bir halkın içinde en çok işçi sınıfının çıkarlarıdır bu sömürü ilişkilerinin parçalanması. Sayısı hızla artan, büyük ve güçlü bir sınıftır proletarya. Üretimin toplumsallığı ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi ancak işçi sınıfı çözebilir. Ve insanlığı, üretici güçlerle üretim ilişkilerinin tam bir uyum içinde işlediği sınırsız topluma ancak, bu yeni ve güçlü sınıf, proletarya götürebilir.

Görüldüğü gibi, tarihin temelinde, insanın üretme eylemi ve bu eylemin tarihsel gelişim sürecinin belirli bir evresinde zorunlu olarak ortaya çıkan, çıkarları birbirine zıt sınıfların birbirleriyle mücadelesi vardır. Sınıflar ortadan kalktıktan, mücadelenin bu biçimi sona erdikten sonra da, tarihin yürüşü sürecektir elbette. Ama, bu defa, tarihin gelişiminin temel dinamiği sınıflar mücadelesi olmayacak, bunun yerini, insanın doğayla mücadelesinde girdiği üretme eylemi alacaktır.

Tarihin içeriği özetle işte böyle. Ama nasıl bakacağız tarihe? Ustalar nasıl bakmışlar? Kısa bir biçimde de olsa, bu konuya değinmekte fayda var.

Marks ve Engels'e kadar hemen hemen bütün filozoflar, bilim ve düşün adamları tarihe, hareketsiz ya da hareketi sürekli yinelenmekle sınırlı birbirinden kopuk olaylar yığını olarak baktılar. Oysa tarih hareket demektir, birbirinden bağımsız, aralarında sanki hiç bir ilişki yokmuş gibi görünen olaylar, gerçekte, bir bütünün birbirinden ayrılmaz parçalarıydılar. Olayların varlık nedeni ve gelişimi, evrensel bir ruhtan -yani tanrıdan- ya da yetenekli komutan ve devlet adamlarının duygu ve düşüncelerinin hareketinden kaynaklı değildi aslında. Olayların birçok nedeni vardı belki; ama içlerinden birisi özellikle öne çıkıyor, diğer nedenlerle birleştiğinde olayı doğuruyor ve geliştiriyordu. Örneğin burjuva tarih kitaplarında **"Birinci dünya savaşının"** nedeni olarak, **"Avusturya-Macaristan İmparatorluğu velayatının bir Sırp genci tarafından öldürülmesi"** gösterilir. Milyonlarca insanın ölümüne, dünyanın büyük yıkımına neden olan bu savaşın gerçek nedeni bu kadar basit olabilir mi? Elbette ki hayır. Peki, bu olayın gerçek nedenlerini ve bunca acının, ölümün ve yıkımın sorumlularını nasıl bulacağız?

Bu soruların yanıtlarını ancak, o dönemin koşullarını çok yönlü bir biçimde derinlemesine inceleyerek bulabiliriz. Bu tarihsel olayı incelerken, yalnızca, o dönemin uluslararası ilişkilerinin siyasal boyutuna bakmakla yetinmeyiz. Son-

cu doğuran nedenleri doğru bir biçimde ortaya koyabilmemiz için, özellikle, dönemin ekonomik koşullarına, bu koşullar içerisinde ülkelerin taşıdıkları farklılıklara, bu farklılıkların neden olduğu çelişki ve çatışmalara, ülkeler arasındaki çıkar ilişkilerine, ülkelerin jeopolitik konumlarına, askeri durumlarına, ekonomik ve siyasal yönelimlerine bakmamız gerekecek ve benzeri bir çok konuyu açıklığa kavuşturmamız zorunlu olacaktır. Bütün bunları yaptıktan sonra, gerçek nedenin hiç de böyle bir suikast olmadığını göreceğiz. Bu, olsa olsa, önceden tasarlanmış, çıkması kaçınılmaz bir savaşın gerekçesi sayılmış, bu suikast, böyle bir savaşa vesile olmuştur.

Gerçekte savaşın nedeni neydi peki?

O dönem, kapitalizm tekelleşme sürecini hızla geride bırakmış, bir üst aşamaya, emperyalizme varmıştı. Almanya ve İtalya, diğer kapitalist-emperyalist ülkelerden geç başladıkları bu süreçte bir hayli yol almışlardı. İngiltere, Fransa gibi emperyalist ülkeler, dünya pazarlarının ve hammadde kaynaklarının büyük bir bölümünü ellerinde tutuyorlardı. Almanya ve İtalya bu yarışta geride kalmışlardı. Hızla gelişen sanayileri için ucuz hammadde elde etmeleri gerekiyordu; ürettikleri maddi malları satabilmeleri için pazara ihtiyaç duyuyorlardı. Yoksa, diğer emperyalist ülkelerle giriştikleri ekonomik yarışta daha da gerilere düşme ve küçülme tehlikesi vardı. Bunu engellemek için savaşa tutuşmak kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu. İtalya 1911 yılında Kuzey Afrika'ya saldırdı ve bu bölgeyi işgal etti. Almanya Balkanlar'da yayılmacı bir siyaset güdüyordu. Fransızlar'la aralarında zengin bir maddenin bulunduğu Alsace-Loren konusunda tarihsel bir çatışma vardı zaten. O dönemde geniş ve zengin toprakları elinde tutmaya devam eden Osmanlı İmparatorluğu askeri, siyasal ve ekonomik olarak güçsüzdü ve parçalanmanın eşiğindeydi. Osmanlı devletinin dünya üzerinde işgal ettiği yer jeopolitik olarak da çok önemliydi. Almanya Osmanlı devletini kendisine bağlayarak İngilizler'in ve Fransızlar'ın denetimindeki Ortadoğu'da etkinliğini arttırmak istiyordu. İngiltere, Fransa ve diğer emperyalistler de boş durmuyorlardı bu arada. Çıkarlarına yönelik bu tehdidi boşa çıkarmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Uzak Asya'da, Afrika'da, neredeyse bütün bir dünya da emperyalistler arasında ekonomik ve siyasal alanda yaşanan kıyasıya bir savaşa tanık oluyordu insanlık. Savaşın askeri alana sığması an meselesi idi artık. Balkanlar'da daha yeni yeni "bağımsızlıklarını kazanan" devletler arasındaki anlaşmazlıklar, bizzat emperyalistlerce derinleştirilmeye çalışılıyor-du. Ruslar sıcak denizlere ulaşabilmek, ticari mallarını dünya pazarına sunabilmek ve özellikle Avrupa'da güçlü bir yer edinebilmek için, Balkanlar'daki Slav halklarıyla tarihsel ilişkilerini gerekçe göstererek, bölgede etkin bir sosyal, siyasal, askeri, ekonomik güç olmaya çalışıyor, pazar ve hammadde üzerindeki etkinliğini artırma kaygısını taşıyor-

du. Rusya o dönem henüz emperyalist bir ülke değildi belki; ama, kapitalizmi hızla geliyordu ve işgal ettiği toprakların genişliği, askeri ve siyasal gücü de gözönünde tutulursa o dönemin yabana atılamayacak devletlerinden biriydi. Sonuç olarak, savaşın nedeni gerçekte pazar paylaşımı sorunu ve hızla büyüyen dev sanayilerin ucuz hammadde ihtiyaçlarını karşılamak; bu bir paylaşım savaşıydı esasta. Halkları daha fazla köleleştirmenin ve sömürbilmenin hesabıydı yapılan. Emperyalistlerin her biri diğerinin etkinliğini kırarak ekonomik çıkar savaşında öne çıkma telaşındaydı anlayacağımız.

Bu örneği vermektaki amacımız, tarihsel bir olay olarak birinci paylaşım savaşının çıkış nedenlerinin bilgisini uzun uzadıya sıralamak değildir. Tarihsel bir olayı incelerken, olayın yaşandığı koşulları çok yönlü bir biçimde, kendi hareketi içinde, iç ve dış bağlantılarıyla, taşıdığı tüm çelişkilerle ve çatışmalı haliyle derinlemesine incelemenin gerekliliğini vurgulamak için bu örneği verdik. Bütün bir insanlığı etkileyen bu türden bir tarihsel olayı incelerken, -dikkat edilirse-, işin içine siyaset, askeri durum, jeopolitik konum, sosyal koşullar, ekonomi ve benzeri bir çok konu giriyor. Bu konulardan birinin incelemeye dahil edilememesi durumunda tarihsel olayların, olguların, süreçlerin nedenleri; gelişim seyirleri ve yarattığı sonuçlar; bu sonuçların neleme sebep olduğu doğru bir biçimde ortaya konamaz.

Tarih, toplumun, insan iradesi dışında varolan nesnel yasaların işleyiş sonucunda zorunlu olarak yaşanan bir gelişme sürecidir. Durdurulamaz, önü kesilemez bir hızla akan bu süreç, "eski"den "yeni"ye yönelen sürekli bir altüst oluşu ifade eder. Doğru tarih bilinci, geçmiş, bugün ve gelecek arasındaki diyalektik birliği yerli yerine oturtabilmektir. Hiç kuşkusuz ki, insan, şimdiki zamanın tarih bilinciyle hareket edecektir. Ama, şimdiki zamanı hareket noktası alan tarih bilinci, geçmişle ilişkisini doğru bir biçimde kurabilmeli, geleceğe uzanabilmelidir.

Türkiye Devrimci Hareketi ve onun içinde yer alan Proletarya Partisi'nde doğru bir tarih bilinciyle donanmak zorundadır. Bu, taşıdığı misyonun bir gereğidir. Hakim sınıflar yalnızca askeri ve siyasal boyutuyla devrimci ve komünist hareketle saldırmıyorlar. Saldırının temeli ideolojiktir ve tarih anlayışı ideolojinin merkezindedir. Bu nedenle, üzerinde durulması gereken önemli bir konudur bu. Bir sonraki sayıda özellikle Türkiye hakim sınıfı ideologlarının devrimci tarih anlayışına ve bilincine yönelik saldırıları, bu saldırıların hangi içerik ve biçimlerde gerçekleştirildiği, Türkiye devrimcilerinin ve komünistlerinin bu saldırılardan nasıl etkilendikleri, bu durumun devrim mücadelesine hangi biçimlerde yansıdığı ve bu saldırıların nasıl boşa çıkarılabileceği konuları üzerinde durmaya çalışacağız ●

Emperyalist korsanlık yenilecektir!

Emekçi halkımız;

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan, uluslararası terörist bir eylem ve komplo ile faşist Türk devletine teslim edildi. Şovenist-faşist hezeyan ve yalın makinasının, "zafer" naralarıyla seslendiği gibi, bu terörist eylem, hiçte yalnız başına MİT'in marifeti değildir. Faşist diktatörlüğün hiçbir hukuk, kural tanımayan sözcüğüne alçak ve korkak saldırganlık vesilesiyle kopardığı "zafer" çılgınlığı, bir gerçeği çok daha net ortaya çıkarmaktadır. Topyekûn haksız savaşın, halklarımızın haklı-meşru ulusal ve sosyal kurtuluş savaşları karşısındaki aciz ve çaresizliğini.

PKK önderi Abdullah Öcalan'ın esir düşmesi, özede Kürt ulusal hareketi açısından da geçici bir bokunluktan ibarettir. Kürt ulusunun haklı mücadelesi ilerlemeye, parlak geleceği için zafere mahkûm olan devrimci proleterya, yol meşakatli olsada, bayrağını siyasal iktidarı ele geçirilmesi için yükseltmeye devam edecektir. Evet, bu uluslararası komplo ve terörist eylemin organizatörü-patronu, dünya halklarının başdüşmanı ABD emperyalizmidir. Yardımcısı MOSSAD ve MİT olsa-olsa kalfasıdır. ABD emperyalizminin sadece Ortadoğu değil, Balkanlar ve Kafkasya'yı da içeren Yeni Dünya Düzeni (YDD) egemenlik sisteminin aracı olarak oluşturulan, ABD liderliğindeki İsrail-faşist Türk devleti stratejik ittifakının, bu uluslararası kompleksundan, Avrupa emperyalistleride haberdar. Yunanistan-Kenya egemenleri başta olmak üzere gençliğin suç ortağıdır. "Elçiliğimizden ayrıldı, yolda konvoydan ayrılıp kayboldu. Bu olayda rolümüz yok" diyen karşı-devrimci Yunan rejimi ve Kenya gençliği ile Beyaz Saray sözcüklerinden Lockhart aracılığıyla "bu işte parmağımız yok" açıklaması yapan ABD emperyalistleri, gün gibi açık olan gerçeği çarpıtmazlar. Dünya halkları özellikle ABD-İngiliz emperyalistlerinin bu tür korsan terörist eylemlerine defalarca şahit olmuşlardır. Sudan ve Afganistan'da ABD'nin bu tür terörist eylemlerinin üstünden ne kadar zaman geçti ki? "Devletlerin kendi sınırları içinde egemenlik hakları" yalın sözcüğü uluslararası komplo ve gerici Saddam rejimi bahane edilerek ABD'nin taşıdığı kalade-yılık çerçevesinde Irak'a yağdıran bombalarla da sabittir.

Terörist eylem son derece açıktır... Emperyalist-kapitalist dünyanın mevcut güç ilişkileri içinde, birinci derecede ön çıkan ve inisiyatifli elinde tutan ABD emperyalistleri, planına, Rusya-Batı gibi emperyalistleri ve uşak devletleride yatırmıştır. Yunan gençliği razı edilmiş, Kenya polisi kullanılmış, Türk Özel Kuvvetler Komutanlığı ve MİT vitrine çıkarılarak, uluslararası komployla, emperyalist-gerici terörizm icra edilmiştir.

Maoist Partimiz, bunda hayret edilecek hiçbir şeyin olmadığı noktasında bir kez daha ezilenlerin dikkatini çeker. Emperyalizm ve gericiğin her türü, sınıf karakterlerinin gereğini yapıyorlar. Gerici çıkarlar temelindeki rekabetlerine ve bazen sözde dostluk söylemiyle ezilen ulus ve halkların mücadelesine "iyi niyet" gösterilerine rağmen gerçek budur. Emperyalizm ve uşaklarından devrim asla merhamet beklemez. Onların anladığı dil ve devrimin çözümü açıktır.

Devrimci savaş, siyasal iktidarı ele geçirilmesi perspektifiyle yükseltmek. Maoist halk savaşının asgari program ve amacı baştan itibaren budur. Bu temel amaca bağlamak kaydıyla biz kitleleri devrime yaklaştıracak, stratejik başarıya hizmet edecek ve zafetini yakınlatacak her tür mücadele biçimini reddetmez, kullanır-örgütür, bilinçli muhta-va kazandırır. Diplomasıyı da reddetmeyiz. Fakat bilinmelidir ki, herşey savaş meydanında kazanılan ve kaybedilenle tayin edilir. Hiç kimse kazanmadığını masadaki pazarlıklarla elde edemeyeceği gibi, kaybettiğini de bu yolla kazanmaz... PKK önderliği, içindeki devrimci Kürt ulusal hareketinin her tür kazanımının temelinde yatan da, yürütüğü meşru, haklı savaştır. PKK önderi Abdullah Öcalan şahsında odaklaşan ve özede devrimci Kürt ulusal hareketi, genelde ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin bastırılmasını, YDD egemenlik sisteminin önündeki engelleri temizlemeyi hedefleyen bu uluslararası komplo ve terörist eylem, halklarımızdan-devrimden bir ölümüne operasyondur.

Partimiz, Kürt devrimci ulusal hareketinden sayın Öcalan şahsında emperyalizm ve uşaklarının açılma ve intikam operasyonunun kararlıca karşısındadır. Partimiz, Türk egemenlik sisteminin kanlı saltanatının yıkılması, halklarımızın proleterya önderliğinde iktidara taşınması ve tüm uluslar için tam hak eşitliğinin sağlanmasının öncüsü-silahı ve hizmetkandır.

KÜRT ULUSUNUN İRADESİ TESLİM ALINAMAZ!

Partimiz, Kürt ulusunun özgür iradesine her tür dayatma ve zorun düşmanı, devrimci Kürt ulusal hareketinin, Türk egemenlerinin millî baskı-kısıtlama ve katliamlarına yönelmiş mücadelesinin meşru-demokratik yönünün kayıtsız-koşulsuz desteklenmesi çağrısı ve pratigidir. Öcalan şahsında bastırılmak istenen Kürt ulusunun özgür iradesidir. "Öcalan'sız PKK, PKK'siz Kürt sorunu" tartışmaları bu sahtekarlığı anlatır. Partimiz bu saptırma ve dejenerasyon amaçlı, Talabani-Barzani misali, işbirlikçi projeleri kararlılıkla dışlıyor etmeye devam edecektir.

Türk devleti, karşı-devrimci terör makinasıdır. Bu terör makinasının parçalanması, yıkılması için sürdürülen devrimci mücadele haklıdır, meşrudur. Gericiğe isyan etmemek, boyun eğmek suçtur. Başka ulus ve azınlıklar boyunduruk altında tutan, başka ulus ve azınlıkların varlığını ve meşru-demokratik haklarını gasb edenler kim? Açık ki, Türk egemenleri! Zoraki dayatılan sınırlar içinde, boyunduruk altında tutulan Kürtlerdir. Ezilen Kürt ulusunun aynı devlet kurma hakkını gasb edenler teröristtir. Bu terörist de bellidir. Terörist, Türk faşist devletidir. 28 Kürt isyanını kanla bastıran zulüm makinası, PKK önderliğindeki 29. isyanı bastırmayacaktır. Kürtler ezilen ulus statüsünde tutulduka, başkaldırıda olacaktır. PKK Genel Başkanı Öcalan, Kürt ulusunun haklı taleplerinin sesidir. Kürt ulusu üzerindeki millî baskıyı defetme sevdasıdır. Öcalan, emperyalizm ve uşaklarının alçak komplosuyla esir edildi, ama Kürt ulusunun zulme isyan sesi ve özgürlük sevdası asla teslim alınamaz. Tutsak edilen mazlumların bedenidir. Ya Kürdün sesi ve sevdası! Bu sevdaya emperyalizm ve uşaklarının düş-

man olmalarının nedeni, ya da Kürt ulusunun kendilerince "suçu", emperyalist çıkarları çomaklamasıdır. Bu, sözde "uyuşturucu düşmanlarının", Abdullah Çaldıran, Oral Çelikleri, Nurettin Güven'leri nasıl kollayıp, ağızladıklarını bilmeyen yok. Ağarlı, Bucaklı, Yaşar Öz, Sami Avni, Sami Haktanlı mafyacı terörist Cumhuriyet'i (TC) nasıl kolladıklarını görmek kâr olmaktadır.

ZAFER PROLETARYA VE EZİLEN HAKLARIN OLACAKTIR

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

Sayın Öcalan'ın tutsak edilmesinin ardından, kamuoyuna da zorunlu olarak yansıtılan TV görüntülerinde ispatlanan, Türk egemenlerinin çirkeçliğidir. Yapılmak istenen, "Türk devletinin büyüklüğü, onunla başedilemeyeceği" ve devrimin sözümlerine "zavallığı"dır. Zalim-sömürücüler sömürsü, "kaleleri" olarak gördükleri sığınma odaları ve zindanlarında kahdaylık taşıyorlar. Ezilenleri, Öcalan şahsında sözümlerine "çaresiz" gösteriyorlar. Aslında daha net deşifre olan kendi çürümüşlüğüdür. Gözlere çekilen bantlar, iğneyle boyatmalar ve üstelik "en kuvvetliyiz" dedikleri alanlardaki bu iğrenç uygulamalar kendi acizliklerinin ibret belgesidir. Bu uygulamaların ardından psikolojik savaş teyakkuz ilan etti. Neymiş? "Öcalan davasını satmış" mı? "Teslim olmuş" mu? Koşulların tamamıyla emperyalizm ve uşaklarının lehine olduğu sözcüğü bu diyaloglarda, Öcalan ne dedi? "Ben Türkleri severim? Türk halkını severim." "Teslimiyet ve davasını satmak" bu mudur? Türk egemenleri Öcalan'dan beklediklerini alamamalarının kudurganlığını kusuyorlar. Yıllardır yalın makinası, egemenliklerine yönelen Kürt ulusal devrimci isyanını Türk halkına karşıymış gibi gösteriyordu. Türk egemenleri Kürt ulusuna dayattıkları boyunduruk ve eşitsizliğin sonucu olan haklı Kürt isyanını, "bölücülük" olarak PKK ve önderine fatura ediyordu. "Vatanın-milletin bölünmezliği" adına Türk egemenlik sisteminin Kürt ulusu ve azınlıkların varlığını reddeden, jenositlere vatan, millî baskı dayatan vahşeti değil de, mazlumların haklarını araması mıdır bölücülük? PKK liderinin "Türk halkını severim" sözleri, Türk emekçilerinin bilincini çarpıtmak için yıllardır haklı Kürt kavgasını Türk düşmanı gösteren, böylece halkları birbirine karşı kızdıran, parçalayıp-bölecek yönetimlerini sürdürmeye çalışan egemen güçleri rahatsız etmiştir. Ezilen Kürt ulusunun özgürlüğü, ezen uluslarda özgürlüğüdür. Bu gerçekleri gizlemek ve Türk şovenisti bombardımanla sistemlerine yedekledikleri kitlelerin doğrularla buluşmasını önlemek için sürdürülen demagojiye meydan okuyalım.

Kürt sorunu Öcalan'ın yarattığı bir sorun değildir. Kaldı ki, PKK ve önderi Abdullah Öcalan, Kürt ulusu ve azınlıkları boyunduruk altında tutan sistemin sonuçlarıdır. A. Öcalan'ın esir edilmesiyle bitmeyecek bu sorun, Türk devletinin başbelasından biri olmaya devam edecektir. Emperyalistler ve uşakları bizzat kendi medyaslarında bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Filistin halkının katledilmesiyle ünlü siyonist İsrail rejimi, bizzat yaşadığı tecrübelerinde sonucu olarak şu itiraflarda bulunuyor: "Öcalan'ın yakalanması daha büyük sorunlara yol açacak, özgürlük mücadelesi adına kavgaya, lehine eylemleri daha meşru görüle-

cek ve sempati kazanacak." İtalya'nın, "La Repubblica" Gazetesi şöyle diyor: "Öcalan'ın giyotine yaklaştırılması küta için vahim bir tehlike oluşturmaktadır." Emperyalist-gerici basın zafer sarhosluğunun yanı sıra bu gerçekleri de kabullenmek zorunda kalmıştır. Öcalan'ın yakalanması ile Kürt sorunu dünya karşı-devrimi için, "güvenlik" ve "istikrar" global düzeyde daha da tehdit eden bir sorun haline gelmiştir. Rüzgar ekenler, irtına biçeceklerdir. Daha şimdiden Avrupa, Amerika, Kanada, Kafkaslar, Balkanlar, İskandinavya, Ortadoğu, Avusturalya gibi dünyanın dört bir yanında yükselen semul-danlar, karşı-devrimi tedirgin ediyor, çeşitli krizlere vesile oluyor. Yunanistan'da görüldüğü gibi hükümet krizlerine götüren bu sorunun ateşi daha çok ıblısı yakmaya adaydır. Yeterki, ateş ve güneşin türküsü doğru bir çizgide devam etsin. Haklı isyanı, türlü dolaplarla söndürmeye çalışan itfaiyeciler gericiğe kulak asılmasın. Yeterki yeri-göğü sarsma ruhıyla gericiğin üzerine yürüyebilsin.

Partimizin Halklara Çağrısıdır:

* İmparatorları alaşağı etmek için isyanı körükle!

* Proleterya ve halkların kudretli gücüne güven, gevşeme, ham hayallere kapılma, gericiği asla affetme...

Partimiz önderliğindeki halk gerilla ordusu TIKKO, mazlum Kürt ulusunun teryadına, Maoizm'in rehberliği ve Kuyakaya güzergahında, bilinçli hesap soruş ve çözümün yükselen sesi olacaktır.

CANI; FAŞİST DİKTATÖRLÜKTÜR!

Faşist diktatörlük niyetini açıkça beyan etti... "Suç sabit, mahkûme fazla uzatılmamalı" diyorlar. Aslında bu yargısız infazlar çetesi, hükme baştan kesmiş: **IDAM!** Oluşturmak istedikten göstermelik özel mahkeme, atanmış infazcılara sözde hukuki bir kılıf geçirme mahiyetlidir. Biz, egemenlerin "bağımsız-adil yargı-hukuk" dedikleri, sistemlerini koruma aracı üstyapı kurumlarından biri olan sözde mahkemelerini çok iyi tanıyoruz! Sergilenen, sadece bir hukuk oyunudur. Yasama-yargı-yürütmenin patronu MGK'dır. Bu düzmece oyunu teşhir edelim. Suçlu, ülkemizi halklar hapisanesine çeviren Kemalist rejimdir. Hesap vermesi gerekenler, faşist diktatörlük ve efendileridir. Kendi göstermelik hukuklarını dahi çöneyen egemenler, Öcalan'ın avukatlarına, birakalım görüşme hakkı, Türkiye topraklarına girmelerine bile müsaade etmemektedirler. Dünya emperyalist sisteminin kendi düzenleri çerçevesinde olan bir uluslararası mahkeme dahi, Türk devletinde konu edilebileceği vesilesiyle kabul edilmemektedir. Tarih, kesin ve acımasız gerçek hükmini vermiştir. Suçlu Türk devletidir. Suçlu emperyalistlerdir. Haklı savaşın namluları kanlı diktatörlükten hesap soracaktır. Bu görevin ifası için TIKKO, parti talimatları doğrultusunda bilinçli ve örgütlü, halkların çıkarlarını temsil eden, hedefi net, kitle çizgisi temelinde zulümlerinin üzerine yürüyecektir.

YARGILANMASI GEREKEN EMPERYALİZM VE FAŞİST DİKTATÖRLÜKTÜR

PKK önderi A. Öcalan'ın hayatı ciddi bir tehdit altındadır. Abdullah Öcalan'ın can güvenliği ve hayatının kurtarılması için mücadele acil görevi asla gevşetilmemelidir.

Ocalan'ın kılma gelecek en ufak zarar, misliyle ödenecektir. Kürt ulusunun iradesi zımnen yürürlüğe. Ocalan'ın kollarını pıngalayana, Kürt ulusu ve emekçilerin kararlı iradesiyle er veya geç parçalanacaktır.

EMPERYALİST, GERİCİ KOMPLO VE TERÖR EYLEMİNİN MAHİYETİ

Uluslararası son emperyalist terör eylemi, 9 Ekim 1998 komplosunun yeni bir aşamasıdır. Komplonun hedefleri gayet açıktır/çıktır. Bilindiği gibi, "siyasal çözüm" ve sözde "barış" adına, ABD emperyalistleri tezgahladıkları Madrid komplosuyla, Arafat üzerinden Filistin hareketini dejenere etmiş ve kontrolüne almıştı. Şimdi artık teslimiyetçiler, Clinton'u son Ortadoğu ziyaretinde de sergiledikleri gibi "kahraman" olarak karşılamaktadırlar. Bu vesileyle geçici ulaşma açılan Gazze Havaalanı'nı, büyük bir başarı olarak lanse etmektedirler. Oysa, muazzam fedakarlıklar üzerinde yükselmiş Filistin davası, Arafat ve benzerleri gibi burjuva önderlikler yüzünden hedefinden sapırılmış ABD'nin YDD planına endekslenmiştir. Zira, Washington antlaşmasıyla Barzani-Talabani'de YDD mevzileri haline getirilmişlerdir. Bölgede ABD patronluğundan gerici çıkarları temelinde de olsa rahatsız olanlar, Irak-Suriye-Iran'dı. ABD bu tür engelleri dahi, Irak'ta icra ettiği gibi caniyane bombardıman eylemleriyle karşılamaktadır. Ortadoğu'nun bu tablosu içerisinde de görülebileceği gibi, genelde emperyalistleri özelde ABD ve aşaklarını esas olarak tehdit eden ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleridir. Bu mücadeleler içerisinde şimdiki durumda öne çıkan hareket, PKK önderliğindeki devrimci Kürt ulusal hareketiydi. Arkasında NATO'nun bulunduğu, ABD-İsrail-Türkiye stratejik ittifakının saldırılarının PKK ve önderliği üzerinde yoğunlaştırması bu konjonktürel durumdur. Devreye sokulan 9 Ekim komplosu ve yoğunlaştırılan barbar saldırılarla bastırılmak istenen halkların haklı mücadelesidir. Özel olarak PKK ve önderliği üzerinde odaklanan bu saldırılar, aynı zamanda genelde devrimci, emperyalist gerici koroyna yönelen ilerici-devrimci her duruşa saldırıydı. ABD-TC-İsrail kuşatması, gerici Suriye rejimi direnemedi/direnemezdi. Kürt ulusunun baştan itibaren düşmanlarından biri olan Esat rejimini ilgilendiren çıkarları idi. Bilindiği gibi, böylelikle Ocalan'ın Suriye'den zorunlu çıkışı sözkonusu oldu. Emperyalist rekabette, ABD karşısında havlu atan VARŞOVA pakının dağılmasıyla noktalanmış süreçte, Rus emperyalistleri elbette nüfuz alanlarından vazgeçmiş değillerdi. Ancak moratoryum ilanına varan bir ekonomik çöküntü ve siyasal istikrarlılık, Rus rejiminin gerçekliği idi. VARŞOVA-NATO eksenli iki kutuplu emperyalist dünyanın, VARŞOVA bloğunun çökmesiyle, girdiği mecrada, ABD inisiyatifi ve kontrolü pekişmişti. Körfez savaşı ile diğer şeylerin yanı sıra, takip emperyalist güçlerde bir bakıma hizaya getirilmişlerdi. Böyle bir ortamda Rusya'nın, ABD ve müttefiklerine karşı direnmesi zordu, böylelikle Roma süreci başlamıştı.

Avrupa emperyalistleri ABD'nin dünyanın dört bir yanındaki pekişmiş kontrolü ve aşamadıkları inisiyatifinden emperyalist çıkarları gereği rahatsızlardı. Türk faşist devletin AB üyeliği istemine rağmen, bir ABD karkolu halindeki hareketinden de hoşnut değillerdi. Türk devletinin AB'ne girmesine çıkarılan engelleri söylendiği gibi, "insan hakları", "Kürt Sorunu" kaynaklı değil, faşist diktatörlüğün ABD kuklası gerçekliği ve Türkiye'nin neredeyse bir ABD eyaletine, "küçük Amerika" modeliyle dönüştürülmüş

durumdur. Ortadoğu-Balkan ve Kafkaslar'da ABD egemenlik sisteminin Truva atı olarak üstlendiği taşeron rollerdir. Sözkonusu coğrafyanın, zengin petrol enerji kaynakları ve giderek önemi çok daha öne çıkacak sı rezervlerine ihtiyacı olan diğer emperyalistleri tabiki memnun etmeyecektir. Dönem, dönem seslendirdikleri, "Kürt Sorunu" gibi söylemlerin temelinde yatan, Kürt'ün derdi değil, ABD karşısında manevra yapma çabasıdır. Emperyalist gerici çıkarlarıdır. Ve üstelik bu yolla bir taşla iki kuş vurmayıda oynamaya çalıştılar. Hesaplarının bir yönünde PKK önderliğindeki devrimci Kürt ulusal hareketini dejenere edip, hedefinden saptırma idi. Avrupa emperyalistlerinin özellikle İtalya üzerinde üstlendiği rol buydu. Ne varki, NATO ve ABD baskısına fazla direnemediler. Kürtler sofrasının güç ilişkileri buna imkan vermiyordu. Kaldı ki, Ortadoğu'da statükonun bazı ufak-tefek yamaları sürdürülmesinde, emperyalist ve gerici bölge devletlerinin çıkarları şimdiki durumla örtüşmekteydi. Özellikle ABD-Türk faşist devleti çıkarları. Örneğin ABD açısından Saddam bir problemli ama, yıkılması durumunda alternatif noktasında tedirgindi. Güney Irak'ta, İran gibi bir Şii devlet ihtimali, ABD'yi özellikle ürkütüyor. Dahası taşların yerinden kaymasıyla dengelerin alt-üst olabileceği, doğacak belirsizlik ortamında, kontrollerini zorlayıp açacak muhtemel hareketler ihtimali, özellikle devrimci bir yükseliş, emperyalistleri düşündürüyor. Herşeye rağmen en azından Türk faşist devletini gözden çıkarmamalarına götürüyor. Bunun dışındaki beklentiler, oldukça hatalıdır.

Roma süreci çok açık şekilde göstermiştir ki, emperyalist gerici dünya sistemi içerisinde, Kürt ulusunun kendisini özgürce ifade etmesi hakkı yoktur. Bir kez daha görülmüştür ki, emperyalizm ve aşakları halkların ve özel olarak Kürt ulusunun düşmanlarıdır. Mazlum Kürt ulusunun dostları, proletarya ve halklardır. Çözüm, siyasal iktidarı yıkmaya perspektifiyle sürdürülecek devrimci savaştır. PKK'nin faaliyetlerini yasaklayan, gürzalı furyaları düzenleyen, Kürt yurttaşlarını ve devrimcilerini evlerine operasyon düzenleyenlerden birinde Almanya değil midir? Ezilen Kürt ulusu ve her milliyetten emekçi halklarımıza ölüm kusan, faşist diktatörlüğün savaş makinasını teçhizatlandıran, silah-para-istihbarat vb. hizmetleri sunanlardan bazılar da Almanya-İtalya-Fransa-İngiltere-Hollanda ve diğer emperyalistler değil midir? PKK önderi Abdullah Ocalan'ın yalalanmasında üstlendikleri ya da nedeni oldukları rolleri deşifre olmuş emperyalizm, şimdi Avrupa'nın her bir yanında da yükselen anti-emperyalist dalgayla sarsılıyor. Emperyalistler bu meşru dalgayı kırmak için tehdit ve saldırıların yoğunlaştırdılar. Bir milim geri adım atılmamalı, meşru mudataa hakkımız, doğru ve kitlelere dayanan eylem çizgisiyle daha yoğun konuşulmalıdır.

ŞOVENİST KUŞATMAYI DAĞIT!

Türk şovenisti kışkırtmalarla devletin sokağa saldırdığı çapulcu linç çetelerinin başta Kürt yurttaşları olmak üzere, sosyalist-devrimci-demokratlara yönelik saldırılarına herkes tanık oldu. PKK ve önderine yönelik "intikam" çığlıklarının organizatörü Türk faşist devletini çok iyi tanıyor ve anlıyor. Daha önceki Kürt isyanlarında da aktığı oluk oluk kanlıardan ve yüzbinlerin katledilmesi-ne varan saldırılardan ve şimdide dayattığı haksız imha savaşından tanıyoruz. Ne varki, ilerçilik-sosyalistlik adına geçmişte bu katliamlara alkış tutmuş, en azından kayıtsız kalarak düşmana hizmet etmiş anlayışlar yendi-nüksetmektedirler. Herde aynı yakla-

şım ve gerçeklele!... Bilindiği gibi, Şeyh Saif ve Dersim isyanları Kemalist karla bastırma hareketlerine maruz kâhiken dönemin bazı solcuları şöyle diyorlardı: "Bu hareketlerin başını feodaller-seyhler çekiyor. Dolayısıyla bu hareketler gerici, üstelik arkalarında emperyalizmin pamağı var. Bastırılması meşrudur."

Birincisi; gerçekler de bu hareketlerin başını Kürt feodal ve burjuvaları çekiyorlardı. Bunlar merkezi otorite ile çatışırken, kendi yerel otorite ve imtiyazlarını da temsil ediyorlardı. Ancak işin diğer yönünde, feodal önderliklerine rağmen bu hareketlerin, Türk egemen sınıflarının milli baskı ve imha-kısıtlama politikasına yönelen meşru-demokratik yarıydı. Bu yön kayıtsız-şartsız desteklenmeliydi. Elbette burjuva-feodallerin imtiyazları ve üstünlükleri değil. İşte yeryüzünde ilk kez, Kürt ulusal hareketinin bu tarihsel meşrutiyeti ve bağrında taşıdığı demokratik yönü ortaya koyan Kaypakaya idi. Ve aynı Kaypakaya işaret ediyordu ki, arkalarında emperyalizmin pamağı var diye bir ulusun gadre uğraması mazur görülemez. Böyle bir varsayım gerçek olsa dahi, komünistler emperyalizmin oyunlarını deşifre eder, diğer yandan ulusun kendi özgür iradesini hiçbir dış baskı kabul etmeden ortaya koyma hakkını savunur. Milli baskı ve katliam politikasını teşhir eder. Ezilen ulusun, egemen ulusun egemen sınıflarının baskısına yönelen hareketinin bağrında taşıdığı genel demokratik yönü koşulsuz destekler. Proletarya çözüm için kendi bağımsız sancılarını kaldırır, kendi programatik çözümü ile gerçek kurtuluş için mücadele eder. Ancak ulusun özgür iradesinde saygı duyar PKK önderliğindeki Kürt ulusal hareketi, diğer öncüklerinden farklı olarak çağdaş devrimci bir ulusal hareketir. Onu, emperyalizmin kontrolünde, ya da reformist bir hatta gösterenleri, tarihi gerçekler yalanlamaktadır. Tüm emperyalistler ve aşaklarının, PKK'ye saldırıda bazı politika farklılıklarının ötesinde ittifak halinde oldukları son terörist korsan eylemlerde somut bir olgudur. Aynı şekilde, emperyalist gerici devrimci dünyasının yeryüzünde A. Ocalan'ı hiçbir toprak parçasına kabul etmemeleri başka bir olgudur. Çeplerinde pasaport, siyasi ilica hakkı (iki haklandır) olanların keskin atışları çok daha eşef vericidir. Devrimciler, alçakgönüllü olmalı, gerçeği olgularla aramalıdır. Gerçek, PKK ve önderinin mevcut realitede, emperyalist-kapitalist dünya için en büyük güncel tehlike görüldüğüdür.

İkincisi; ulusal hareketin önderliğinin çizgiyle hem fikir olmamak iki zaten hem fikir olunsaydı aynı örgütler olmanın anlamı kalmazdı, ya da ulusal hareketin izlediği stratejik ve taktik siyaseti benimsememek, hatalı olduğu düşüncesinde olma gerekçeleriyle, ulusal hareketin demokratik yönüne, bağımsızlığının meşru içeriğine karşı seyirci kalmak, objektir olarak düşmana hizmet etmektir. Kaldı ki, ulusal hareket, her yerde aynı motif ve taleplerle ortaya çıkmaz. İçiköylü emekçi bileşiminin daha etkin olması, devrimci çizgide bulunması, taleplerin ileri olması, devrimci proletaryanın elbette isteyeceği bir durumdur. İlerici çekme mücadelesini de verir. Ancak taleplerin gerilgi vb. ulusal hareketin demokratik yönüne tam bir dayanışma içinde olmamanın mazereti yapılamaz. Keskin sınıf savaşçılığı, komünizm yaftalarıyla örtülmek istenen duruşların temelinde şovenizm ve resmi Kemalist ideolojiden kopmama vardır. Aydınlıklı milli-güvenlik solcuları da, keskin sözde "anti-emperyalist" çılgınlığıyla gerici pozisyonlarını yutturmaya çalışmıyorlar mı?

Devlet ve onun partileride bu velveleyle, halk kitlelerinin ulusal hareketle dayanışmasının önünü kesmeye çalışmıyorlar mı? Marksist-Leninist-Maoist parti kendi bağımsız-ideolojik çizgisi temelinde hayranını kaldırır, her tür tehlikeye dikkat çeker, eylemlerini destek ortaya koyarken, diğer taraftan da, Kürt ulusunun aynı devlet kurma hakkını bayraklaştırır.

Türk egemenlerinin Kürt ulusu ve azınlıkları üzerindeki milli baskı ve kısıtlama siyasetine karşı çıkar. Bu baskı ve kısıtlamaya karşı mücadele eden ulusal hareketin demokratik yönüne tam bir dayanışma içerisinde olur. Kaypakaya'cı güzergahla şaşmadan yürüme, şovenizmin her türlüyle araya çekilmiş kalın ayırım çizgisinde duruşun garantisidir. Devrimci Kürt ulusal hareketiyle, savaşın her cephesinde bağımsız çizgimizi korumak kaydıyla dayanışma içerisinde olmaya devam edeceğiz. **Nurhak POLAT** yoldaşın kendini yakma eyleminin biçimi yanlış olsa da, eyleminin içeriği enternasyonalizmdir. Ezilen ulus hareketiyle lafa değil, pratikte fiili dayanışma çağrısıdır. Zindanlarda, dağda, yurtdışında İbrahimleşme bilinci ve Mahirleşme siper yoldaşlığı ruhuyla yükselttiğimiz kavga herkesin malumudur. Durmak yok!... Yeri-göğü sarsma ruhuyla, **Abdullah Öcalan**'la dayanışma içerisinde olmaya çağırıyoruz.

DEVİRCİ EYLEM BİRLİĞİNİ YÜKSELT!

Topyekün haksız savaşa karşı devrimci direnişi yükseltme anlamının yanı sıra, halklarımızın kardeşliği, kardeşleştirilmesi pratiği açısından önemli olan Birleşik Devrimci Güçler Platformu eylembirliğine, devletin ve emperyalistlerin tutumu öğretici olmalıdır. Genel kurmay yetkililerin "Ateşkes" için PKK yetkilileriyle sürdürdükleri ve sonradan kamuoyuna da yansıyan görüşmelerde, faşist diktatörlük en çok iki noktada rahatsızlığını dile getirmiştir. Birincisi; BDGP, ikincisi; Kürt ulusal hareketinin ulusal kongre çalışmaları! Halklarımızın birleşik devrimci eyleminden duyulan korku, halkın ve ezilen ulusun birleştirilmesinde sözkonusu adımların güncel hayatı önemini de anlamaktadır. Keza emperyalist medyanın bu konulardaki tepkilerinde bir başka ornektir. Eylembirliğimizin önemini görelim! Ve onu her alanda daha güçlü konuşalım!

TERÖR CUMHURİYETİ (TC)!

Zafer sarhoşluğuna kapılan Türk egemenlerinin bevesleri kursaklarında kalacaktır. Durumun anlatıldığı budur. "Asya kaplanlarını" çökerten, Rusya'yı duman eden, ABD-Japon borsalarını vuran finansal kriz, zaten yapısal bir kriz içinde olan Türkiye'de deprem yarattı. Çelişkiler sertleşmeye, çatışmalar derinleşmeye devam edecek! En geri kitleler nezdinde dahi teşhir olmuş parlamenterleryle, münferit değil, genel özellikleri olan mafyacı-kontra cumhuriyetleriyle, çöküş sürecindeki düzenin seçimi ve hükümet oyunlarına, devrimci savaşı yükselterek cevap verelim! Genel karakter olan karşı-devrimci terör ve komplolarıyla defalarca suçlu yakalanmış terör cumhuriyeti (TC)'ni lanetleyelim!

* Yaşasın Kürt Ulusunun Aynı Devlet Kurma Hakkı!

* Abdullah Öcalan'ın Hayatını Kurtarmak, Can güvenliğini Sağlamak İçin Seferber Ol!

* Kahrolsun Emperyalizm-Faşizm Ve Her Türden Gericilik!

* Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

* Yaşasın Halk Savaşı!

A. MUHARREM ÇİÇEK

CLARA ZETKİN

SEYFİ BATAR

NİYAZI GÜNDOĞDU

KAVGA KAVGA ÜSTÜNE

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

8 Mart 1857 yılında Amerika'nın New York eyaletinde tekstil iş kolunda çalışan emekçi kadınların mücadelesi, o süreçte, dönemin tarihsel koşulları içinde kadın hareketinin en yüksek boyutuydu. 8 Mart 1857 yılında tekstil işçisi emekçi kadınlar daha iyi yaşam, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, eşit işe eşit ücret talepleri ile direnişe başladılar. Emekçi kadınların direnişinden korkan burjuvazi, direnişçi emekçi kadınların üzerine saldırır ve eylemi kanla bastırır.

1 910 yılında Danimarka'nın Kopenhag şehrinde Clara Zetkin'in önderliğinde toplanan Sosyalist Kadın Enternasyonal 2. Kongresi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edildi. O tarihten itibaren 8 Mart her yıl dünyanın dört bir yanında coşkuya kutlanmaktadır.

8 Mart; zulme, zorbalığa ve sömürüye karşı bir başkaldırıdır.

8 Mart; insanca yaşamak isteyen ve bunu sağlamak için kendini ateşe atanların günüdür.

8 Mart; sorunların üstesinden gelebilmek için örgütlü olmanın zorunluluğunun kavrandığı gündür.

8 Mart; "hak verilmez alınır" şiarının haykırıldığı gündür.

8 Mart; umudun, özgürlüğün ve sevdanın can, kan pahasına yaşandığı anlamlı bir gündür.

8 Mart; sadece emekçi kadınların birlik, dayanışma ve mücadele günü değildir. İnsanca yaşamı, emeği, onuru savunan, zulme başkaldıran herkesin günüdür.

8 Mart; ancak bu anlayışla adına layık olabilir.

Kadınların olduğu kadar erkeklerinde kurtuluş sorunları vardır. Sadece kadın hakları için "su" veya "bu" örgütlenme ile bir yere varılmayacağı, so-

runun kaynağında sınıf olgusunun bulunduğu bilinciyle ve bu bilinç gerçekliği ile hareketle proletarya önderliğinde kadın-erkek tüm emekçilerin birlikte örgütlenerek, Demokratik Halk Devrimi yoluyla nihai hedef olan Altınçağa varmak olduğu kavranmalıdır.

"Kadın ve erkek yoldaşlar! Özel bir komünist kadınlar örgütü yoktur. Yalnızca bir hareket, komünist kadınların, komünist partiler içinde, komünist erkeklerle birlikte tek bir örgütü vardır. Komünist erkeklerin hedef ve görevleri bizimde hedef ve görevlerimizdir."

Clara Zetkin

AHMET MUHARREM ÇİÇEK

Ahmet Muharrem Çiçek, gerici ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Elazığ'da doğdu. İstanbul'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne girene dek gericiğin cenderesi altındaydı. Üniversite gençliğinin akademik ve demokratik mücadelesi, O'nda birşeylerin kıpırdanmasına yolaçtı. Okuldaki anti-faşist, anti-emperyalist eylemlerden etkilenerek, gençliğin pratik eylemleri içerisinde yer almaya başladı. Üniversite çağına gelene dek kendisine aşılardan din olgusunu, kendisini geliştirmeye başladığı andan itibaren samimiyetle inandığı MLM bilimi perspektifiyle bilincinden kazıyıp attı. Ahmet Muharrem Çiçek, gelişmeye çok açık biri olduğundan sürekli araştırıyor, inceliyordu. Araştırmaları neticesinde de TKP(ML) düşüncesiyle tanıştı. Kısa bir süre sonra bir an dahi kararsızlıkta kalmayarak saflara katıldı.

TKP(ML) içerisinde yürüttüğü mücadele nedeniyle düşmanın korkulu rüyası olmuş ve düşman tarafından aranır hale gelmişti.

Ahmet Muharrem Çiçek ve 3 yoldaşının kaldığı İstanbul Şehremini'deki ev, bir hainin yaptığı ihbar sonucu faşist kolluk güçlerince kuşatılır. Faşist kolluk güçlerinin göstermelik olarak yap-

tığı "teslim olun" çağısına, partizanlar kızıl kurşunlarla cevap verirler. Çatışma uzadıkça 4 yiğidin de cephaneleri azalır. Düşmanın açtığı yoğun ateş sonucu Ahmet Muharrem Çiçek ve 1 yoldaşı çeşitli yerlerinden yaralanır. Ahmet Muharrem Çiçek yaralandığı sırada, elindeki mermileri biten silahını kırıp düşmana teslim etmeyecek devrimci saflarda bir gelenek başlatır. Partizanların mermilerinin bittiğini gören düşman güçleri, kapıları kırarak içeri girer. İçeriye giren kana susanmış cellatlar, yaralı haldeki Ahmet Muharrem Çiçek'i tarayarak katlederken, diğer 2 yoldaşını sağ, birini de yaralı olarak ele geçirirler.

Örnek yaşamı, militan mücadelesi, silahını kırıp düşmana teslim etmeyen komünist tavrıyla bir gelenek başlatan yiğit komünist Ahmet Muharrem Çiçek ölümsüzdür.

Vur ulan köpek dölü

Vurduğun her bir ölü

Canlanır çiçek açar

Her çiçekten bir tohum

Her tohumda vurduğun

Bir yiğit doğar yaşar

TUTUŞTU AMED 6 MART'TA

Tarih 6 Mart 1988, yer Diyarbakır-Dicle, TKP(ML) TIKKO gerillaları ile beyaz ordu güçleri arasında 1 Mart günü Elazığ Palu'da başlayan çatışma 5 gün sonra dağlar, ovalar, tepeler aşarak Diyarbakır-Dicle'ye ulaşmıştı.

Beyaz ordu güçlerinin tüm imkanlarını seferber ettiği, fakat partizanların karşısında aciz kaldığı çatışmayı Mehmetçik basın bile "TIKKO azıttı", "Dağlarda TKP(ML) ile amansız çatışma", "Çatışma 100 saattir sürüyor" vb. başlıklı haberlerle vererek şaşkınlıklarını dile getiriyordu.

Evet, bir destan yazılıyordu Diyarbakır'da. Bir mağaraya mevzilenmiş TIKKO gerillaları, düşmana 6 gündür

korku dolu saatler yaşıyorlardı. Çatışma alanına OHAL valisi kan emici azıllı halk düşmanı Hayri Kozakçıoğlu'nu getiren helikopterde gerillaların kızıl kurşunlarına hedef olup geri dönmek zorunda kalmıştı. TIKKO gerillaları karşısında aciz kalan beyaz ordu güçleri, çatışma 104. saatine vardığında, gerillaların mevzilendiği mağarayı yerleştirdikleri 500 kilo TNT bombası ile yerle bir ettiler. Bu bombalama sonucu mağarada bulunan Seyfi Batar, Halil Kaya ve Hüseyin Babayiğit şehit düşerek güneşe uğurlandılar.

SEYFİ BATAR: Dersimli, Parti Üyesi. Bingöl-Elazığ-Diyarbakır Alt Bölge Komitesi Sekreteri.

HALİL KAYA: Erzincanlı. Parti ve Bingöl-Elazığ-Diyarbakır Alt Bölge Komitesi Üyesi.

HÜSEYİN BABAYİĞİT: Dersimli. Savatçı.

Seyfi, Halil, Hüseyin üç yiğit partizan, partilerine, devrime ve halka olan sonsuz inançları, komünist bilinçleri ile 6 Mart '88'de Diyarbakır-Dicle'de bir destan yazdılar. Eşi görülmemiş bir direnişle şehit olan 3 yiğit partizanı saygıyla anıyoruz.

Ve biz gerillalar

Halkın ordusu

Koşuyoruz hedefe doğru

Kalabalığı yapıp giriyoruz aramıza

Silahlarımızla zafer atışları yapıyoruz

İnletiyoruz yeri göğü

Sloganlarımızı haykırıyoruz hep bir ağızdan

Marşlarımızı söylüyoruz

İşçiyle, köylüyle elele

Altınçağ'a yürüyoruz

Faşizme rağmen

Faşizme inat

Mart ayının ilk haftasında şehit düşen; **Niyazi Gündoğdu**, Mazlum Güder, **Haydar Sönmez** ve tüm devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz ●

YILMAZ GÜNEY halkın savaşçısıdır

Toplumda sınıfların varolmasıyla birlikte, her sınıf, kendi sınıf niteliğine, çıkarına uygun kültür, sanat ve edebiyat anlayışını geliştirmiş ve egemenliğini devam ettirebilmek amacıyla etkin bir biçimde kullanmış/tir/kullanmaktadır. Çünkü sınıflarla ortaya çıkan sınıf savaşı bu alanda kapsamaktadır ve en önemli cephelerinden biridir. Bu bilinçle hareket eden hakim sınıflar bu alandaki saldırılarında sınır tanımamaktadırlar.

Günümüz koşullarında özellikle var-sömürge, yan-fendal iktisadi yapıya sahip ülkelerde sınıf gelişmelerinin daha da kızışması ve yoğunlaşmasıyla, buna bağlı olarak da devrimci-proleter sanat ve edebiyat, yoğun ve sistemli olarak burjuvazinin saldırılarına uğramaktadır.

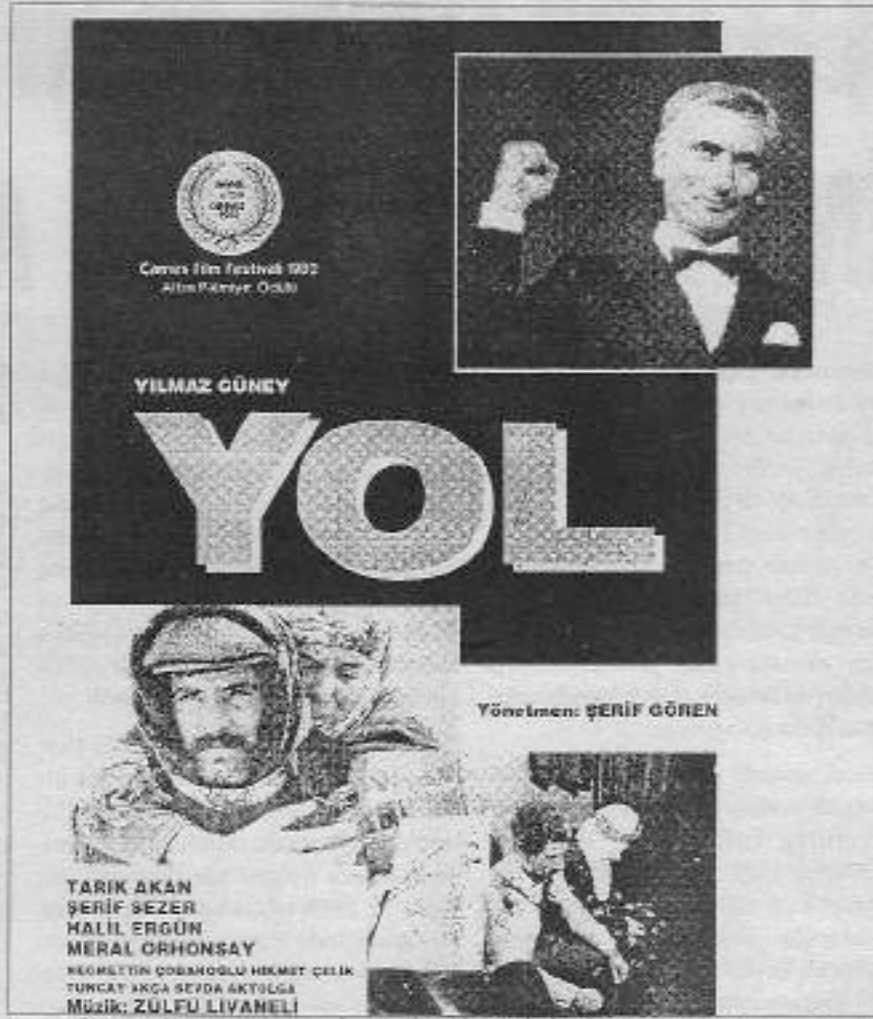
Burjuvazi, sanatı sınıflarüstü, sınıflardan bağımsız bir şeymiş gibi göstererek, kitlelere bunun propagandasını yaparak, sanat cephesinde gelişmekte ve güçlenmekte olan proleter sanat ve edebiyatın emekçi yığınları taşımasının önünü alma çabasına girmiştir. Çünkü burjuvazi biliyor ki; devrimci bakış açısı, sanatın sınıfsal niteliğini teslim eder ve onu, yürütülen iktidar mücadelesinde bir araç; halkla birleşmenin ve halkı savaşımının gerekli ve zorunlu koşullarından biri olarak kavrar. Bu durum, burjuva-fendal sınıfların kültür-sanat cephesinde de saldırılarını yoğunlaştırmasını beraberinde getirmiştir. Özellikle bu son süreçte, halkımızın beyininde ve gönlünde yer edinmiş olan Yılmaz Güney'de hedef tahtasına oturtulmuştur. Tıpkı yıllardan beri Deniz'ler, Che'ler, Nazım'lar için yapılmak istenen gibi.

Yılmaz Güney; devrimci sanatıyla emekçi halkımızla bütünleşmiş, sinema aracılığıyla da emekçi halka bilinç taşıma görevini üstlenmiş, burjuva-fendal kültür-sanat ve edebiyatına alternatif devrimci sanatın önde gelen ismi ve halkın savaşçılarından biri olmuştur.

Yılmaz Güney; sanatı sınıflarüstü gibi göstermeye çalışan hakim sınıflara bir yanattır. ABD Devrimci Komünist Partisi'nin yayın organı haftalık Devrimci İşçi Gazetesi'nin 1. Ekim 1982'de yaptığı "Sanatın Dili" konulu röportajda Yılmaz Güney:

"Benim çıkış noktam sınıf mücadelesi, işçi sınıfının iktidarı ele geçirme mücadelesi ve bu mücadelenin çeşitli yolları var; siyasi mücadelemiz var, ekonomik mücadelemiz var, aynı zamanda kültürel ve ideolojik mücadele var. Bir yandan sanatsal, özellikle sinemayla ilgili faaliyeti sadece üçüncü yolun bir parçası gibi, sadece kültürel ve ideolojik mücadelenin bir parçası gibi görüyorlar, oysa o aynı zamanda da siyasi bir mücadele, çünkü sinema yoluyla insanların duyguları, güdülleri ve bilinçleri üzerinde çalışıyorsunuz" diyerek, karşı-devrimin, devrimci sanat ve edebiyatı tüm karalama ve çarpıtmalarının önünde yıkılmaz bir kale olduğunu ortaya koymuştur.

Yılmaz Güney; "...sanat bir silahtır, tükettir..." diyerek işçi sınıfı ve emekçi halklarımızın düşmanlarına çevrilmiş, bizlerin elinde de bir silahtır. Sanat için sanat bur-

juva anlayışına karşı, sanatın sınıf mücadelesine hizmet için alınması gerektiğini bu sözleriyle en yalın haliyle ortaya koymaktadır.

Yılmaz Güney; karşı-devrimin yasaklama, cezaevine alma, sürgün etmelerine karşı karamsarlığa, umutsuzluğa ve teslimiyete sürüklenmeyen, yasakları delen, cezaevini bir okul haline getiren, Nevşehir Cezaevi'nde kaldığı dönem "...çoğunlukla anlatmış insanları gördüm dışlerinde, onlarla yaşadım" diyerek, halkına olan bağlılığını, sevgisini dile getiren, halkıyla bütünleşmiş devrimci bir kişiliktir.

Yılmaz Güney; sürgün yıllarında, Avrupa'nın o şaşkınlı yaşama teslim olmayarak: "Benim için sürgün, ülkemin taşına toprağına, havasına suyunu, ağacına kuşuna, insanına, aşına özlem demektir..."

Benim için sürgün, ülkeme yeniden dönebilmek için, kararlı bir mücadele demektir...

Benim için sürgün, dünyanın çeşitli halklarıyla ilişki kurmak demektir...

Benim için sürgün, bir anlamda sansürlü film yapabilmek ve özgürce düşünebilmek demektir...

Benim için sürgün, sürgün demek değildir..." demiştir.

Yılmaz Güney; devrimci sanatı ve sanatçısı, yürütülen mücadeleden koparılanlara karşı:

"Devrimci sanatçı, devrimci tabiatı gereği militandır, yenileştirici ve değiştiricidir. Toplumsal mücadeleden ayrı düşünülemez... Devrimci mücadeleye organik bir

biçimde bağlı olmalıdır. O her şeyden önce bir devrimcidir, militandır, sanatı devrimin bir aracıdır, silahtır" tanımı ve tanıyla, sözde kendisine devrimci sanatçı misonu biçenlere, ama özünde burjuvaziye hizmet edenlere karşı proleter-militan bir duruştur.

Yılmaz Güney'i yalnızca sanatsal faaliyetleriyle anmak ve anlatmak, aktardığımız sözlerinden de anlaşılacağı üzere eksik ve yetersiz olur. Çünkü, O, ülkemizin geleceğine dair inceleme ve araştırmalar yapan, devrimci düşünceleri kitlelere taşıma çabası safeden militan devrimci bir kişiliktir. Ve nihayet bu çabaları da meyvasını vermeye başlıyordu. Egemen kültür cephesinde yarattığı etkiyi ve devrim cephesinde yarattığı sızamayı gören hakim sınıflar, adeta bir kuduz çırpışıyla, filmlerini yasaklamaya, kitaplarını toplatmaya ve vatan haini ilan ederek, O'nun şahsında devrimci saldırıya başladılar. Ama nafile bir çabaydı bu.

Hakim sınıflar, sadece ilkel yöntemlerle, yakmalarla, yasaklamalarla, işkenceyle, sürgün etmekle aydınlanmış beyinleri yok edemeyeceğini anlayarak değişik metod ve araçlarla saldırısını boyutlandırmıştır. Bu gerçek, Yılmaz Güney nezdinde de işlemiştir.

Faşist diktatörlük, son süreçlerde kendi medyasında devrimci önder, sanatçı, aydın ve şairleri sözde sahiplenerek onları gündeme getirmektedir. Hoşçakal Yarın filmiyle Deniz'leri, Leoparın Kuyruğu ile Mahir'leri ve son bir aydır Yılmaz Güney'i medyasında işlemektedir. Tabii bunun önemli birkaç nedeni vardır: Birincisi; yasakladığı, sürgüne gönderdiği idam ve va-

tan haini ilan ettiği ama halkın beyininde ve yüreğinden silemediği devrimci önder ve sanatçıları "sahiplenerek" kamuoyu nezdinde kendini aklama ve kanlı yüzünü gizleme çabasından başka bir şey değildir. İkinci; devrimci savaşın ve sanatın önde gelenlerini, onlara yol gösterip dünyayı değiştirip dönüştürme inancını, bilincini veren siyasi kimliklerinden soyutlayarak, yalıtılarak emekçi halkın sorunlarına çözüm olmalarını ve halkın beyininde bir sızama yaratmalarını önlemektir. İşte Yılmaz Güney de bu nedenlerle hedef tahtası durumuna getirilmiştir. Hem de sinsice.

Tabii karşı devrimin bu yönlü saldırılarının yanında, devrim cephesinde de, O'nun ideolojik düşmanlarının, özellikle iktidarı parlamenteryan yoldan ele geçirmeyi düşünen akli sivrilere de, Yılmaz Güney'in ülkemizdeki devrimin niteliği, devrimin yolu, devrimin dostları ve düşmanları, devrimi gerçekleştirmede tayin edici öneme sahip konulardaki görüşlerini (kimisi eksiklerine rağmen) bir kenara bırakarak, tam da düşmanın istediği biçimde, O'nu düzen içine çekerek ve devrimci militan kişiliğinden anıdırarak pasifleştirme-eritme politikaları vardır.

Yılmaz Güney'in emperyalizmle, sosyal emperyalizmle ve faşizme karşı tavrını, kullandığı TIRAN'a dayayıp, Başkan Mao'ya saldırılara karşı tutumunu, ulusların kendi kaderini tayin hakkı konusundaki devrimci proleter düşüncelerini bu çevreler gözardı ederek, O'nu ne kadar yüksek bir "sorumlulukla" savunduklarını kitlelere kaptırmışlardır.

Yılmaz Güney iyi ve dürüst bir şekilde incelendiğinde sanata, sanatçıya nasıl bakılması, nasıl anlaşılması gerektiği de net olarak ortaya çıkmaktadır. Burada hareket noktamız, Mao Zedong'un "Düşmanı yenmek için öncelikle silahlı orduya dayanmak zorundayız. Ama bu ordu tek başına yeterli değildir. Savaşlarımızı birleştirmek ve düşmanı yenmek için mutlaka bir kültür ordusuna da sahip olmamız gerekir" sözleri olmalıdır. Çünkü devrimimizin yolu Halk Savaşıdır. Sanatçılarımız da kendilerini buna göre eğitmeli ve bu yönde mücadelelerin sıcak alanlarında yer almalıdırlar. Yani sanatı ve sanatçıyı devrimci savaşımızdan koparıp, ondan bağımsız ele alarak zafer kazanmamız imkansızlaşacaktır. Bu nedenle kültür-sanat alanındaki faaliyetleri, öncünün plan ve hedefleri doğrultusunda devrimci savaşımızı büyütme ve geliştirmeye hizmet etmelidir.

Özetle; Yılmaz Güney'i devrim cephesinde kazanılmış bir mevzi olarak kavramak, nereden ve nasıl, hangi biçimde gelirse gelsin, bütün saldırılara karşı bu mevziyi korumak, güçlendirmek ve ideallerini yaşatmak sorumluluğuyla hareket edilmelidir. Ancak bu şekilde O'nu gerçek anlamda sahiplenebiliriz. O'nu yaşatmak Halk Savaşına omuz vermekle mümkündür.

Yılmaz Güney'in içinin boşaltılmasına izin vermeyeceğiz. Sahtekarca sahiplenmelerin tersine, Yılmaz Güney'i halkın hem sanatçısı, hem de savaşçısı olarak sahiplenmek bizlere düşüyor ●

ÜÇ SIRA NEFERİNİ DAHA ŞEHİT VERDİK FAKAT İNTİKAMINI PEŞİN ALDIK!

Ön Açıklama:

Elimize posta kanalıyla ulaşan TKP(ML) Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu imzalı, 5 Şubat 1999 tarihli bildiriği haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz

Emekçi halklarımıza:

30 Ocak 1999 tarihinde, Dersim'in Hozat İlçesi'ne bağlı Gızori Köyü yakınlarında, Partimize bağlı TIKKO gerillaları ile faşist Türk ordusu birlikleri arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Çatışmada **Birgül Yıldız** (Rüzgar), **Güllü Çelik** (Ezgi) ve **Hüseyin Tatar** (Kenan) adlı yoldaşlarımız şehit düşerken, düşmandan da 10 dolayında ölü ve birkaç ağır yaralı vardı.

Hayanın yağışlı ve sisli olmasından yararlanarak gerilla birliğimizin bulunduğu alana kadar sokulan düşman güçleri nöbetçilerimiz tarafından fark edilmiş, saat 13:30 sularında düşmana ateş edilerek gerilla birliğimiz alarma geçirilmiştir. Barınağa sızmak üzere olan düşman kolları, gerillalarımızın mevzileri alıp karşı ateşi yoğunlaştırmasıyla durdurulmuştur. Mevzilerin alınması sırasında **Birgül Yıldız** (Rüzgar) ve **Güllü Çelik** (Ezgi) adlı yoldaşlarımız şehit düşmüş, **Hüseyin Tatar** (Kenan) adlı yoldaşımız ise başından, elinden ve kolundan ağır yaralanmıştır. Kenan yoldaş barınağa geri çekilip yaralarına müdahale edilmesine rağmen, yarası ciddi olduğundan, daha sonra şehit düşmüştür. Düşmanın yoğun ateşi altında birliği korumak ve kurtarmak amacıyla ileri fırlayan ilk birim, verilen şehitlere rağmen mevziyi almayı başarmış ve düşmanın ilerlemesi durdurulmuştur. Bu yoldaşların atakları cesur, adanmış ve eşsiz fedakarlıktan birliğimizi hayati bir avantaja kavuşturmuştur. Bunların yardımıyla ikinci bir mevzide yine ateş altında gerillalarımız tarafından alınca birliğin yaşadığı zor durum tersine çevrilmiş, düşman önce durdurulmuş ve karşı saldırıyla geri püskürtülmüştür.

Birkaç noktada ağır darbe yiyen düşman, hayal kırıklığına ve büyük bir moral çöküntüye de uğramış, inisiyatifli kaybetmiştir. İnisiyatifli ele geçiren gerilla birliğimiz, düşman kurtuluşunu yarı çıkmış ve alandan uzaklaşarak izini

kaybetmiştir. Düşman gece çatışma alanında kalarak sonraki günlerde operasyonunu sürdürse de bu çabası boşa çıkmıştır. Bu çatışmada 1'ü subay, 3'ü astsubay ve diğerleri asker olmak üzere düşmanın 10 dolayında ölüsü ve birkaç tanede yaralısı vardı. Düşman, iki kez alana helikopterle sokularak hastaneye yaralıları kaldırmıştır. Yaralıları akşama kadar gerillanın karşı saldırıları nedeniyle alamadığından durumları daha da ağırlaşmıştır.

Düşman, sonraki günlerde olayı kasten çarpıtarak vermiştir. Medyası aracılığıyla verdiği haberlerde, Partimiz TKP(ML)'ye bağlı TIKKO gerillaları ile çatışmaya girdiğini inkar etmiş, PKK gerillalarıyla çatıştığını ileri sürmüştür. Gerillanın kaybını doğru vermezken, kendi kaybını sadece 4 subay ve astsubay olarak vermiştir. Gerçekte ise son dönemin en büyük darbelerinden birini almıştı. Bizim şehitlerimiz ise düşman bölgelede operasyonu sürdürdüğünden, çatışma alanında kalmıştı. Düşman ancak ikinci gün barınağa girebilmiş, şehitlerimizi yerde sürükleyerek Hozat İlçe merkezine götürmüş, hıncını onlardan alarak, işkence yapmış ve bayan şehitlerimizin üstünü başını yırtarak ölümlere saygısızlık etmiş, kişilik sızlığını, ahlaksızlığını, sapıklığını ve acizliğini bir kez daha göstermiştir. Gerilla birliğimizin çemberde olduğu vb. haberleri de yalandan ibarettir ve halkımızı etkileme amaçlıdır.

Çatışmada şehit düşen Rüzgar kod adlı **Birgül Yıldız**, 5 yıllık gerillaydı. 1969'da Dersim'in Pülümür İlçesi'ne bağlı Kavuklu Köyü'nde yoksul bir Kürt köylü ailesinin kızı olarak dünyaya gelen Birgül yoldaş, uzun bir süre ailesiyle birlikte yurtdışında kaldı. Orada partimizle ilişki kurdular. 1994 yılında ülkeye dönerek Dersim Bölgesi'nde gerilla savaşına katıldı. Aynı yıl pragmatist-mak-yavelist hizip çıktığında aktif olarak partiden yana tavır koydu. Karşı-Devrimci Hücre açığa çıkarıldığında yine partiyi sahiplendi. En son 1997 yılında asıl çeteye karşıda partiden yana tavır koydu. Bu süre zarfında birçok eylem ve çatışmaya katıldı. En son Basım-Yayın Birliği'nde faaliyet yürütüyordu. TKP(ML) ileri sempatzımanı ve TIKKO Üyesi olan Birgül yoldaş, dürüstlüğü, sadeliği, içtenliği, alçakgönüllülüğü,

çalışkan ve özvenli oluşu, tutumculuğu, düşmana karşı kararlılığı, yoldaşları ve halkına karşı ise nazıklığı ile dikkat çeken örnek bir yoldaş. Yozlaşmaya karşı kendisine yönelmeyi beceriyordu. Halkın değerlerinin kötü kullanılması-na ısrarla karşı çıkıyor, onların korunması için çaba veriyordu, emeğe ve halka büyük önem veriyordu. Örgütün savaşımına kadar düzeltilmesi noktasında da samimi bir çaba içindeydi.

Ezgi kod adlı **Güllü Çelik** ise 1972 Dersim-Mazgirt doğumluydu. Yoksul bir Kürt ailesine mensup olup, bir süre Çukurova Bölgesi'nde oturdu. 1996 yılında Marmara Bölgesi'nde düşmana esir düştü ve 1998 yılına kadar hapis yattı. Bu süre içinde Partimizin verdiği birçok görev ve sorumluluğu yerine getirdi. Geçen yaz tahliye olur olmaz Dersim Bölgesi'ne giderek gerilla faaliyetine katıldı. TKP(ML) ileri sempatzımanı ve TIKKO Üyesi olan Güllü yoldaş, Basım-Yayın Birliği'nde faaliyet yürütüyordu. Yoldaşlarına ve halkına karşı saygılı ve nazık oluşuyla, düşmana karşı ise kararlı duruşuyla, büyük bir araştırmaya ve inceleme ruhuna sahip bulunuşuyla, büyük-küçük ayrımı yapmaksızın verilen her görevi severek yerine getirişleriyle ve politik uyanıklığıyla dikkat çeken örnek bir yoldaş. Sadece bir savaşçı olma değil, politik bir savaşçı olma anlayışıyla hareket ediyordu ve yoz ilişkilerle karşıydı. Emekçi bir aileden gelen Güllü yoldaşın kızkardeşi **Fadime Çelik** de, 1995 yılında Mazgirt'te bir çatışmada şehit düşmüştü.

Kenan kod adlı **Hüseyin Tatar**, 22 Ekim 1981 Dersim doğumluydu. Yoksul bir Kürt köylü ailesine mensuptu. Aslen Haydaranlı olmasına rağmen, köyleri 1994 yılında faşist Türk ordusu tarafından yakılıp boşaltılınca yine Dersim'e bağlı Karayusvan Köyü'ne yerleştiler. İlkokul mezunu olan Hüseyin yoldaş, batıda bir süre inşaat işçiliği yaptı. 1998 yılının yaz döneminde Dersim Bölgesi'nde gerilla faaliyetine katıldı. TKP(ML) orta sempatzımanı ve TIKKO Üyesi olan Hüseyin yoldaş, alçakgönüllü, çalışkan ve özvenli, atak ve öğrenme hevesiyle dolu, yoldaşlarına ve halka karşı sıcak ve sevecen, gelişmeye açık ve dürüst bir yoldaş. Yoldaşlarımızın naaşları Hozat'ta halk tarafından toprağa verildi.

Emekçiler, kardeşler;

Faşist Türk devleti halkımızın gerillalarını, umudunu, geleceğini kıy ortasında, kar altında boğmak istiyor. Kallesine ve sinsice buna çalışıyor. Bilimsel dünya görüşünden, haklılığından ve halkımızdan gücünü alan Partimiz ve onun kılavuzluk ettiği gerillalarımız, düşmana önemli bir darbe vurmuştur. Düşmanın her türlü inkar, yalan ve çarpıtmalarına rağmen Halk Savaşında kararlı yürüyüşümüz devam edecektir. Bu yürüyüşte halkımızın en değerli evlatları şehit düşmektedir. Onlara sahip çıkalım, Onların değerli anılarından öğrenelim. Onlardan, düşmana karşı nasıl savaşılacağını öğrenelim ve yerlerini dolduralım.

Gerici dünya sistemi büyük bir ekonomik ve siyasi krizle karşı karşıyadır. Bu kriz daha da artarak dünyanın bütün ülkelerini kasıp kavuracaktır. Amerika, Almanya, Japonya vb. emperyalist ülkeler de dahil olmak üzere bütün ülkelerde, özellikle sömürge, yarı sömürge ülkelerde devrimci dalgalar alıp yürüyecek ve büyük kitlesel olaylar yaşanacaktır.

Dünyanın birçok bölgesinde ve ülkesinde daha çok kitle, hergün artan sayılarda bu hareketlere katılacaktır. Türkiye de bu büyük olaylara, sosyal patlamalara gebe. Önümüzde, fırtınası düşmanı kökünden sarsacak şanlı mücadele günleri var. Bu büyük mücadelelere hazırlanalım. Partimiz TKP(ML) etrafında kenetlenelim ve TIKKO'nun gerilla birliklerinde örgütlenip ileriye fırlayalım. Bu, durdurulması imkansız, kaçınılmaz ve ilerici bir akımdır. Buradaki yerimizi alalım ve düşmana had-dini bildirelim. Düşmanı döküğü kanda boğalım.

- Kahrolsun Emperyalizm!
- Kahrolsun Faşist Türk Devleti!
- Yaşasın Bağımsızlık, Halk Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelemiz!
- Birgül Yıldız, Güllü Çelik ve Hüseyin Tatar Yoldaşlar Ölümsüzdür!
- Yaşasın Gızori Direnişimiz!
- Düşmanı Döküğü Kanda Boğacağız!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TIKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!